

duyen anh
la ai?

HUỲNH PHAN ANH

thương tiếc

TẠ PHONG TÂN

rong chơi
trong cuộc đời

BIỂN CÁT

tre

buồn

TƯỜNG NĂNG TIẾN

thích giấy tờ

DU UYÊN

xin hãy cài bông
poppy* trên ngực áo

TIM NGUYỄN

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tường Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnnguyễn (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	
10	THẾ GIỚI THỂ MỀM
12	
14	BÊN LỀ THỂ THAO
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
18	TÙY BÚT
21	Kiến thức phổ thông
23	MIỆNG NHÀ QUAN
24	DUYÊN SÀI GÒN
27	THƯ TÍN
28	GIAO TIẾP
29	TRANG PHỤ NỮ
30	
34	
38	
40	SOMETHING & ANYTHING
43	MẸO VẬT
44	PHÚC LỢI XÃ HỘI
45	BẠN CÓ BIẾT
46	
48	THỜI TRANG
50	TRANG THƠ
52	CHUYỆN CỦA NÀNG
54	MỤC THUẾ VỤ
56	
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ
59	Ơ RÊ KA
60	BÚT KÝ
63	BIẾM HỌA
64	THẾ GIỚI QUANH TA
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
66	TÀI LIỆU VĂN HỌC
68	
70	CÁI NHÀ CỦA TA
72	
74	GÓC NHIẾP ẢNH
76	SẢN PHẨM MỚI
77	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT
78	TRUYỆN NGẮN
83	SỔ TAY KHÁCH HÀNG
84	TRONG HẦM RƯỢU
89	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
94	MỖI TUẦN 1 CON SỐ
96	ĐỌC BÁO VIỆT NAM
100	SỔ TAY THƯỜNG DÂN
105	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM

Như Sao	Chuyện con gấu bông Carmen
Triệu Minh	Sức khỏe của mắt
Vũ Hiến	Đàn em của Trung Quốc
Mộc Mạc	Căn nhà gỗ
Trần Lý Lê	Con lừa, con la
Cổ Ngư	Tiệc
Trẻ Sưu Tầm	
Tim Nguyễn	Xin hãy cài bông poppy* trên ngực áo
Đinh Yên Thảo	Phu nhân một vị Tướng
Phượng Nghi	Một số phát minh mới
Bánh Bèo	
Du Uyên	Thích Giấy Tờ
Trẻ	
Minh Hải	Với con cái trong gia đình
Tiêu Huyền	Thật thà
Kim Loan	Chia tay độc thân
Hồ Đắc Vũ	Những tác phẩm nghệ thuật nổi tiếng được AI tái tạo
Tạ Phong Tần	Tưởng niệm
Ian Bùi	Lễ Hội Á Châu tại Nashville
Hoàng Hương	Máy nước nóng - Water Heater
Cindy Thu Hoàng	Chương trình Medicare Saving Program (MSP)
Hoàng Vũ	Restroom cũng rắc rối!
Tám Vạn	Tháng Năm hoa phượng thắm sân trường
Điệu Cô Nường	Khoác ngoài đồ tắm
Sao Khuê	Viết cho Sài Gòn
Ngân Bình	Người vợ xui xẻo
Nguyễn Đài Thi	
Nguyễn Toàn	Chuyện bảy giờ mới kể
Du Face	
Trẻ	“Quê” của la bàn?
Lê Kung Diễm	Cân ơi là cân!
Trẻ	
Dương Hùng	Rước đèn lồng đi trong mưa ở Hàn Quốc
Bảo Sơn	Thực phẩm gây sạt thận
Lê Phương Trí	Hương Rừng Cà Mau - cuốn sách của 4 thế hệ
Đào Duy Hòa	Sống trên du thuyền
Thiên Hương	Vách ngoài House siding
Đào Thị Thanh Tuyền	Hệ - rau & rau gia vị
Andy Nguyễn	Máy ảnh AI sẽ làm hình của bạn “trần như nhộng”
Bảo Sơn	
Trẻ sưu tầm	
Biển Cát	Rong chơi trong cuộc đời
Hạnh Việt	Bớt ăn plastic đi
Huỳnh Phan Anh	Duyên Anh là ai?
Nguyễn Sinh	Tuổi “teen” phạm tội
Trẻ sưu tầm	
B.Tuyền	
Tưởng Năng Tiến	Buồn
Trẻ cười	

NHƯ SAO

Bé Ashley bị ung thư. Sau cuộc đại phẫu thuật, bé trở nên nhút nhát và hoang mang trước thế giới xung quanh. Điều đó khiến mẹ bé rất buồn.

Một hôm, khi hai mẹ con đang cùng xem chương trình TV về một phóng viên đã đi vòng quanh nước Mỹ bằng cách quá giang xe, Ashley bỗng thốt lên: “Con ước gì có thể làm được như vậy!” Bà mẹ rất vui khi thấy Ashley trở lại với những ước mơ trong sáng của tuổi thơ.

Chợt một ý nghĩ lóe sáng trong đầu óc bà mẹ: Bà nhớ đến con gấu bông Carmen của Ashley, một món quà con bé nhận được khi còn đang nằm trong bệnh viện. Tại sao không để cho Carmen thay Ashley đi vòng quanh nước Mỹ. Ashley rất háo hức khi nghe mẹ nói và ngay lập tức hai mẹ con chuẩn bị cho Carmen lên đường. Họ tìm mua cho Carmen một cuốn sổ xinh xắn để làm nhật ký hành trình, một cái ví nhỏ để đựng 5 đôla nhờ người ta gửi Carmen về lại nhà bằng đường bưu điện. Ashley viết một cái thư giới thiệu và gửi gắm Carmen cho mọi người

Những ngày của tháng tư này thế giới như đang lên cơn sốt: Nga tiếp tục tấn công Ukraina, dải Gaza đổ lửa, biểu tình ở các đại học Mỹ... Để quên đi trong giây lát những ám ảnh đen tối, hôm nay xin gửi đến các bạn một câu chuyện về lòng tốt của con người ở nhiều nơi. Chuyện về cuộc phiêu lưu của con gấu bông Carmen. NS

THẨM NGUYỄN

Chuyện con gấu bông Carmen

trên các chuyến xe rồi cho vào hành trang của Carmen. Thế là gấu bông Carmen lên đường, trước hết theo một tài xế xe tải rồi từ đó qua 16 tiểu bang của nước Mỹ. Và ngày 24 tháng Chín, Carmen trở về nhà trong một cái hộp đóng dấu bưu điện Hawaii! Mà thậm chí trở về trong một phong cách lịch sự và trang nhã. Cái hộp đầy những vật lưu niệm của những vùng đất Carmen đã tới và những con người nó đã gặp. Một cái mũ rơm vùng Wisconsin. Một cái vòng

của người da đỏ vùng Cherokee. Một bức ảnh chụp chung với chuột Mickey ở Disneyland. Một bức ảnh nữa chụp Carmen đang bơi ở một bể bơi ở Arizona.

Như vậy là Carmen đã được mọi người đón tiếp và giúp đỡ với lòng tử tế và những tình cảm ấm áp. Carmen trở về, mang theo những tình bạn thật dễ thương. Những người bạn mà một cô bé 10 tuổi sống vùng nông thôn Iowa như Ashley đáng lẽ không bao giờ có cơ hội gặp mặt. Ashley viết thư cảm ơn tất cả

những người đã giúp đỡ Carmen trong chuyến hành trình dài. Và nhận được rất nhiều thư trả lời.

Một thi sĩ đã viết, “... mà lịch sử thì quá chật, không đủ chỗ để ghi những chuyện tốt lành”. Nếu đúng như vậy, thì kẻ này xin tình nguyện sống để ghi lại những câu chuyện thuộc loại cổ tích của đời thường, nói lên lòng tốt của con người ở khắp mọi nơi trên trái đất này.

NS

(THEO GOOD OLD TIMES)

TRIỆU MINH

Hiện có khoảng 42% người ở Mỹ bị cận thị, so với 25% vào năm 1971. Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) dự đoán rằng khoảng một nửa dân số thế giới sẽ bị cận thị vào năm 2050.

Sức khỏe của mắt

Cận thị xảy ra khi nhãn cầu (eyeball) phát triển quá dài từ trước ra sau, có hình bầu dục hơn là hình cầu. Các dấu hiệu cho biết bạn có thể bị cận thị: đau đầu, mỏi mắt và mệt mỏi khi lái xe hoặc chơi thể thao.

- Các chuyên gia cho rằng lý do thực sự không phải là việc sử dụng màn hình ngày càng tăng, mà cụ thể là ít thời gian ở ngoài trời hơn. Ánh sáng tự nhiên rất cần thiết cho sự phát triển của mắt.

- Tiếp xúc với ánh sáng tự nhiên sẽ kích thích dopamine, là chất giúp điều chỉnh sự tăng trưởng và phát triển bình thường của nhãn cầu. Ánh sáng trong nhà không có tác dụng đó. Lý tưởng là nên nhận được ít nhất 2 giờ ánh sáng tự nhiên mỗi ngày.

- Việc tăng cường sử dụng màn hình cũng là một vấn đề. Đa số màn hình đều có độ tương phản cao - như text màu đen trên trang trắng, hoặc text sáng trên nền tối.

- Một nghiên cứu năm 2018 đã phân tích đường đi của võng mạc khi nhìn text màu đen trên nền trắng so với môi trường tự nhiên và kết luận rằng độ tương phản có thể kích thích cận thị. Làm việc gần, như đọc sách và nhìn kỹ vào màn hình, cũng được chứng minh là gây cận thị.

- Các nhà nghiên cứu đang tìm cách làm chậm tỷ lệ cận thị đang gia tăng. Thuốc nhỏ mắt có chứa atropine liều thấp có thể làm chậm tình trạng cận thị nơi trẻ em. Ngoài ra, một loại kính áp tròng được gọi là kính làm mờ ngoại vi (peripheral defocus lenses) có thể ngăn tình trạng cận thị trở nên tồi tệ hơn.

- Thị lực của hầu hết chúng ta sẽ ổn định ở tuổi thiếu niên, nhưng một số người lại bị cận thị sau này, ở độ tuổi từ 20 đến 40. Nhìn mờ không phải là nhược điểm duy nhất, mà người bị cận thị có nguy cơ mắc các vấn đề về mắt cao hơn khi có tuổi, như bệnh tăng nhãn áp (glaucoma), đục thủy tinh thể sớm (early cataracts), và thoái hóa điểm vàng (macular degeneration).

- Đó là lý do tại sao việc kiểm tra mắt thường xuyên lại quan trọng. Bạn cũng có thể giảm mỏi mắt bằng cách thực hiện một số thay đổi đơn giản trong lối sống, như đọc hoặc làm việc trong điều kiện ánh sáng tốt, chọn màn hình không chói cho máy tính hoặc TV và nghỉ giải lao thường xuyên.

- Khi chúng ta dành thời gian nhìn vào màn hình, tốc độ chớp mắt giảm từ 18 lần mỗi phút thông thường xuống còn 6 đến 8 lần mỗi phút, điều này dẫn đến tình trạng khô mắt và ngứa mắt.

- Nên tuân theo quy tắc 20-20-20 khi sử dụng máy tính: Cứ sau 20 phút, hãy nhìn xa 20 feet trong 20 giây. Khô mắt và ngứa mắt có thể được điều trị bằng thuốc nhỏ mắt, thuốc mỡ hoặc thuốc theo toa không kê đơn. Và tất nhiên, luôn đeo kính áp tròng hoặc kính mắt theo quy định.

Đanem của Trung Quốc

Một trong những sự kiện nổi bật nhất trong tuần qua là chuyến viếng thăm Bắc Kinh của Tổng thống Nga Vladimir Putin. Mặt nổi của chuyến viếng thăm này là để thể hiện tình đoàn kết của một liên minh nhằm chống lại một trật tự toàn cầu dưới sự lãnh đạo của Hoa Kỳ.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Tuy nhiên, nếu nhìn ở mặt chìm, mối quan hệ của liên minh này chỉ là một chiều. Hay nói một cách rõ hơn, sự áp đảo của mối quan hệ này rõ ràng nghiêng hẳn về phía Trung Quốc.

Với lệnh cấm vận kinh tế do phương Tây áp đặt kể từ sau khi Nga xâm lăng Ukraine, Bắc Kinh đã đóng vai trò tiếp máu cho nền kinh tế Nga, cung cấp cho quốc gia này mọi thứ từ đồ điện tử, máy giặt đến xe kéo. Hậu quả là trong khi Trung Quốc chiếm khoảng 33% trong tổng số thương mại của Nga thì Nga chỉ đạt được 4% trong

tổng số thương mại của Trung Quốc.

Trung Quốc trở thành nguồn cung cấp quan trọng về quang học, vi điện tử, động cơ máy bay không người lái (drones) và nhiều loại vật liệu khác cho việc sản xuất vũ khí của Nga, trong khi việc xuất cảng vũ khí của Nga sang Trung Quốc đã giảm mạnh trong những năm gần đây. Trong khi đó, dầu khí của Nga hiện đang bị Châu Âu cấm vận, Nga đã phải bán với giá hạ đáng kể cho Trung Quốc. Cho đến nay Bắc Kinh vẫn chưa đồng ý về việc xây dựng một đường ống dẫn khí đốt quan trọng từ Nga

đi xuyên ngang Mông Cổ vào Trung Quốc và sử dụng nó như một vũ khí mặc cả để ép giá với Nga.

Theo nhận định của Alexander Gabuev, chuyên gia nghiên cứu về khu vực Âu-Á, cái gọi là đối tác chiến lược là khi cả hai bên đều cần đến nhau, nhưng sự liên minh giữa Nga và Trung Quốc cho thấy ngày càng mất cân đối theo hướng có lợi cho Trung Quốc. Trung Quốc không chỉ là đối tác mạnh hơn mà còn là nước có nhiều lựa chọn hơn Nga và chiến tranh Ukraine đã làm trầm trọng thêm tình trạng này. Nói cách khác,

Nga hiện đang tự biến mình thành chư hầu của Trung Quốc.

Ngày càng bị lệ thuộc

Các giới chức Nga đã lên tiếng bác bỏ quan điểm cho rằng đất nước họ đang ngày càng bị lệ thuộc vào Trung Quốc và bên vực mối quan hệ đối tác chiến lược được cho là đặc biệt này. Đây chỉ là lời bào chữa gượng gạo vì chỉ cần nhìn vào các số liệu thì ai cũng thấy rõ điều thực tế.

Chuyến viếng thăm 2 ngày của ông Putin bắt đầu ngày thứ Năm 16 tháng 5 đánh dấu chuyến công du ngoại quốc đầu tiên của ông kể từ khi giành được chiến thắng trong cuộc bầu cử được cho là đã có sắp đặt vào tháng 3, cho thấy rõ hơn ưu tiên của Moscow là mở rộng hơn nữa mối quan hệ an ninh và kinh tế với Trung Quốc.

Mặc dù trong lịch sử,

mối quan hệ giữa hai quốc gia luôn có những dao động giữa các giai đoạn lúc thì hỗ trợ lẫn nhau, lúc thì cạnh tranh ý thức hệ và thậm chí từng là thù địch của nhau, nhưng Moscow và Bắc Kinh từ lâu vẫn coi Hoa Kỳ là đối thủ chính của họ và tìm cách làm suy yếu sức ảnh hưởng toàn cầu của Washington.

Sau khi Nga chiếm và sáp nhập trái phép bán đảo Crimea từ Ukraine vào năm 2014, Moscow đã chuyển trục sang Trung Quốc trong nỗ lực ngăn chặn ảnh hưởng xấu đối với nền kinh tế quốc gia do từ các lệnh cấm vận của phương Tây. Ít hơn 3 tuần trước khi xe tăng Nga tràn qua biên giới Ukraine vào tháng 2 năm 2022, Putin và Tập Cận Bình gặp nhau và đưa ra tuyên bố rằng tình hữu nghị giữa hai quốc gia “không có giới hạn” và

không có “lĩnh vực hợp tác nào bị cấm cản.”

Kể từ đó mối quan hệ ngày càng thắt chặt hơn, với một loạt các cuộc gặp gỡ ngoại giao, quân sự và kinh doanh liên tiếp diễn ra. Nhưng có những dấu hiệu cho thấy có sự thay đổi về sự quân bình trong mối quan hệ đó, chủ yếu là các chuyến đi gặp gỡ hầu như chỉ diễn ra một chiều, với các giới chức cao cấp và giới lãnh đạo doanh nghiệp Nga đến Trung Quốc thường xuyên hơn nhiều so với những chuyến đi từ Trung Quốc sang Nga.

Lệ thuộc về nhập cảng

Về mặt quân sự, theo một bài phân tích gần đây do Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế (CSIS) công bố gần đây, việc trao đổi các mặt hàng quan trọng có công dụng kép, trong đó bao gồm các bộ phận về cơ khí và điện

tử được sử dụng trong các hệ thống vũ khí của Nga, đã tăng mạnh sau cuộc gặp gỡ giữa Tập Cận Bình với Putin vào tháng 3 năm ngoái. Điều đó đã giúp giảm bớt áp lực lên ngành kỹ nghệ quốc phòng của Nga, tạo điều kiện cho Nga tiến hành một cuộc chiến tranh tiêu hao kéo dài chống lại Ukraine.

Có thể nói Trung Quốc hầu như có tất cả mọi thứ mà Nga đang thiếu do bị cấm vận. Nếu không có hàng nhập cảng từ Trung Quốc, nền kinh tế Nga gần như sẽ bị sụp đổ ngay lập tức. Đường nhiên Trung Quốc cũng nhìn ra điều thực tế đó và đã mang lại cho Bắc Kinh rất nhiều lợi thế trong các cuộc mặc cả với Moscow.

Đồng nhân dân tệ của Trung Quốc hiện đã thay thế đồng đô la Mỹ trong việc thanh toán các món hàng xuất cảng của Nga, trong khi các công ty Nga ngày càng phải vay mượn bằng đồng nhân dân tệ và các gia đình ở Nga phải gửi tiền tiết kiệm vào đó.

Mặc dù các giới chức trong chính phủ Nga nhiều lần lên tiếng biện hộ cho mối quan hệ, hợp

Hàng chờ xuất cảng sang Nga - VOANEWS.COM

tác giữa hai quốc gia, có nhiều dấu hiệu cho thấy Moscow ngày càng lo ngại về sự lệ thuộc của Nga vào Trung Quốc. Tuy nhiên, trong hoàn cảnh hiện tại, Nga không còn sự lựa chọn nào khác và sự lệ thuộc vào Trung Quốc ngày càng tăng thực sự là giải pháp duy nhất để không bị cô lập với thế giới bên ngoài, là điều mà Nga tìm cách tránh bằng mọi giá.

Lệ thuộc về xuất cảng

Năng lượng từ lâu được cho là nguồn thu nhập chính của kinh tế Nga và Bắc Kinh cũng đang nắm phần chủ động.

Cuộc xâm lăng Ukraine đã khiến Châu Âu hoàn toàn cắt đứt việc mua

dầu khí kéo dài trong nhiều thập niên từ Nga, và Trung Quốc đã nhảy vào thay thế vai trò là khách hàng mới. Trung Quốc cũng là nguồn cung cấp các bộ phận rất cần thiết cho ngành dầu khí của Nga mà trước đây được mua từ phương Tây.

Vừa là khách hàng vừa là nhà cung cấp trong lĩnh vực năng lượng có nghĩa là Trung Quốc có quyền đòi để được giá đặc biệt. Theo số liệu của công ty nghiên cứu thị trường Argus Media, giá dầu mỗi thùng mà Nga bán cho Trung Quốc rẻ hơn \$5 so với các loại dầu thô tương đương từ các quốc gia khác bán cho Trung Quốc. Mà nếu Trung Quốc đòi mua với giá rẻ hơn nữa thì có lẽ

Nga cũng phải cân nhắc chịu vì ông Putin đang cần rất nhiều tiền để hỗ trợ cho cuộc chiến đầy tốn kém và kéo dài ở Ukraine.

Trở thành đàn em

Sự lệ thuộc của Moscow vào Trung Quốc sẽ còn kéo dài kể cả sau khi chiến tranh Ukraine kết thúc. Sự lệ thuộc đó sẽ định hình vị thế tương lai của Nga trên trường quốc tế - từ kinh tế, quân sự đến chính trị - theo chiều hướng xấu đi chứ không thể khác hơn.

Thời còn mồi mả của Liên Xô cũ, Nga nghiêm nhiên được coi là đàn anh của Trung Quốc. Nhưng rồi thời thế đảo ngược, từ một đàn anh nay Nga bỗng dưng thấy mình biến thành

đàn em do hậu quả từ những chính sách sai lầm của ông Putin. Thay vì tập trung vào việc tăng trưởng kinh tế và phát triển kỹ thuật thì ông Putin lại chỉ lo tạo bất ổn an ninh để gây ảnh hưởng ở nhiều nơi trên thế giới, và lỗi lầm lớn nhất là xâm lăng Ukraine khiến Nga bị thế giới cô lập. Chiến tranh tại Ukraine rồi đây sẽ phải chấm dứt bởi các cuộc đàm phán. Rất có thể Nga sẽ nhận được một phần đất nào đó nhưng phải trả với cái giá quá đắt là bị thế giới phương Tây rẽ rúng, ngày càng bị lệ thuộc vào Trung Quốc ở nhiều lĩnh vực, và tệ hại hơn hết là trở thành một chư hầu đàn em của Bắc Kinh.

VH

Trung Quốc hưởng lợi nhập cảng năng lượng từ Nga - GETTY IMAGES

BẢO HUÂN

Căn nhà gỗ

MỘC MẠC

Trên núi có một tiểu phu đồn củi kiếm sống, phải khó khăn lắm anh mới dựng được ngôi nhà gỗ nhỏ để có thể che nắng, che mưa.

Một ngày, anh đem củi đã đồn được đi vào trong thành phố đổi lấy hàng hóa, mãi tới xế chiều mới về đến nhà. Anh không biết nhà của mình đang bị cháy.

Về nhà, thấy hàng xóm đang giúp anh dập lửa, nhưng vì trời đã chạng vạng tối mà gió lại thổi rất mạnh, nên không thể dập được đám cháy. Mọi người đều hết cách, chỉ biết đứng một bên nhìn ngọn lửa nhấn chìm căn nhà gỗ.

Khi lửa đã tắt, anh tiểu phu lau nước mắt, tay cầm một cây gậy, đi vào căn nhà đã cháy rụi không ngừng lục bới tìm kiếm. Người đứng ngoài xem đều cho rằng anh ta đang tìm cửa để dành, nên đều rất tò mò đứng quan sát.

Rạng sáng, anh tiểu phu cuối cùng hưng phấn hô lên: “Tôi tìm thấy rồi!”.

Những người hàng xóm nghe thấy thế đều nhao nhao nhìn xem rốt cuộc đó là cái gì, nhưng chỉ thấy tay anh tiểu phu đang cầm lưỡi rìu sắt. Anh tràn đầy tự tin nói: “Chỉ cần có cái lưỡi rìu này, tôi có thể làm một ngôi nhà mới kiên cố, vững chắc hơn.”

Con lừa, con la

Sách vở, bá tánh thường xuyên nói về ngựa, cưỡi ngựa, nuôi ngựa, đua ngựa... những thứ bạc ngàn bạc triệu mà chẳng mấy khi nhắc đến anh em thân thiết với ngựa là lừa.

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Lừa chịu thương chịu khó, chỗ nặng nên được (bị?) người xưa dùng làm các việc nặng nhọc từ kéo xe đến chuyên chở. Được nông gia cho là loài thú khôn mà không hiểu tại sao ông bà mình lại biểu “thân lừa ưa nặng” kiểu “lì đòn”? Ngoài sự thông minh và mạnh mẽ (hơn ngựa), có thể tự lượng định và tự giải quyết các tình huống khác thường, lừa còn được biết như loài

vật hiền lành, tốt tính, nhẫn nhịn, không phản ứng nhất thời khi không cảm thấy an toàn và nhờ các đặc tính ấy mà lừa được xem như kẻ đồng hành đáng tin cậy!

Lừa hiện diện lâu lắm rồi, không biết từ bao giờ nhưng sách vở cho thấy lừa giúp đỡ con người rất nhiều trong các công việc nặng nhọc, nhất là chuyên chở trên đường dài, leo đồi núi, dẫn con người đến nơi có nước ... Nhưng con người khá bất

công với lừa, khi nhắc đến lừa, bá tánh chỉ nói sơ sài về cái... cứng đầu, bướng bỉnh của con vật như câu ngạn ngữ “chỉ có thể dẫn lừa đến mạch nước chứ không thể ép nó uống”?

Gần đây thì vai trò của lừa trong xã hội con người được đề cập đến khá nhiều sau khi đoàn khảo cổ từ Centre for Anthropobiology and Genomics of Toulouse, tại Purpan Medical School, Toulouse, Pháp, khám

phá được di tích thời La Mã ở thôn làng Boinville-en-Woëvre. Họ tìm thấy khá nhiều các bộ xương lừa, các bộ xương ấy rất lớn, khổng lồ, so với các giống vật thời nay. Ông Ludovic Orlando, sếp lớn của trung tâm kể trên nói rằng theo di tích, các con lừa kia xuất phát từ Phi Châu và lớn hơn nhiều loài ngựa. Chương trình khảo cổ dùng khoa học di tích (phân tích DNA) để tìm hiểu dòng giống nguồn gốc các loài lừa đã được thuần hóa và sự phân tán khắp thế giới của chúng. Các khám phá ấy cho ta nhìn ra phần nào lịch sử của loài người, cách sử dụng loài vật trong đời sống hằng ngày.

Các con lừa từ thôn làng La Mã nọ cao đến 61 phân Anh (inch) đo từ vai xuống đất so với lừa ngày nay cao trung bình cỡ 51 phân Anh; giống lừa gần gũi nhất là American Mammoth Jacks, giống lừa đực to lớn dùng trong việc gây giống. *Tạm hiểu là tổ tiên của giống lừa ấy to lớn hơn con cháu ngày nay; khác với con người, ta thân thể to lớn hơn ông bà nhờ dinh dưỡng đầy đủ.* Từ thế kỷ thứ II đến thứ V, người La Mã lai giống lừa bằng cách cho sống chung với ngựa để tạo ra con la, mule, cha lừa mẹ ngựa. La là loài thú dai sức, mạnh mẽ như ngựa cộng thêm bản chất kiên trì, khôn ngoan và hiền lành như

lừa. Con la không thể sinh sản nhưng la cái vẫn có sữa. Người La Mã dùng la vào việc chuyên chở trong quân đội. Khi đế chế La Mã tàn lụi, đất đai bị thu tóm thì cách lai giống la cũng từ mất dấu vì chẳng còn lợi ích cho con người nữa.

Giống lừa Âu Châu xuất phát từ Phi Châu. Lừa được thuần hóa khoảng 7 ngàn năm trước tại Kenya và the Horn of Africa, vùng Đông Phi, và có thể từ Yemen. Từ đó lừa hiện diện trong đời sống con người với đủ màu lông, kích thước khác nhau theo địa phương và cách gây giống. Lừa được nuôi dưỡng để chuyên chở qua các vùng đất xa xôi hiểm trở. Nhu cầu này thay đổi theo thời gian và địa phương; cư dân nuôi lừa để làm việc; khi “di tản” qua các vùng đất khác, không còn cần lừa nữa thì việc nuôi lừa tiết giảm. Cứ như thế, số lừa gia tăng rồi giảm sút theo mức cần thiết của con người.

Kết quả từ chương trình phân tích di tích của nhóm chuyên gia kể trên cho thấy lừa từ Đông Phi chuyển sang Sudan rồi Ai Cập từ 6,500 năm trước. Khoảng 2,500 năm sau, giống lừa ấy hiện diện tại Âu Châu và Á Châu rồi tiếp tục đến ngày nay. Ngoài việc chuyên chở nặng, lừa còn dùng để kéo xe ra trận hoặc chở quân lương

Tại Ai Cập và Mesopotamia, lừa chiếm một vai trò quan trọng trong đời sống nên được chôn cất theo chủ nhân kể cả vua chúa. Ta cũng tìm thấy những bộ xương lừa chôn trong nền dinh thự, đem tế thần, như một cách ký kết các hiệp ước (?).

Sự gần gũi giữa lừa và người dường như chặt chẽ hơn so với ngựa vì lừa trợ giúp con người trong nhiều công việc hơn. Cho đến khi con người bớt dùng lừa, và ngựa được thuần hóa (khoảng 4,200 năm trước) thì việc dùng ngựa trở nên phổ thông hơn.

Lông lừa ngắn, thường màu nâu nhạt, màu đen hoặc xám và hiếm hơn, màu trắng, vàng đậm / nhạt; đôi khi có sọc dọc hoặc ngang trên thân mình dù không rõ rệt như ngựa vằn. Đôi tai dài [nên có chuyện thần tiên “Công Chúa Tai Lừa”?]; tai la ngắn hơn tai lừa nhưng dài hơn tai ngựa. Dường như mỗi con la có tiếng kêu khác lạ (?), không “hí” như ngựa nhưng “hầm hừ” tựa tiếng lừa.

La không thể sinh sản vì lai giống từ lừa và ngựa, chỉ có 63 nhiễm sắc thể (chromosome) trong khi lừa có 62 và ngựa có 64 nhiễm sắc thể dù la đực (gọi là “john” hoặc “jack”, có thể chữ “jackass” mô tả một người nam khó chịu?) hay vẫn có thể “hầm” con cái nhưng tinh

dịch không chứa tinh trùng. Để diệt dục và để con vật bớt cứng đầu dễ dạy, chủ nhân thường “thiến” la đực. La cái vẫn có thể hành kinh dù không mang thai.

Lừa và la là giống vật thông minh (để huấn luyện?) trong khi ngựa không thông minh cho lắm so với “ngoại tộc”.

Lừa và la đều ăn cỏ và rơm, người nuôi tránh các thức ăn chứa nhiều chất đạm hoặc nhiều tinh bột như bột mì, gạo ... những thứ khiến con vật bị thoái hóa khớp xương chân (hết làm việc). Lừa sống khá lâu, 30-50 năm trong khi la sống được 30-40 năm; ở những vùng khó nghèo, lừa chỉ sống khoảng 15 năm vì phải làm việc nặng và ít thức ăn. Lừa có thể chuyên chở một sức nặng 20-30% trên trọng lượng của thân thể.

Để bảo vệ sức vật, nghề chăn nuôi lừa ngày nay được theo dõi và cấp giấy phép tại những quốc gia khá giả.

Cho đến khi đọc bài tường trình của các nhà khảo cổ kể trên, phe ta vẫn tưởng rằng lừa dần dần và bú đống nên mới có các câu chê bai khinh miệt để đời như thế. Hóa ra bé cái lắm và lắm to, tội cho lừa quá! Thay đổi được ý nghĩ qua việc học hỏi thì vẫn hay và nhất là đỡ tủi thân cho giống vật hữu dụng kia?!

TLL

CỔ NGỤ
THIAIS, PHÁP

Sau thời trung học, có nhiều lần, tôi tiếc. Tiếc con dốc đỏ, màu ngói nâu, hành lang hút gió, khung cửa lớp mở ra khoảng xanh, tiếng giảng bài, nụ cười, ánh mắt. Tiếc những buổi đến trường, tan học, rong ruổi đạp xe cùng hai thằng bạn thân, tào lao tán dóc, mắt dõi theo bóng dáng các nữ sinh cùng trường, khác lớp, tóc ngắn, tóc dài, nón rộng vành, riu rít đôi ba đôi bảy bên nhau. Những vòng quay theo chân đạp rồi được cơ động hoá. Những ước mơ thời niên thiếu rồi ít nhiều trở thành hiện thực. Và mỗi đứa bạn thân rẽ theo một nhánh đời tách biệt, xa dần nhau.

Sau ngày rời Sài Gòn đi xa, có nhiều lần, tôi tiếc, Tiếc những buổi sáng tinh mơ, chạy bộ ngang ngôi nhà có giàn ti gôn nở hồng từng trái tim ngỏ, thấp thoáng một bóng thon gầy trên lối sỏi lao xao. Tiếc những buổi trưa mồ hôi đổ hột, ngồi vào quán quen bên ly chè lạnh

hay nhấp một ngụm nước mía thơm lát dâu, múi quýt ép cùng. Tiếc những buổi tối giảng đường tập nập, nập cùng lúc vào người này kiến thức, này cà phê, này chuyện phiếm, này tình tự lãng nhãng. Tiếc những đêm lặng, một mình, một *guitare*, một nguyện ước thả vào trời rộng, nhấp nhoá triệu ánh sao.

Sau lần chuyển hăng vào nội thành, có nhiều khi, tôi tiếc. Tiếc những chuyến xe lửa vượt qua đoạn rừng thưa mỗi ngày. Mùa nổi mùa, rừng đổi dáng. Có lá chớm xanh, có nhánh úa vàng. Có hoa đồng nội từng bừng khoe cánh bên vệ cỏ. Có bướm cam bướm trắng nhớn nhोर. Có quả dại lúc lỉu đầu cành. Có từng vạt rừng đổ ụp theo vệt gió quét mùa bão, cháy nám vì lưỡi lửa vô tình hay trắng lạnh ngày tuyết đổ. Và cả vài đốm thổ nâu quen thuộc với độ phóng của mỗi đoàn tàu, diễm nhiên gặm cỏ sát cạnh đường ray. Buổi sáng, buổi chiều, thiên nhiên đôi

lúc vẫn ưu ái dành tặng những bất ngờ, khi thả vọi một dáng chim lạ vút vào khoảng rừng rậm bóng, khi thổi bùng lên một đám vàng lóc lá, hoảng loạn xoáy tròn trong hoàng hôn phớt màu nắng úa.

Sau mùa son rồi, có nhiều khi, tôi tiếc. Tiếc không còn mỗi ngày, tay trong tay, cùng em nhịp bước một quãng đường, qua sông, vào ga, chia nhau mỗi đứa một bến. Em ngược ngoại ô xa, tôi xuôi phố lớn. Người đi sau vẫy chào người đón được tàu trước. Tạm biệt đầu ngày để lại quán quýt cuối ngày, lại tay trong tay, môi liên môi, ủ tình, nhen yêu, nồng nàn đôi lứa.

Sau chuyến dời nhà, có nhiều khi, tôi tiếc. Tiếc con đường mỗi sáng dẫn con đến trường mầu giáo. Hết lượt thành anh lớn đến dạo con em bé. Con đường vài trăm thước năm này qua năm khác, xuân-hạ-thu-đông, mưa-nắng-gió-tuyết, cứ vang vang tiếng bi bô lú tít bao chuyện nhỏ chuyện

to theo từng bước chân loáng quáng của con. Con lớn dần lên, thời gian mỗi sáng dành cho đoạn đường ít dần đi, nhưng những chiếc lá hình tim che rợp hai bên lối vẫn mãi tiếp tục trình tự thường niên của chúng: mầm-chồi-lá-bay. Tôi cũng tiếc chiều cao tăng thứ bảy, từ *balcon* nhìn ra một khoảng trời rộng, thỉnh thoảng điểm một bóng phi cơ cất-hạ cánh, gợn lên ước muốn viễn du. Đoạn sông lấp lánh sáng bên dưới, nằm ngoan giữa con đường tản bộ song song với hành trình xuôi-ngược những chuyến xe lửa ra-vào thủ đô. Và đêm quốc khánh xứ người, pháo bông nổ rộ hết vòm trời này đến khoảng tối nọ, hàng chục thành phố lân cận bắn vào trời niềm vui, khoe giàu, kể mạnh. Nhưng tiếc nhất, có lẽ chính là khoảng không gian nhỉnh hơn sáu mươi thước vuông, với *balcon* dài lúc nào cũng xanh lá, đỏ hoa, nơi giữ lại những khóc-cười-vui-giận của con trẻ, những bước chân lẫm chẫm đầu tiên trên sàn gỗ của thằng anh, những điệu đà duyên dáng trước tường gương soi của con em. Và hình như mỗi bức tường, từng vật dụng trong không gian ấy phập phồng hơi hướm của hạnh phúc chung gia đình, hoan lạc riêng chồng vợ.

Năm nay, thay trường, đổi lớp, giờ giấc đi làm

của bố, đi học của con không còn phù hợp, ngồi trên xe *bus* một mình, tôi lại tiếc. Tiếc những buổi sáng của niên học cũ, ba bố con hối hả kéo nhau chạy, băng qua xóm nhỏ, băng qua bãi cỏ còn ướt sương mai, sợ trễ chuyến *bus* cứ nửa tiếng mới ghé một lần. Yên vị, thằng anh lấy sách vở ra ôn, con em tập chính tả miệt, tập đọc, tập làm toán, nhẩm cửu chương, thơ thuộc lòng với bố. Hạnh phúc đấy, bình thường, giản dị như ánh mắt vui của con khi được thưởng một viên kẹo, một lời khen lúc thuộc bài, nhận giỏi mặt chữ, làm đúng những phép cộng, trừ. Liều thuốc bổ đầy sinh tố ấy giúp bố trụ năng lượng vượt *stress* trong công việc được suốt một ngày.

Chiếc xe con, gần gũi đã mười lăm năm, cũng đến lúc sắp phải chia tay. *Mười lăm năm ấy biết bao nhiêu tình!* Chiếc xe đầu tiên trong đời, lúc ấy, tinh khôi như những cảm xúc của người cầm lái, trong túi lấp ló mảnh bằng sắc cạnh, còn thơm mùi giấy mới. Sẽ có ngày tôi tiếc chiếc xe mình đang đi, và, như đang thấu hiểu hơn câu thơ của Thanh Tâm Tuyên "*ôm em trong tay mà đã nhớ em ngày sắp tới*" Nhớ dáng ngồi của em, ngày bụng mang dạ chửa, xe bon bon mà lòng phấp phồng sợ sẽ

quá trễ khi đến được cửa bệnh viện. Nhớ nụ cười của ông bà nội cùng ngồi băng sau ngày đón bé sơ sinh về nhà, oe oe ngộ ngầy giữa tả khăn trắng lớp. Nhớ ánh mắt bà ngoại trườm mền nhìn con ngắm cháu khi xe len lách giữa phố phường chật chội. Nhớ anh chị em, bạn bè gần, xa rôm rả chuyện trò, nói cười hỉ hả trong khuôn xe hẹp. Xe cần mẫn băng xa lộ, vượt núi đồi, dọc sông biển hay rề rà đường phố. Xe nhỏ, có lần ôm gọn vào lòng một nhạc sĩ cả đời cặm cũi gửi cho đời ngàn lời ca, một thi sĩ có trăm bài thơ được chuyển thành ca khúc từ thời thủ đô Sài Gòn đến thời Little Saigon, một văn sĩ tỉnh mê theo thời tiết, một văn sĩ khác mảnh mai phiến lá, một văn sĩ nữa vừa rời mặt đất để thênh thang về với mây trời, một họa sĩ hiền hậu như ruộng đồng phương nam nhưng nét vẽ lại muốn cào rách vông mạc, một văn-họa-nhạc sĩ được biết tiếng, lại kiếm sống bằng nghề giáo sư anh văn, một ca-kịch sĩ của thập niên 50 thế kỷ trước, một cầm sĩ *guitare* giàu ngang ngửa giám đốc chi nhánh ngân hàng, một ca sĩ vừa hát nhạc bán cổ điển Âu châu vừa giỏi dân ca Á, mấy bác sĩ, vài nha sĩ, nhiều tiến sĩ, thạc sĩ, một ấu sĩ tuổi chỉ mới lên hai. Xe thô cả trăm ký chữ nghĩa văn chương suốt từ «Ngõ Ngõ Đồng» về

đến «Phố Ái Khanh». Xe tải đất, sỏi, cỏ, cây, bàn, ghế, đồ ăn, thức uống, xoong chảo nồi niêu, linh tinh vật dụng gia đình, học cụ. Xe ngổn xằng, gặm đường, đôi khi muốn quên cả lối về chỉ vì một khúc hát đang phát thanh, gọi đây, dồn ứ bao hồi ức.

Và, có thể chỉ vài năm nữa thôi, khi mẹ cha trăm tuổi, khi các con khôn lớn, tản mác đó đây, sẽ có lúc, tôi tiếc. Tiếc những trưa, chiều, hai ba thế hệ quây quần quanh bàn ăn, cạnh góc bếp thơm lừng mùi xào nấu, nhắc chuyện đời xưa, kể chuyện đời nay, mơ chuyện mai sau. Tiếc cho đôi chân đã không còn thật vững vàng để có thể thông dong rong ruổi đạp xe cùng bè bạn, chạy bộ một đoạn dài đuổi theo từng đoàn *métro*, nhấn ga rồ máy trên xa lộ, xuống lên thang gác, hay tản bộ cùng em trong con ngõ nhỏ, trong khoảnh vườn nhà mượt tươi cỏ lá. Tiếc cho đôi tay đã mỏi, đôi mắt đã mờ, đôi tai đã lảng, đôi môi đã cần. Tiếc cho trí nhớ cùn nhụt, sức khoẻ hư hao, thịt da nhẽo nhột ...

Vậy, này tôi ơi, hãy sống cho trọn hôm nay, hãy ôm chặt vào lòng những gì mình đang có, trong hiện tại. Để ngày mai, nếu có lần tiếc, sẽ không tự trách mình đã, đôi khi, quá lơ là với quá khứ, hôm qua.

CN

Quả bóng vàng bí ẩn

Không rõ nguyên nhân nào mà gia đình Maradona, đem Quả Bóng Vàng mà Diego Maradona, một huyền thoại bóng tròn Argentina, được trao tại World Cup 1986 bán đấu giá tại Pháp vào ngày 6 Tháng Sáu.

Đây là chiếc cúp Quả Bóng Vàng đầu tiên được bán đấu giá. Nhưng dân tình chưa kịp thỏa mãn tò mò thì xôn xao khi nó đột ngột biến mất! Giờ đây “nó” lại bất ngờ xuất hiện và sẽ lên sàn đấu giá tại Pháp vào ngày 6-6 đúng như lịch trình. Biết đâu một người Việt nào đó thắng trong cuộc tranh giành báu vật này!

Maradona và Quả Bóng Vàng (1986)

Đua xe trên không gian

Tựa bài này hơi phóng đại một tí khi nói về nữ đua-rơ Chris Birch, từ một tay đua xe đạp trở thành phi hành gia NASA. Cô gái từ Arizona này đã vượt qua 12,000 ứng viên để lọt vào “kính hiển vi” của NASA năm 2021. Ngoài việc phóng xe đạp như bay, Birch còn là Tiến sĩ Sinh học và có kiến thức vững vàng về khoa học, toán học, phân tử... Nhờ đó, cô được NASA cho sử dụng một loại “đồ chơi” mới, tốc độ cao hơn xe đạp gấp nhiều lần, là phi cơ huấn luyện T-38, cạnh đó, cô còn phải học những kỹ năng cần thiết để vận hành cánh tay robot trên Trạm vũ trụ quốc tế trong nhiệm vụ sắp tới.

Chris Birch (phải) trong màu áo đội tuyển Hoa Kỳ và phần lục cơ T-38 (ảnh dưới)

Kẻ vui, người buồn

Đó là chuyện trong giới chơi golf ở Olympic Paris tháng 8 này, khi tay golf hàng đầu thế giới Scottie Scheffler tuyên bố đại diện cho Đội tuyển Hoa Kỳ. Đây là tin vui cho đội tuyển Olympic nước Mỹ, nhưng là tin “sét đánh” cho những gôn thủ thế giới. Chiếc huy chương vàng sẽ trở nên huyền ảo hơn bao giờ, khi đối thủ là Scheffler, người giành được 2 chức vô địch Masters Tournament 2022 và 2024. Anh cũng là gôn thủ đầu tiên giành chức vô địch “The Players Championship” liên tiếp 2 năm 2023 và 2024.

Scheffler ký tặng cho khán giả hâm mộ

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Cài bông poppy màu đỏ trên ngực áo... Một biểu trưng cho lòng tưởng niệm những chiến sĩ đã ngã xuống trên các chiến trường, hy sinh thân mình cho Tổ quốc. Câu chuyện có cội nguồn từ Thế Chiến I, có lẽ từ bài thơ In Flanders Fields của trung tá John McCrae. Xin hãy đọc lại những lời sau đây của một người cháu của trung tá John McCrae tên là Dough McKay ở Massachusetts: “Mùa Xuân vừa qua (đã lâu lắm rồi, nhưng cứ xem như vừa mới xảy ra - Ng.), mẹ tôi đưa cho tôi một cái hộp đựng các kỷ vật của gia đình. Trong một phong bì, tôi tìm thấy những thư từ của người ông chúng tôi đã chết ở nước Pháp trong những tháng cuối cùng của Thế Chiến I. Một cách cẩn thận, tôi mở trang thư đã úa vàng có bài In Flanders Fields - Trên Những Cánh Đồng Flanders.”

Xin hãy cài bông poppy* trên ngực áo

Đây, chúng ta hãy cùng tìm hiểu về bài thơ và tác giả của nó, để biết từ đâu mà có tục lệ cài hoa poppy trong thời gian tưởng niệm những người chiến binh đã chết trên các chiến trường. Bài thơ Trên Những Cánh Đồng Flanders có nội dung như sau:

Trên cánh đồng Flanders

Trên cánh đồng Flanders

Giữa những hàng hàng bia mộ

Hoa poppies nở

Dập dờn

Đánh dấu nơi chúng tôi yên nghỉ

Trên trời

Những con sơn ca vẫn can đảm hát

Tiếng hát chọt vang lên đôi lúc

Giữa tiếng đại pháo rền dưới kia

Chúng tôi là những người

vừa mới chết

chỉ mấy ngày trước đây

Nhưng chúng tôi vẫn sống

để cảm nhận bình minh

thấy được ánh hoàng hôn

yêu và được thương yêu

Và giờ đây

Chúng tôi nằm yên nghỉ

Trên những cánh đồng Flanders

Hãy tiếp nhận cuộc chiến đấu của chúng tôi chống kẻ thù

Từ những bàn tay buông xuôi

Chúng tôi trao lại bó đuốc

Để các bạn giương cao

Ôi, nếu vì lẽ gì bạn quên lời thề, đập vỡ niềm tin

Với chúng tôi những người đã chết

Chúng tôi sẽ không bao giờ nhắm mắt

Dấu hoa poppies vẫn nở dập dờn

Trên những cánh đồng Flanders

Như chúng ta thấy, bài thơ đầy xúc cảm này mở đầu bằng một dòng nói về những bông hoa poppy nở rộ trên những cánh đồng trận địa nước Bỉ. Bông hoa poppy từ đó trở thành biểu tượng tưởng nhớ những chiến sĩ đã nằm xuống vì lý tưởng tự do. Và kể từ năm 1922, những bó hoa poppy bằng giấy màu đỏ được các cựu chiến binh bày bán trên đường phố trong ngày Tưởng Niệm Chiến Sĩ Trận Vong Memorial Day.

Bạn biết đấy, bài thơ In Flanders Fields của Trung tá Quân Y John McCrae, thuộc quân đội Gia Nã Đại, là một trong những bài thơ viết về chiến tranh được truyền tụng nhất. Nó là di sản của trận chiến khốc liệt ở tuyến đầu Ypres thuộc nước Bỉ vào mùa Xuân năm 1915. Sau đây là hoàn cảnh hình thành bài thơ: Thời gian đó, trung tá quân Y McCrae đang làm việc căng thẳng và mệt nhọc ở tuyến đầu nước Bỉ thì một biến cố xảy ra gây ấn tượng mạnh: Một người bạn trẻ, Trung úy Alexis Helmer quê ở Ottawa, đã bị giết vì bom nổ trong ngày 2 tháng Năm 1915. Trung tá McCrae đã làm lễ an táng và cầu hồn cho Helmer ở một nghĩa trang nhỏ cạnh quân y viện, mặc dầu nơi đây không có nhà nguyện. Ngày hôm sau, ngồi ở băng sau xe cứu thương gần quân y viện, John McCrae bắt đầu viết. Đây không phải là việc xa lạ với McCrae, ông đã từng viết nhiều bài cho báo y học. Nơi ông viết nằm bên cạnh nghĩa trang và ông có thể nhìn thấy những

bông poppies vươn lên từ bờ các chiến hào của vùng trận địa Bắc Âu này. Một người lính trẻ nhìn thấy McCrae làm việc. Anh ta tên Cyril Allison, một Trung sĩ nhất 21 tuổi, hôm ấy lãnh nhiệm vụ đưa thư đến cho quân y viện. Trung tá McCrae ngẩng lên nhìn Allison rồi cúi xuống im lặng tiếp tục viết. “Khuôn mặt ông lộ vẻ mệt mỏi nhưng yên tĩnh trong khi viết. Thỉnh thoảng ông lại nhìn ra ngôi mộ Alexis Helmer.”

Viên trung sĩ quân bưu vẫn đứng ở đó. Hai mươi phút sau thì xong bài thơ, McCrae ngừng viết, nhận thư từ Allison mà không nói gì hết, và trao cho Allison những thư từ văn kiện trong đó có cả bài thơ mới viết. Allison hết sức cảm động khi đọc nó. “Bài thơ tả đúng y khung cảnh trước mắt chúng tôi. Ông ấy dùng từ blow (gió thổi dập dờn) rất chính xác vì sáng hôm ấy ngọn gió đông không ngớt thổi qua nghĩa trang, làm lay động những bông hoa poppies. Lúc ấy tôi không nghĩ rằng bài thơ sẽ được in ra.” Quả thật bài thơ suýt nữa đã không được phổ biến. Không vừa ý với nó, McCrae vứt bỏ bài thơ, nhưng

một người bạn sĩ quan nhật lại và gửi cho các báo ở Anh. Tờ The Spectator ở Luân Đôn không chịu đăng, nhưng tờ Punch đã in bài thơ trong số báo ra ngày 8 tháng 12 năm 1915. Riêng Trung tá thi sĩ John McCrae không được may mắn, ông chết vì bệnh sưng phổi năm 1918 lúc đang ở Pháp.

Bài thơ ‘Trên Những Cánh Đồng Flanders’ từ đó được truyền tụng rộng rãi. Năm 1918 Moina Michael, làm việc cho một tổ chức thanh niên thiện nguyện phục vụ các chiến binh Hoa Kỳ trên các chiến trường. Ngày 9 tháng 11 năm 1918, xúc động khi đọc bài thơ In Flanders Fields, Michael đã tự nguyện mang một bông poppy màu đỏ trên ngực áo như một biểu tượng tưởng nhớ những chiến sĩ đã nằm xuống trong khi thực hiện niềm tin. Sau ngày ấy, trong một buổi hội của tổ chức, Michael bày những bông hoa poppies màu đỏ tưởng niệm các chiến sĩ đã hy sinh tính mạng cho niềm tin. Và Michael bắt đầu bán những bông poppies đỏ để gây quỹ hỗ trợ các thương binh và chiến sĩ ngoài mặt trận. Chẳng bao lâu hoa poppy đỏ được biết

đến và chấp nhận là biểu tượng quốc gia tưởng nhớ những người con thân yêu của mình đã hy sinh trong lúc thi hành nhiệm vụ ngoài tiền tuyến.

Chúng ta không thể nào quên những người đã hy sinh xương máu cho mảnh đất tự do này. Kể từ Thế Chiến I đến nay, đã hơn 100 năm trôi qua, bao lần mặt trời mọc mặt trời lặn, bao tang thương dâu bể, biến cố dồn dập, nhiều cuộc chiến tranh đã nổ ra cuốn theo bao nỗi đau, nước mắt và máu của những người lính. Họ đã chiến đấu trên đất liền, trên sông trên biển, giữa bầu trời xanh không giới hạn. Họ chiến đấu trên khắp các vùng trận địa và lục địa Châu Á, Châu Âu, Châu Phi, để thấp sáng một niềm tin, một lý tưởng, vì tự do của loài người, vì hạnh phúc của đồng bào đồng loại. Những bông hoa poppies màu đỏ nhắc mọi người nhớ tới họ, tri ân các chiến sĩ đã dùng cảm hy sinh cho ngày hôm nay của chúng ta.

Trong ý hướng đó, các tổ chức Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ đã phát động ngày Poppy Day trong thời gian từ 15 tháng Năm đến 21 tháng Năm để quần chúng tri ân những người lính đã vị quốc vong thân. Riêng với chúng ta, người Việt trên đất nước Mỹ, chúng ta xin chọn một bông poppy màu đỏ thật thắm thật đẹp cho anh em đồng đội của chúng ta, những chiến sĩ VNCH đã hy sinh trong cuộc chiến 20 năm trên đất nước mình. Xin các anh yên nghỉ trong màu đỏ của hoa poppy và trong lòng tưởng nhớ của mọi người ở đây.

TN- TỔNG HỢP

*Hoa poppy nghĩa tiếng Việt là hoa anh túc.

NGUỒN VETERANS.GC.CA

Phu nhân một vị Tướng

PHẦN KẾT

Lưu vong và trở về Đất Mẹ

ĐINH YÊN THẢO
GARLAND, TX

Từ đảo Guam, gia đình cựu Trung tướng Ngô Quang Trưởng được đưa sang Mỹ như những người di tản khác. Đến trại Fort Chaffee, sau đôi tháng, gia đình ông được Trung tướng John Cushman, Chỉ huy trưởng trường huấn luyện sĩ quan tham mưu Fort Leavenworth tại Kansas, từng là cố vấn cho tướng Trưởng tại Việt Nam, bảo trợ về nhà.

Trước khi bắt đầu cuộc sống của gia đình tướng Trưởng trên xứ người, hãy bắt đầu bằng câu chuyện khá thú vị về đời sống các vị tướng Mỹ

đương nhiệm.

Theo bà Nguyễn Tường Nhung kể lại, dù được ông bà tướng Cushman đối xử tử tế và thân tình, nhưng các bữa ăn thường khá đạm bạc như bất cứ gia đình bình dân nào, chỉ cereal với sữa buổi sáng, trưa ăn hot dog hay pizza và tối ăn晚餐 món ăn đơn giản, có thứ bà chưa quen nên nhịn đói và khá tủi thân. Đến khi Đại tướng Richard Stilwell, cấp phó của tướng Westmoreland trong chiến tranh Việt Nam ghé thăm vì cũng quen biết ông bà bên Việt Nam thì ông bà Trung tướng Cushman cũng dọn đĩa cà-rì gà với đĩa salad nhỏ cùng bánh mì sandwich, bà Nhung mới hiểu đời sống các vị tướng

Mỹ thanh bạch và đơn giản như vậy.

Chính vì vậy mà các vị tướng cũng không giao du nhiều với thế giới dân sự để có thể tìm việc thích hợp hay gởi gắm tướng Trưởng. Cuối cùng tướng Cushman cũng tìm được việc cho cha con tướng Trưởng: tối nông trại học và làm nghề nông. Từ một Trung tướng tư lệnh điều binh khiển tướng cả vạn binh sĩ, tướng Trưởng ngày ngày ra ruộng làm việc và tối về nhà lấm lem, mỗi mệt. Liệu có ai có thể nghĩ mình đã vất vả và kém may mắn hơn thế trong những ngày đầu tiên trên xứ người?

Bà Nhung viết riêng cả một tùy bút với tựa đề "Cái ấm đun nước bằng điện" để kể về những tháng ngày đầu tiên như trên tại Mỹ. Lý do cái ấm điện còn trong ký ức của bà gần nửa thế kỷ là, nhờ vợ của một đại tá Mỹ là người Việt Nam cho cái ấm nước điện tí xíu và chưa tân kỳ như hiện nay, mỗi lần chỉ đủ nấu

Từ trái: Trung tướng Ngô Quang Trưởng - Tư lệnh Quân đoàn 1, Đại tá Ngô Văn Định Lữ đoàn trưởng LĐ 258 - Lữ đoàn Bắc Bình Vương và Thiếu tướng Bùi Thế Lân, Tư lệnh Sư đoàn TQLC QLVNCH - NGUỒN FLICKR

một gói mì, mà cả nhà bà được bữa ăn "Việt" ngon và nhớ suốt đời.

May mắn cho ông bà là sau một thời gian, Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ đã mời ông tham gia viết về kinh nghiệm của quân đội VNCH cho trung tâm quân sử tại Virginia. Đây cũng là tiểu bang mà tướng Trưởng đã sống cho đến cuối đời và bà Nguyễn Tường Nhung hiện vẫn đang an hưởng tuổi già cùng con gái và các cháu tại đây.

Đến Mỹ tay trắng nên khi gia đình tướng Trưởng dọn sang Virginia nhận việc, các tướng tá Mỹ quen biết đã gom góp tặng cho ông bà được năm ngàn đô để làm chi phí bước đầu.

Về Virginia muốn chung cư, ông đi làm với mức lương một ngàn mỗi tháng, tức khoảng gần sáu ngàn đô la theo thời giá hiện nay và mỗi tối vào đại học cộng đồng để học thêm. Còn bà đi học tóc theo những người quen đã sang Virginia trước gợi ý, vì trong số đó cũng có vợ của các cấp tướng, tá VNCH cùng đi học. Học đủ hai ngàn giờ, bà Nhung trở thành một thợ cắt tóc với mức bao lương \$75 một tuần.

Làm vài năm có đủ kinh nghiệm, bà nghe lời khuyên vài người bạn và gom góp vay mượn, sang một tiệm tóc nhỏ nhỏ có hai thợ. Làm mấy năm vẫn không khá lại

Di ảnh Trung Tướng Ngô Quang Trưởng - NGUỒN WIKIPEDIA

bận rộn suốt tuần, bà sang tiệm rồi lại đi làm thợ cho người khác. Cũng gặp khách khó tính hay có chuyện đụng chạm, thợ tranh giành khách. Tưởng tượng phụ nhân một vị tướng cấp cao một thời và xuất thân từ một gia thế tiếng tăm, từng được Tổng thống Park Chung Hee của Nam Hàn thiết đãi quốc yến khi bà theo tướng Trưởng dẫn đầu phái đoàn tướng tá VNCH công du sang Hán Thành vào năm 1974, rồi phải trải qua cuộc đời dâu bể, buộc phải mưu sinh như bất cứ người tị nạn nào. Những vị tướng tá tác chiến làm gì có và mang theo cả va-ly tiền vàng như dăm người nghĩ.

Về phần tướng Trưởng cũng chẳng khác hơn. Việc làm ở trung tâm quân sử Hoa Kỳ cũng không kéo dài, viết xong kinh nghiệm chiến trường là hết việc. Vậy là tướng Trưởng phải tìm việc làm mới. Kiếm việc thì trung tâm việc làm giới thiệu làm công việc đếm xe tại ngã ba đường. Cũng chỉ được thời gian ngắn. Rồi qua lời giới thiệu của một vị tướng Mỹ khác, ông đi làm vườn, chăm sóc, cắt tỉa cây cảnh. Nhưng rồi lại chủ vườn bảo ông cũng không thích hợp với công việc vì phải cần khuôn vác nặng nề.

Cuối cùng ông đi học nghề, học về điện toán ngắn hạn được trả lương qua chương trình giúp

đỡ cho người tị nạn. Học xong, ông tìm được việc làm với hãng đường sắt chính phủ trong Washington DC. Ngày ngày ông đón xe bus đi làm, làm một công chức bình thường cho đến tuổi nghỉ hưu.

Chắc những đồng nghiệp người Mỹ của ông không biết rằng người nhân viên Á Đông nhỏ con này từng là một vị tư lệnh lừng lẫy, là tác giả 3 cuốn sách về chiến tranh được Bộ Quốc Phòng lưu trữ và hiện có bán trên Amazon là *"The Easter Offensive of 1972 (1983)"*, *"The Territorial Forces (1984)"* và *"RVNAF and US Operational Cooperation and Coordination" (1984)* về trận chiến tái chiếm cổ thành Quảng Trị năm 1972, về các lực lượng quân sự hay việc phối hợp tác chiến giữa quân đội VNCH và lính Mỹ trong chiến tranh Việt Nam.

Về hưu, con cái đã lớn, ăn học xong, ông bà bắt đầu thanh thoi hơn, có dịp cùng nhau đi du lịch đó đây như đời sống người hưu trí bình thường khác. Bà sang Pháp, Anh rồi vài nước Châu Âu. Bà kể khi sang Anh, ông bà có gặp cựu Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu, lúc Tổng thống Thiệu còn sống tại London, được ông mời và chở ra phố Tàu ăn tối.

Nhưng. Chữ "nhưng" bất toàn và vô lường có thể đến với bất cứ ai và →

lúc nào.

Tướng Trưởng bị chẩn đoán ung thư phổi. Bác sĩ bảo bệnh đã ở giai đoạn 3 và ông chỉ còn 6 tháng cuối cùng. Ông bình thản đón nhận hung tin và từ chối chữa trị. Vậy mà sự chăm sóc và yêu thương của bà Nguyễn Tường Nhung cùng người thân gia đình đã giúp ông sống thêm được 2 năm, trước khi qua đời vào đầu năm 2007 ở tuổi 77.

Ông để lại di huấn cho các con không báo tin và không làm tang lễ sau khi mất. Dù sau đó các đồng đội xưa và gia đình có tổ chức tang lễ cho ông vì không thể để ông ra đi quá lặng lẽ, như ông đã chọn suốt những năm tháng trên xứ người. "Bại binh chi tướng bất khả ngôn dũng", bại tướng

không thể nói mình là dũng. Có lẽ đó là lý do cho chọn lựa đầy tự trọng của ông.

Tro cốt của ông mang về rải trên đèo Hải Vân, vùng đất mà biết bao người lính, kể cả những người lính Mỹ, những đồng đội của ông đã ngã xuống trong cuộc chiến tương tàn mà một thời ông đã sống và chiến đấu cho lý tưởng của mình. Và mang theo nỗi lòng, có thể cả sự dằn vặt đã không bảo vệ được quê hương. Nhưng có là tướng, cuối cùng thì ông cũng chỉ là một quân nhân đã cống hiến cho quốc gia bằng danh dự và trách nhiệm, đâu có quyền quyết định về một cuộc chiến đã có sự dàn xếp chung cuộc.

Gấp lại cuốn hồi ức

"Tháng Ngày Qua" của bà Nguyễn Tường Nhung mà tôi đã giở tìm đọc lại dăm trang không ít lần, mỗi đoạn mang cho tôi những suy nghĩ và cảm xúc khác nhau. Cuộc đời mỗi người ai chẳng có những thăng trầm, thách đố nhưng sự thay đổi quá cách biệt và quá nghiệt ngã ở một số người, như gia đình cựu Trung tướng Ngô Quang Trưởng kham được và đủ nghị lực vượt lên số phận cũng giúp tôi chiêm nghiệm hơn về đời sống.

Tôi vẫn thích đọc những đoạn bà kể về hoa, về tường vi, bằng lăng tím hay những mùa sim tím miền Trung, về những mùa ve sầu gọi tình trên xứ người, những ngày sinh nhật hay mùa lễ Tạ Ơn đáng nhớ của bà,

trong đó ghi lại kỷ niệm lúc thiếu thời hay với ông. Tôi nghĩ lòng phải thật bình yên sau những đổi thay đầy khắc nghiệt đó mới cảm nhận và hồi tưởng lại những điều nhỏ nhỏ hiện hữu giữa thiên nhiên đất trời như vậy. Có lẽ vậy mà phần viết cuối cùng của bà là "Lòng chợt bình yên", viết về những tháng ngày bình yên hiện nay.

Còn cựu Trung tướng Ngô Quang Trưởng, tro cốt ông được quy về cố quận và rải xuống biển từ một con dốc nào đó trên đỉnh đèo Hải Vân chập chùng mây nước. Người con kiêu hùng của quê hương cuối cùng đã về với đất Mẹ. Về để nghe tiếng gió lộng giữa đèo cao hay bênh bồng trong tiếng sóng biển vỗ bờ.

"Mờ trong bóng chiều, một đoàn quân thấp thoáng, núi cây rừng...". Tiếng gió rừng lao xao những tàn lá. Chiều đã buông. Một cánh chim xoải cánh bay vào màn đêm. Không còn để lại vệt gì.

Dallas 5/2024

ĐYT

Quốc Kỳ VNCH được Cựu Thiếu Tướng Phan Hòa Hiệp trang trọng trao lại cho Bà Quả Phụ Ngô Quang Trưởng trong Tang Lễ- NGUỒN NGƯỜI VIỆT

Một số phát minh mới

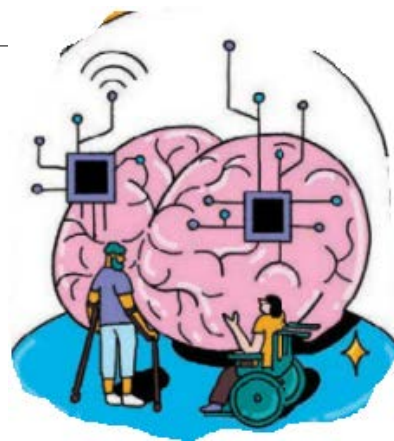
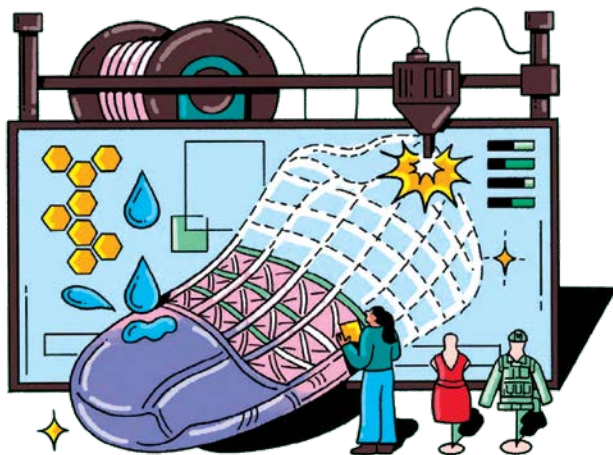
NHIỀU KỲ - KỲ 1

Quần áo thay hình đổi dạng

Hãy tưởng tượng bạn sở hữu một tủ quần áo thật đầy đủ nhưng lại không nhiều. Chúng ta biết rằng kỹ thuật 3D có thể in các sản phẩm 3 chiều - như nhà cửa, dụng cụ ... thậm chí cả váy và quần. Giờ đây, kỹ thuật 4D đã tiến thêm một bước nữa bằng cách sử dụng vật liệu “thông minh”, khi đã được in ở dạng 3D, sẽ thay đổi nhờ sự trợ giúp của các kích thích (stimuli) bên ngoài như nước, nhiệt hoặc ánh sáng. Nếu bạn có thể hình dung ra một miếng bọt biển hoặc một tấm nệm mút hoạt tính, có thể co lại và giãn ra, thì bạn đang ở trong giai đoạn hiểu biết về cách thức hoạt động của những vật liệu này như thế nào. Quần áo 4D có thể được “kích hoạt” để dài ra, gấp lại, làm phẳng, uốn cong và thậm chí thay đổi màu sắc nữa. Ví dụ, quân đội đã thử nghiệm các bộ đồng phục phản ứng với môi trường của người lính bằng cách ngay lập tức biến ra màu ngụy trang phù hợp với môi trường chung quanh.

Trong một số ứng dụng khác, các nhà khoa học đã tạo ra những thiết bị hỗ trợ đeo được cho những người bị hạn chế khả năng vận động ở ngón tay, ống thông động mạch tim (cardiovascular stents) có thể giãn ra và co lại theo từng nhịp tim, và mô mềm cấy ghép được thiết kế để tiết ra các liều thuốc cực nhỏ.

Cuộc nghiên cứu, do MIT Self-Assembly Lab thực hiện, còn đang ở giai đoạn đầu. Các nhà nghiên cứu không tiết lộ về cấu tạo của vật liệu “thông minh” nói trên, nhưng tác động tiềm tàng của nó đối với sức khỏe và ngành công nghiệp thì vô hạn. Hãy tưởng tượng: Một ngày nào đó, chiếc tủ đựng quần áo Ikea mới mà bạn mua về có thể không có hướng dẫn cách lắp ráp. Đơn giản chỉ cần thêm nước và xem nó dựng đứng lên, sẵn sàng để đựng vài món quần áo 4D của bạn.

Cấy ghép não giúp người tê liệt

Những tiến bộ đáng kinh ngạc trong kỹ thuật thần kinh (neurotechnology) đang mang lại hy vọng thực sự cho những người bị chấn thương cột sống. Một người bị liệt đã có thể đi lại chỉ bằng cách nghĩ về việc “đi”, nhờ vào giao diện não-cột sống kỹ thuật số (digital brain-spine interface) giúp tăng cường các tín hiệu thần kinh bị hư do chấn thương.

Gert-Jan Oskam, 40 tuổi, người Hà Lan, đã phải sử dụng xe lăn sau một vụ tai nạn xe đạp cách đây 12 năm. Nhưng giờ đây, bộ cấy ghép điện tử (electronic implants) trong não cho phép anh truyền ý định của mình đến một cơ quan thụ cảm (receptor) được cấy vào cột sống. Bộ cấy ghép - được phát triển bởi một nhóm các nhà nghiên cứu Thụy Sĩ - khuếch đại và gửi tín hiệu não đến chân và bàn chân của anh qua các tế bào thần kinh.

Oskam nói: “Đó là một hành trình lâu dài. Nhưng bây giờ tôi có thể đứng dậy và uống bia với bạn bè. Thật là một niềm vui khôn tả”.

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

23-05-2024 - 30-05-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
CATHAY PACIFIC	2	YVR, HKG	\$1.540
CATHAY/AMERICAN	2	YVR, HKG	\$1.540
AMERICAN/ANA	2	YVR, HKG	\$1.907
AMERICAN/JAPAN	2	YVR, HKG	\$1.919
ASIANA/ANA	2	LAX, ICN	\$2.046
CATHAY PACIFIC	2	ORD, HKG	\$2.078
UNITED/AMERICAN	2	YVR, HKG	\$2.157
BRITISH AIRWAYS	2	LGW, DOH	\$2.177
QATAR/AMERICAN	2	YVR, HKG	\$2.186

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,122 VN ĐỒNG
EURO	\$25,952 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$18,214 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16,606 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$160.20 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	155,755 YEN NHẬT
	0.92104 EURO
	0.79007 BẢNG ANH
	1.36268 CANADA
	0.90719 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

25/5/1791

Ngày 25 tháng 5 năm 1791, là ngày sinh của vua Minh Mạng (tên thật là Nguyễn Phúc Đảm), con thứ 4 của vua Gia Long. Trị vì được 21 năm, vua Minh Mạng băng hà ngày 28 tháng 12 năm Canh Tý, tức ngày 20 tháng 1 năm 1841. Hưởng dương 50 tuổi.

23/5/1788

Ngày 23 tháng 5 năm 1788, South Carolina trở thành tiểu bang thứ 8 của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

24/5/1994

24-5-1994 là ngày mất của Thiếu tướng QLVNCH Võ Văn Cảnh. Ông sinh ngày 15 tháng 12 năm 1922 tại Vĩnh Phước, Quảng Bình. Từng là Chỉ huy trưởng Trung tâm huấn luyện Quốc gia Lam Sơn kiêm Chỉ huy trưởng Huấn khu Dục Mỹ.

Sau ngày 30 tháng 4, ông cùng gia đình định cư tại Hoa Kỳ và mất năm 1994. Thọ 72 tuổi.

BÁNH BÈO

Cách Bộ Giao Thông - Vận Tải CSVN giải quyết tình hình giá vé máy bay trong nước cao hơn vé máy bay từ Việt Nam đi các nước khác:

Nguyễn Danh Huy
Thứ trưởng Bộ Giao thông Vận tải CSVN

Ngành giáo ở Việt Nam sau 1975 bị coi thường nhất, bởi vậy phẩm chất giáo dục giảm tệ hại theo từng ngày. Vì ngành giáo vừa có mức lương thấp vừa không được tôn trọng vì muốn làm giáo viên phải có mối "quan hệ", có tiền để "chạy vào biên chế. Lâu lâu phải đi "làm nhiệm vụ chính trị" là tiếp rượu quan chức lớn...

Nguyễn Kim Sơn
Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo CSVN

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu "Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm". Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như "thước đo" về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Họ chỉ bị bắt vì tới năm tuổi?

Phan Văn Mã
Chủ tịch TP.HCM

Điện nhà nước CSVN bán ngày càng mắc và bất ổn định vì muốn cúp điện khi nào thì cúp, muốn lên giá ra sao thì lên, nhưng khi người dân tự bỏ tiền ra mua điện năng lượng mặt trời thì nhà nước bắt bán lại nhà nước với giá 0 đồng, ngoài ra, không có ngoài ra!

Nguyễn Hồng Diên
Bộ trưởng Bộ Công Thương CSVN

Thích Giấy Tờ

DU UYÊN
SAIGON, VN

Đọc xong bài này, có lẽ bạn sẽ thấy may mắn một việc, phụ nữ ở Việt Nam không cần vào hội phụ nữ VN mới được công nhận là phụ nữ.

1. Giấy chứng nhận tàn tật

Câu chuyện dưới đây có lẽ quá cũ, nhiều người đã đọc, nhưng vì liên quan trực tiếp tới câu chuyện sắp kể, tôi xin nhắc lại:

Trên đoàn tàu, cô nhân viên soát vé nhìn chăm chăm vào người đàn ông lớn tuổi, hỏi: Vé tàu!

Người đàn ông chìa vé ra.

Cô nhân viên soát vé gần giọng: Đây là vé trẻ em.

Người đàn ông đứng tuổi đỏ bừng mặt, nhỏ nhẹ đáp: Vé trẻ em chẳng phải ngang giá vé người tàn tật hay sao?

Giá vé trẻ em và người tàn tật đều bằng một nửa vé, đương nhiên cô soát vé biết. Cô nhìn kỹ người đàn ông một lúc rồi hỏi: Anh là người tàn tật?

- Vâng, tôi là người tàn tật.

Cô gái vẫn làm khó: Vậy anh cho tôi xem giấy chứng nhận tàn tật.

Người đàn ông tỏ ra căng thẳng: Tôi... không có giấy tờ. Khi mua vé, cô bán vé bảo tôi đưa giấy chứng nhận tàn tật, không biết làm thế nào, tôi đã mua vé trẻ em.

Cô soát vé: Không có giấy chứng nhận tàn tật, làm sao chứng minh được anh là người tàn tật?

Người đàn ông đứng tuổi im lặng, khe khẽ tháo giày, rồi vén ống quần lên: Tôi chỉ còn một nửa bàn chân.

Cô soát vé liếc nhìn, bảo: Tôi cần xem chứng từ, tức là quyển sổ có in mấy chữ "Giấy chứng nhận tàn tật", có đóng con dấu của Hội người tàn tật!

Người đàn ông đứng tuổi giải thích: Tôi không có tờ khai gia đình của địa phương, người ta không cấp sổ tàn tật cho tôi. Hơn nữa, tôi làm việc trên công trường của tư nhân. Sau khi xảy ra tai nạn ông chủ bỏ chạy, tôi cũng không có tiền đến bệnh viện giám định...

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
HỘI ĐỒNG TRỊ SỰ

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Số: 151/HĐTS-VP1

Hà Nội, ngày 16 tháng 5 năm 2024

V/v thông báo người được mạng xã hội gọi là "Sư Thích Minh Tuệ" không phải là tu sĩ Phật giáo

Kính gửi: Ban Trị sự GHPGVN các tỉnh, thành phố

Trong những ngày vừa qua, trên mạng xã hội Tiktok, Facebook, Youtube, Instagram, Twitter xuất hiện nhiều hình ảnh, clip về người đàn ông mang hình dáng nhà sư đi bộ hành đạo tuyến đường từ Khánh Hòa ra Hà Giang và ngược lại. Người này được mạng xã hội gọi là "Sư Thích Minh Tuệ". Trong lộ trình đi bộ qua các địa phương đã có nhiều người dân và Phật tử tập trung với số lượng đông, cúng dâng vật phẩm, thức ăn và cả tiền tạo ra nhiều hình ảnh, clip gây ra nhiều dư luận trái chiều làm ảnh hưởng đến Giáo hội Phật giáo Việt Nam.

Qua tìm hiểu xác minh, Ban Thường trực Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam khẳng định người đàn ông này không phải là tu sĩ Phật giáo, không tu tập và không là nhân sự của bất cứ ngôi chùa, cơ sở tự viện nào của Giáo hội Phật giáo Việt Nam. Điều này cũng đã được chính người đàn ông này khẳng định trong các clips trên mạng xã hội.

Người đàn ông này có tên là Lê Anh Tú, sinh năm 1981 tại huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh. Gia đình ông Lê Anh Tú sinh sống tại huyện Eakar, tỉnh Đắk Lắk. Ông Lê Anh Tú sau khi từ bỏ công việc do đặc địa chính tại tỉnh Phú Yên đã thực hiện một vài lần đi bộ hành từ Khánh Hòa ra các tỉnh phía Bắc và ngược lại. Tuy nhiên, lần này một số người dùng mạng xã hội đã sử dụng hình ảnh đi bộ của ông Lê Anh Tú tạo sự hiểu kỳ, thu hút nhiều người dân đi theo, tạo nên hiệu ứng câu views và có nhiều bình luận xuyên tạc đời sống tu hành của Tăng Ni, Phật tử Giáo hội Phật giáo Việt Nam.

Trong mấy ngày nay, ông Lê Anh Tú đang đi bộ trên địa bàn tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh hướng về Khánh Hòa. Ban Thường trực Hội đồng Trị sự đề nghị Ban Trị sự GHPGVN các tỉnh, thành phố có thông báo tới đồng bào Phật tử và Nhân dân được biết để không ngộ nhận ông Lê Anh Tú là nhà sư; liên hệ với chính quyền địa phương có biện pháp ngăn chặn hành vi sử dụng mạng xã hội tạo làn sóng dư luận xúc phạm Giáo hội Phật giáo Việt Nam.

Trân trọng!

Nơi nhận:

- Như trên;
- Ban Tôn giáo Chính phủ;
- A02 Bộ Công an;
- Lưu: VP1, VP2.

TM. BAN THƯỜNG TRỰC
PHÓ CHỦ TỊCH - TỔNG THƯ KÝ
BAN THƯỜNG TRỰC
TRUNG ƯƠNG
Thượng tọa Thích Đức Thiện

nld.com.vn

Giáo hội Phật giáo Việt Nam: "Sư Thích Minh Tuệ" không phải là tu sĩ Phật giáo

Câu chuyện "giấy chứng nhận" - NGUỒN: NLD.COM.VN

- Không có chứng nhận thì anh mau mua vé bổ sung.

Người đứng tuổi bỗng thần thờ. Anh lục khắp lượt các túi trên người và hành lý, chỉ có hơn 50 ngàn VND, hoàn toàn không đủ mua vé bổ sung. Anh nhăn nhó và nói như khóc: Sau khi bàn chân tôi bị máy cán đứt một nửa, không bao giờ còn đi làm được nữa. Không có tiền, ngay đến về quê cũng không về được. Nửa vé này cũng góp mỗi người một ít để mua giùm, xin mở lòng thương, tha cho tôi.

Cô soát vé nói: Hay anh lên đầu tàu xúc than, coi như làm lao động nghĩa vụ.

Một người lớn tuổi thấy

Sư này được Giáo hội Phật Giáo VN công nhận

- NGUỒN: FACEBOOK CHÙA BA VÀNG

Ung thư do "oan hồn tiền kiếp báo oán"?

chương tai gai mắt với cách hành xử của cô gái, đứng phắt lên, nói: Cô hoàn toàn không phải con người!

Cô soát vé bỗng nổi cơn tam bành: Ông ăn nói cẩn thận một chút. Tôi chỉ làm theo quy định.

Ông lão nói: Cô là người ư? Cô đưa giấy chứng nhận "người" của cô ra

xem nào...

Mọi hành khách chung quanh lại cười ầm lên, chỉ có người đàn ông tàn tật không cười...

2. Giấy chứng nhận làm sư

Ông Lê Anh Tú sanh năm 1981, tại Hà Tĩnh. Năm 1994, cả gia đình

chuyển vào tỉnh Gia Lai sinh sống. Ông Tú từng là một cán bộ đo đạc địa chính ở một công ty tư nhân tại Đắk Lắk. Đến năm 2015, ông Tú bỏ việc, trở về nhà xin cha mẹ xuất gia để "giải thoát". Sau một đêm suy nghĩ, cha mẹ ông Tú đồng ý cho con đi tu, song vẫn dặn dò Tú "đã quyết định đi tu thì đừng phá giới, còn không thì ở nhà làm ăn, lấy vợ". Theo cụ Lê Xuân (84 tuổi, thân sinh của ông Tú): "Trước lúc đi Tú nói sẽ theo học một tu viện ở Sài Gòn, từ đó đến nay, gia đình không còn liên lạc với con nữa. Mấy hôm trước người trong làng cho xem các video gây chú ý trên mạng, ông Xuân mới nhận ra con mình. Vợ chồng thấy con ăn uống kham khổ, gầy, đen cũng thương, nhưng cái nghiệp cháu vậy thì gia đình luôn ủng hộ. Mong con chân cứng đá mềm, không ham mê tiền bạc, vật chất và tu thành chính quả" - ông Xuân nói với báo vnexpress.net

Đội quân Thích Camera đi theo sư Minh Tuệ

- NGUỒN: FACEBOOK

trong nước. Gia đình cho biết lúc ban đầu đã ký giấy, sau đó chính quyền địa phương xác nhận cho ông Tú đi tu. Việc “xin đi tu” lúc đầu như vậy có lẽ “đúng quy trình”, cái “quy trình” lạ đời này chắc cũng hiếm có.

Từ đó, ông Tú bắt đầu xuống tóc và được đặt pháp danh là Thích Minh Tuệ. Sư Thích Minh Tuệ nói “Con không phải là sư thầy hay tu sĩ tỳ kheo, con từng tu tập ở chùa, nhưng đã ra đi con không muốn nhắc đến nữa, vì có thể làm phiền mang tiếng cho họ... con chỉ là một công dân Việt Nam đang “tập học” theo lời Phật dạy, tập học tu hạnh đầu đà!” Và bắt đầu từ đây, Sư Minh Tuệ đi khác “quy trình” chung của những người ở trong Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam...

Để theo tu hạnh đầu đà, Sư Minh Tuệ bắt đầu đi bộ từ nhà tới nhiều tỉnh/ thành từ năm 2017. Thời gian đầu, đôi lúc ông đi chuyển bằng xe khách. Năm 2020 đến nay, Sư Minh Tuệ luôn bộ hành tuyệt đối, chỉ đôi lúc đi chuyển bằng đường thủy thì phải dùng thuyền hoặc đò qua sông. Đến nay, ông đã đặt chân đến gần như khắp mọi miền đất nước, chỉ còn ba tỉnh Tây Ninh, Trà Vinh, Bến Tre là chưa tới bởi những địa phương này không nằm trên trục đường chính. Vì quyết tâm theo khổ hạnh đầu đà nên quá

- Xóm tui trước đây hay chửi lộn um sùm, từ ngày nghe thầy Quang giảng thì họ đã không còn chửi nhau nữa. Bây giờ họ rất đoàn kết và...cùng nhau chửi thầy Quang.

Ông Thích Chân Quang cho ông Minh Tuệ là “thằng ba trợn”

- NGUỒN: FACEBOOK

trình đi bộ, Sư Minh Tuệ luôn tự lượm các tấm vải vớt ở bên đường hoặc trong thùng rác rồi may lại làm quần áo mặc, ai đó cố tình vứt cho ông sẽ không nhận. Mỗi ngày ông chỉ ăn một bữa. Khi đi trên đường, nếu gặp người có tâm, có duyên gửi cơm chay hoặc nước thì ông dùng vừa đủ. Qua các con sông, suối ông dừng lại tắm rửa. Buổi tối, ông thường nghỉ ngơi bên đường, những lúc muốn đi vệ sinh thì ghé vào các cây xăng. Về việc những ngày gần đây, khi đi bộ qua các tỉnh thành được nhiều người dân vây quanh chụp ảnh, quay phim, Sư Minh Tuệ nói họ không phải đệ tử của mình, nhưng nếu ai muốn đi cùng thì cũng không cản. Thỉnh thoảng nghỉ ngơi trò chuyện, ông luôn khuyên họ nhớ xin phép gia đình, nếu khi nào cảm thấy không muốn tiếp tục hành trình thì có thể trở về nhà. “Còn nếu ai đó phát tờ rơi hay nhận tiền bạc rồi nói con chung với họ là không đúng. Đồ đạc con tự mang, không cần những người đi cùng bảo vệ hay nhận tiền thay. Họ nhận thì họ tự chịu, ai làm tự nhận lấy hậu quả và bị xử lý” - Sư Minh Tuệ nói.

Không Thích Cúng

Cư dân mạng VN tạo phong trào mặc áo giống sư Minh Tuệ - NGUỒN: FACEBOOK

Dường, không Thích Car Money, không thích Rolex, không thích ngồi chễm chệ tòa sen vàng, tọa gổ lim rao giảng những lời hoa mỹ, không Thích Bè Cánh, không Thích... chúc Tết các cán bộ... nói chung, Sư Minh Tuệ quá khác biệt so với “quy trình” chung. Vì vậy, điều gì tới, đã tới, ngày 16-5-2024, Giáo hội Phật giáo Việt Nam đã ra văn bản thông báo sư Thích Minh Tuệ không phải sư, không thuộc chùa nào và cũng không thuộc giáo hội, vì vậy giáo hội này khẳng định luôn: Ông Tú không phải tu sĩ Phật Giáo.

Facebooker Cổ Minh Tâm hỏi: Tu sĩ Phật giáo

ở VN phải chăng cần có “giấy chứng nhận” và phải được giáo hội công nhận mới được tu? Vậy có cần “sát hạch chứng chỉ hành nghề/năng lực” tu hành theo định kỳ để cấp phép? Và sẽ có dịch vụ tư vấn “chạy bằng” tu? Thanh tra liên ngành giáo hội có chặn đường kiểm tra giấy phép tu và bắt trả bài chú đại bi, thuộc lòng mới cho đi?”

Trong cái rủi có cái may, nhờ văn bản đó mà người ta mừng vì niềm tin của người ta hiếm khi đạt được mỹ mãn: Sư Minh Tuệ không cùng một giuộc với những sư Thích Cúng Đường, Thích Car Money, thích Rolex, thích bè cánh, thích hội nhóm,

thích giải vong... người xưa đã có từ “thầy chùa lửa” nói mấy ông thầy chùa làm điều phạm giới, thầy đội lốt. Nhưng có lẽ, thầy chùa lửa ngày xưa không dám táo tợn tợn như các thầy Thích Car Money thời nay.

Sau văn bản đó, Sư Minh Tuệ vẫn tiếp tục hành trình về phương Nam. Ông nói với báo trong nước: “Con không liên quan đến văn bản trên. Từ lâu nay con chưa từng nhận là tu sĩ và bản thân cũng cảm thấy chưa xứng đáng làm tu sĩ bởi đạo đức của mình chưa đạt đến cảnh giới đó. Hành trình của con là muốn bộ hành trọn đời. Mục đích không nhằm truyền

tải điều gì, bởi mọi điều trong Phật pháp đã có Đức Phật Thích Ca Mâu Ni dạy rồi. Con chỉ muốn thực hành những lời dạy của Đức Phật, nhằm giúp hoàn thiện bản thân. Lúc đi bộ con luôn ước nguyện cho mọi người khi nào cũng được hạnh phúc, sống vui vẻ với gia đình”.

Vẫn rất đông Phật tử, Camera tử đi bộ cùng ông. Những người ở xa như tôi thì chỉ thầm cầu nguyện ông chân cứng, đường nhựa mềm, bền chí bền sức bền tâm với điều mình chọn, quan trọng nhất là phải bền mắt để không bị đập... đình - do bọn “Thích Bánh Xé” rải đầy đường.

DU

NGÀY 15-5-2024

Trần Thị B.T.

Tôi tên Trần B. T., hiện đang ở Việt Nam. Tôi biết được cuốn “*Hồi ức Tháng ngày qua*” của tác giả, bà Nguyễn Tường Nhung qua bài viết của Đinh Yên Thảo (bài “*Phụ nhân một vị Tướng*” đã đăng tại: <https://baotreonline.com/van-hoc/ky-su/phu-nhan-mot-vi-tuong.baotre>) và tôi rất thích vì đã từng đọc các tác phẩm của nhóm Tự Lực Văn Đoàn hồi còn đi học. Tôi xin hỏi:

1. Tôi muốn mua cuốn Tháng ngày qua bằng cách nào?
2. Tôi thấy giá sách là 45\$, trong đó chưa tính cước bưu điện, thưa phải không?
3. Tôi đang ở VN nếu mua thì sách có vấn đề gì khó khăn để không bị kiểm duyệt không khi gửi về VN không?
4. Xin cho biết nếu tôi mua thì phải chuyển tiền trả bằng cách nào??.

Mong quý tòa soạn hồi âm. Xin cảm ơn nhiều.

Thân chào bạn B. T.,

Bạn có thể đặt mua cuốn “Tháng Ngày Qua”, hồi ký của bà Nguyễn Tường Nhung (phu nhân của Trung tướng VNCH Ngô Quang Trưởng) từ Barnes&Noble, chúng tôi được biết họ có nhận ship về VN - xin đính kèm link mua sách: <https://www.barnesandnoble.com/w/thang-ngay-qua-nhung-nguyen-tuong/1140528038?ean=9798765508541>.

Về việc kiểm duyệt thì chúng tôi không được rõ. Nếu có thể và cẩn thận hơn, chị nên nhờ hoặc gửi người thân, quen mang về giúp. Trân trọng, Trẻ.

NGÀY 17-5-2024

Hồng Nga

Không phải có phải bị “nhập” từ cái tên hay không mà từ nhỏ đến khi... hết bé, bây giờ tôi đã 62 tuổi, tôi vẫn thích màu “HỒNG”. Nếu anh chị có đến nhà tôi, sẽ thấy 2 con hạc hồng châu trước cổng, và sau đó là hồng hồng, từ cánh cửa cho đến bàn ghế, tranh tượng, chăn gối... Xin lỗi tôi không có ý khoe khoang, nhưng thấy bài viết “*Những sinh vật màu hồng*” của tác giả Hồ Đắc Vũ, tôi vui khi thấy thiên nhiên cũng hòa điệu theo mình :) (bài này đã đăng tại: <https://baotreonline.com/van-hoc/goc-ho-dac-vu/nhung-sinh-vat-mau-hong.baotre>)

Cảm ơn sự chia sẻ của chị “hồng hồng”, đây là một màu đẹp và giàu nữ tính, rất đáng “khoe”. Chúc mừng chị đã có một cái tên cả thế giới yêu chuộng.

Suy Đi Ngẫm Lại

Nếu như bạn mong đợi người ta sẽ tử tế với bạn chỉ vì bạn tử tế với họ, thì cũng giống như việc bạn trông chờ một con sư tử không ăn thịt mình chỉ vì mình không ăn thịt nó.

SUU TÂM

Khi người ta cố gắng khoa trương để gây sự chú ý của người khác thì càng làm cho người khác không muốn nhìn thấy cái mình muốn khoe.

SUU TÂM

Thích là phải nhích cho tới đích. Còn không thì mất tích không cần giải thích.

SUU TÂM

MINH HẢI

Như chúng ta đã thấy, việc ứng xử trong gia đình là rất quan trọng, nhất là đối với con cái. Sau đây là một vài gợi ý

- Tôn trọng

Khi cha mẹ tôn trọng con thì chính cha mẹ cũng sẽ được tôn trọng. Sự tôn trọng đến từ hai phía. Tuy nhiên, cha mẹ thường có thói quen và nếp nghĩ như những “bề trên”, nghĩa là các con bắt buộc phải nghe theo lời cha mẹ mà hiếm khi cho con cơ hội được bày tỏ bản thân.

Con cái dường như là nơi trút mọi bức bối, hờn ghen của cha mẹ. Vô tình, chính cha mẹ khiến các con bị tổn thương. Cách cư xử của cha mẹ phần nào ảnh hưởng rất lớn tới sự phát triển nhân cách của con và xa hơn nữa là những tác động đến hôn nhân của chúng sau này.

- Giữ lời hứa

Có bao nhiêu trẻ trong xã hội này hình thành một thói quen “thất hứa”?

Chúng ta, những người làm cha làm mẹ, thường cho rằng bọn trẻ

Với con cái trong gia đình

còn nhỏ, đâu biết gì là lời hứa, có hứa rồi chúng cũng sẽ quên. Nhưng chúng ta lại quên mất rằng, trẻ cũng là một con người, có não bộ, có tư duy và hoàn toàn có nhận thức. Khi cha mẹ thất hứa, tức là tự cha mẹ đánh mất cơ hội trở thành người đáng tin tưởng nhất trong mắt con cái, thiếu đi niềm tin lẫn nhau. Cha mẹ cũng cần chắc chắn đó là những lời hứa hoàn toàn có thể thực hiện. Nên nhớ, lời hứa không phải là sự “dụ dỗ”.

- Gần gũi và lắng nghe con cái

Đôi khi cha mẹ làm ngơ trước những cảm xúc của con mình. Nên nhớ, trẻ con cũng như người lớn, biết vui biết buồn, biết thương biết nhớ và cả biết cáu giận. Vậy nếu một ngày nào đó, đứa trẻ bỗng trở nên khác lạ, thì cha mẹ hãy đến bên con; hãy cho con quyền được chia sẻ, quyền được lắng nghe. Lắng nghe con để hiểu tâm lý của con, để cùng con trải nghiệm những cảm xúc. Khi những tâm hồn có được sự hòa hợp đồng điệu thì đó cũng là khi những nụ hoa hé nở.

MH - THEO ETIQUETTE

BẢO HUÂN

Thật thà

Comments

@GIÀCHÁOQUẢY – Sắp vacation, bà vợ tập gym các thứ đồ, rồi quyết định mua bộ đồ bơi mới. Bà chọn rất cẩn thận bộ đồ tắm màu đen váy ngắn ngang đùi, thử xong rồi phân vân tới lui hỏi tui. Tui thấy rườm rà, dưới ngực thì dây tua rua, vạt váy không che nổi “bàn tọa xe lửa”. Bikini với bà là tuyệt chủng rồi. Bà rất nhạy cảm với cái body, nên tui cứ gật gù nhìn được lắm, gọn đẹp. Lúc xuống biển cái body bà lộ lộ lổm chỗ này chỗ kia giống đôn bánh tét, nhìn rất hại mắt. Rồi bà quả tui là cái áo tắm thảm họa làm bà nhúng nước biển điên cuồng không dám trời lên.

@CONCHIMNGỦQUÊN – Bà vợ lúc nào cũng nghĩ tôi đạo mạo, đứng đắn. Rồi, tôi là không có ba cái lăng nhăng, rắc thính này nọ với ai online hay ọp-line. Nhưng mà cái thứ lâu lâu xả stress coi porno, phim X cân bằng hoóc-môn thì sao có thể lộ tẩy với bà được. Huych toẹt thiệt thà thì có mà ra sofa ngủ dài ngày.

@BỎIBẾP – Ông chồng bị cái tật thành thật quá đôi nhiều khi nghe như thọc gậy bánh xe rất mất hứng. Cái “được” của ông tức là chỉ xiu xiu ền ền. Áo quần tui mặc thì ổng kêu lờ lợt, đang ăn ngon thì chả nhảy vô họng “món đó mà ăn cái gì”, phim tui coi thì bình phẩm sến súa, suốt suốt. Chỗ cần thẳng thì eò, mở miệng là dzo dziên có gấn mắc.

@KHOAILANGSÙNG – Có lần tui hỏi chồng “em nhìn đẹp hơn khi makeup hay để mặt mộc?” Tui kêu ổng nói thiệt thì ổng mới lừng khừng là tui makeup thì được 8 điểm, còn lúc ngủ dậy thì dưới trung bình. ổng còn bồi thêm tui như con cá trê được makeup và làm tóc. ổng chắc không rành cái lý mấy bà – chồng càng thật thà là càng hành cho mất ngủ.

BẢO HUÂN

Tâm tình ADam

Vợ hiếm khi trang điểm nên có bữa lọng cọng makeup xong quay ra hỏi tui trả lời thành thật là mặt bà đậm phấn có đẹp không. Tui đã gia giảm “nhìn được mà, nhưng chỉ hơi dày, cào bớt chút phấn là OK”. Bà rít lên “ông nói gì vậy”, bà mà hóa sư tử thì 10 cái mạng tui cũng tiêu tùng. Ngớ ra vì cái tâm trạng thay đổi như thời tiết của bà, còn hồn nhiên hỏi bà có gì mà tức giận. Mấy bà cứ đòi chồng nói thật, mà cũng không đủ can đảm để nghe câu trả lời. “Trung thực” mà phải trả giá vậy sao!?!

BẢO HUÂN

Chia tay độc thân

KIM LOAN
EDMONTON, CANADA

Sáng Chúa Nhật, vừa làm điểm tâm sáng, pha café, nàng nói với chồng:

- Sao giờ này chưa thấy Amy trả lời tin nhắn, em hỏi nó cả tiếng đồng hồ rồi!?

- Thì em cũng để cho nó có thời gian nghỉ ngơi, sau chuyến bay dài còn mệt!

- Từ trước tới nay, hễ đi bất cứ đâu, dù gần hay xa, nó luôn text về nhà ngay sau khi tới nơi, nên lần này em thấy hơi lo, nhất là ở Ireland, cái xứ Châu Âu xa xôi, có chuyện gì xảy ra thì biết làm sao đối phó.

- Tụi nó 5 đứa con gái, đứa nào cũng hăm mấy tuổi, có

còn bé bỏng gì nữa mà em phải lo?

- Sao không lo, dù tuổi nào đi nữa, hễ ra khỏi nhà là mình phải cầu nguyện mọi sự bình an. Mà nói thiệt, chỉ khi nào nó hoặc gia đình mình đi chơi trong nước Mỹ và Canada thì em mới luôn yên tâm hơn các nơi khác. Dù sao, Mỹ-Canada sát vách nhau, cùng ngôn ngữ, cùng văn hoá, cùng là xứ Bắc Mỹ, nói chung là cùng đủ thứ, coi như một nhà, nên mình đến bất cứ xó xỉnh nào của hai quốc gia này em đều rất thoải mái, đi chơi thoải mái mà không phải lo nghĩ nhiều. Sợ nhất là đi về xứ Cộng Sản, còn Châu Âu tuy là xứ sở văn

minh tự do, nhưng bất đồng ngôn ngữ và văn hoá, biểu sao hổng lo?

- Em lo thì cứ lo, nhưng mình phải ăn sáng xong mới tính tiếp được chứ!

Đúng như lời ông xã tiên đoán, vừa xong bữa điểm tâm là Amy nhắn lại, ngắn gọn:

- Tụi con mới về tới hotel mẹ ơi, nhiều chuyện vui lắm, chờ con về nhà cùng xem hình luôn nhe.

Nàng vội vàng trả lời:

- Chúc cả nhóm vui vẻ, và nhớ luôn cẩn thận đấy, mẹ dặn không thừa đâu!

Chuyến đi chỉ có 5 ngày mà nàng chờ đợi mỗi ngày, phần vì mong con về nhà

bình yên, và nàng cũng chờ xem hình, nghe nó kể chuyện chuyển đi “giã từ đời độc thân” (bachelorette party) với nhóm bạn thân thiết sẽ là những cô phù dâu xinh đẹp trong lễ cưới vào tháng tới.

Rồi nó cũng về nhà, thời gian như mũi tên bay, một đời người còn như cơn mộng sá chi 5 ngày. Ui chu choa, nàng và con xem từng tấm hình mà nàng không ngớt miệng xuýt xoa. Tuổi trẻ đẹp quá, thanh xuân đẹp quá.

Nàng nhớ, hồi đó còn bên Việt Nam, mỗi lần nhóm con gái cùng lớp xúm lại tụ tập ở nhà nàng, bà chị Cả luôn ngắm nhìn cả đám rồi chặc lưỡi thốt lên:

- Tụi em đứa nào cũng xinh cũng đẹp, chẳng cần điểm phần tô son mà vẫn rạng ngời, hồn nhiên sức sống.

Nghĩ lại mà bồi hồi, thuở đó còn đang cuối thời bao cấp, son phấn mỹ phẩm là hàng hiếm, nàng và lứa bạn cùng tuổi có đâu mà xài, mà nếu có cũng chẳng biết xài, hoặc chẳng cần xài. Đầu tóc thì gội bằng nước bồ kết, vẫn có mùi hương dịu dàng khiến bao chàng trai cùng lớp cùng trường vẫn vương vấn đấy thôi. Đi học, đi chơi cứ để mặt mộc phơi phới, nét đẹp con gái tự nhiên cũng đủ quyến rũ “ai kia” rồi.

Amy đã qua tuổi học trò mộng mơ, nó đang chuẩn bị bước vào đời sống hôn nhân ở tuổi 28, và chuyển đi này để nhóm bạn thân BFF (Best Friends Forever) tận hưởng những phút giây

thanh thời không vướng bận trước khi vào vai trò làm vợ, làm mẹ. Dẫu vậy, nàng đang ở tuổi gần 60, nhìn con gái tuổi 28 vẫn thấy nó bé bỏng tràn đầy nhựa sống thanh xuân. Những tấm hình rộn ràng niềm vui, từ sân bay, về hotels, phố xá đông người, nhà hàng quán bars, và cảnh thiên nhiên nên thơ, tấm nào cũng khiến nàng thốt lên lời trầm trồ ngợi khen.

Khi nó còn vì vu ở Dublin, nàng có email trong nhóm anh chị em ruột trong nhà báo tin, ông anh Tư trả lời email sớm nhất:

- Anh thật quê mùa, phải vào google mới hiểu bachelorette là gì!

Bà chị Cả tiếp lời:

- Sống ở xứ này bao nhiêu năm mà chưa biết thì đúng là quê mùa thật đấy. Khi xem phim truyền hình, phim Hollywood, thỉnh thoảng cũng có những câu chuyện “tiệc độc thân” thì phải biết chứ. Ngày nay bên Việt Nam bọn trẻ cũng bắt kịp xu hướng Tây Phương, trước khi cưới cũng làm tiệc chia tay độc thân linh đình, trước khi sinh con thì có baby showers, không thiếu món gì!

Mấy ông anh khác cũng rôm rả mỗi người một kiểu:

- Mà sao tụi nó không qua Mỹ, nhiều thành phố đẹp để party như Las Vegas, New York, Chicago ...hoặc ngay trong Canada như Vancouver, Toronto, Quebec mà đi chi tới Dublin cho xa?

- Rồi thằng Nick, chồng sắp cưới của nó, sẽ đi tiệc chia tay độc thân ở đâu?

Nàng trả lời:

- Tụi nó mỗi đứa ghi trên giấy một thành phố muốn đến cho party, rồi bốc thăm trúng nơi nào thì đi nơi đó! Vì thời gian ngắn gọn, nên các thành phố chỉ được giới hạn trong Mỹ, Canada và Châu Âu, nên không có chuyện phải đi Châu Á, Châu Úc hay Châu Phi. Bên thằng rể tương lai của em, Nick, bốc trúng Austin của Texas.

Bà chị Cả lại dí dỏm:

- Đứa nào ghi xuống giấy Austin hẳn là mê cái món Texas BBQ lắm đây.

Ông anh Năm cũng không kém khôi hài:

- Hoặc đó là đứa... kỹ tính, không muốn tốn tiền đi chơi xa xôi!

Rồi bà chị Cả kết luận:

- Tụi nhỏ ngày nay thiệt là sung sướng hơn tụi mình nhiều. Hồi đó chúng ta có biết tiệc chia tay độc thân là gì, chạy vắt chân lên cổ lo chuyện cưới xin chó thời gian đâu mà tung tăng tiệc tùng.

Amy tiếp tục cho nàng xem hình, hào hứng kể chuyện:

- Mẹ ơi, chuyển đi thật nhớ đời, tụi con chẳng ai muốn về nhà.

- Mẹ biết chứ, tấm hình 5 đứa con gái nằm trong phòng ngủ hotel thiệt dễ thương, mà tóm lại, tấm hình nào cũng tuyệt vời.

- Mẹ biết không, trong thời

gian bàn bạc về chuyến đi, tụi con đồng ý sẽ mặc quần áo màu trắng, áo đầm trắng, vậy mà lúc gặp nhau ở phi trường chuẩn bị bay, tụi nó đưa nào cũng mặc áo đen, quần tây trắng, còn con riêng lẻ nổi bật màu trắng. Rồi khi máy bay vừa đáp xuống Dublin, vừa lấy hành lý xong, tụi nó lấy ra cái veil choàng lên đầu con, very nice surprise, mấy người hành khách ở phi trường thấy vậy cũng vỗ tay và nói lời chúc mừng, làm con mắc cỡ quá chừng.

- Trời, mẹ nghe mà cũng thấy xúc động rơi nước mắt.

- Tối đầu tiên ra quán bar, tụi nó lại mặc đầm đỏ, con lại ... lẻ loi đầm trắng, chúng bảo “bride to be” phải nhìn khác biệt. Chưa hết đâu mẹ, ngày hôm sau chuẩn bị đi dạo phố, chúng đem ra 5 chiếc áo thun, phía sau có ghi hàng chữ last name của Nick, là last name con sẽ mang khi chính thức đám cưới đó mẹ, con vừa khóc vừa cười với lũ bạn đáng yêu này.

Nàng trêu con:

- Coi bộ có người đang nôn

nóng từ bỏ last name của nhà mình để mang last name... nhà người ta, hen!?

Amy đang vui nên chẳng để ý câu đùa của nàng:

- Chi phí của chuyến đi sẽ chia đều cho 5 đứa, nhưng tụi nó tặng con áo thun, quà, và đãi con một đêm tưng bừng ngoài quán bar “all you can eat - all you can drink”, tụi con kéo nhau về hotel mà còn lâng lâng niềm vui bất tận.

Hai mẹ con xem hình, nói chuyện cả đêm, thấy con vui nàng cũng vui theo. Nàng chợt nhớ hồi tháng trước, có lúc Amy đi làm về nhà, than thở chuyện làm Registered Nurse trong bệnh viện có nhiều căng thẳng, có lúc muốn khóc, nàng đã an ủi con một câu ... chẳng giống ai:

- Cứ khóc cho thoải mái, cho hết stress đi con, vì nay mai trên đường đời, công việc và cuộc đời còn nhiều thử thách còn ... hơn thế nữa.

Chồng nàng sau đó có góp ý:

- Trời, tưởng em nói được câu gì cho con lạc quan vui vẻ, mà em còn... đe dọa nó,

chả hiểu sao hồi đó em lại ra trường thủ khoa Sư Phạm với môn Tâm Lý Giáo Dục đạt điểm tối đa!?

Nàng e thẹn nhận lỗi:

- Ủa hen, nhiều lúc em cũng thấy mình ăn nói... vô duyên hết sức, anh cũng thấy rồi đó, mấy lần làm MC cộng đồng về nhà em cứ tiếc nuối vì đã có lúc bộp chộp, nói lỡ lời trên sân khấu vì chưa kịp... uốn lưỡi 7 lần!

Vậy đó, nàng cũng tự an ủi và tin rằng, đôi khi chúng ta ai cũng có lúc ... vô duyên, lỡ miệng, nên lần này xem hình Bachelorette Party của con xong, nàng đã có cơ hội trao cho con những lời ngọt ngào tận đáy lòng:

- Con nè, hành trình lập gia đình phía trước sẽ có rất nhiều kỷ niệm đẹp tươi, sẽ có những khoảnh khắc không bao giờ quên, nhưng những dư vị vừa qua của Bachelorette Party là một trong những kỷ ức thanh xuân rực rỡ nhất của đời con gái, hãy nâng niu con nhé!

KL

EDMONTON, THÁNG 5/ 2024

Baotré

✓ DỄ ĐỌC ✓ DỄ THẤY ✓ DỄ CẮT ✓ DỄ TÌM

BAO TRÉ
TRÊN BÁO TRÉ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGAY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

HOÀNG ĐỊNH NAM

Xin tạ lỗi cùng người

Từ nơi quê em, cuối miền châu thổ
Tôi đã quay về, rồi lại ra đi
Một quê hương chưa bao giờ hội ngộ
Mãi mãi người đi, mãi mãi phân kỳ.

Tôi đến nơi em bằng chân kẻ lạ
Lạ phố phường, lạ con nước nông sâu
Em vẫn chờ Xuân như loài hoa ấp nụ
Tôi đợi Đông về vùi giấc ngủ mau.

Thành phố đó tôi đi về bao bận
Nhìn Hậu Giang ngày nước lớn nước ròng
Nhưng chinh chiến mấy ai tròn ước hẹn
Em bao giờ mới hiểu được tình sông?

Tôi đến nơi em, chàng trai đô thị
Xếp bút nghiên mang hoài bão ra đi
Tôi yêu quá những tấm lòng sông nước
Bằng con tim cháy đỏ ngọn xuân thì.

Tôi chiến đấu hồn nhiên như trẻ nhỏ
Bởi yêu em phượng đỏ với sân trường
Yêu em bé nghèo mò cua bắt ốc
Những mẹ già tần tảo nắng cùng sương.

Tôi cũng yêu ánh đèn đêm thị xã
Chưa bao giờ biết rức rỡ kiêu sa

Mắt xanh em chưa một lần nghỉ ngại
Và môi hồng chưa học tiếng điệu ngoa.

Vùng hành quân băng sinh hay trèo núi
Ngày hăm hiu gạo sẩy nước chua phèn
Tôi vẫn nghe ngon như đời mật ngọt
Mặc kệ người bỗng lộc với bon chen.

Rồi một ngày tôi rời khu phố nhỏ
Hồn chao nghiêng ngàn lốc xoáy ngoài trời
Gặp em bên thêm vu vơ già biệt
Em nào hay núi chuyển với sông đời.

Tôi đã đi vội vàng hơn đã đến
Tắm màn nhưng khép lại quá ngỡ ngàng
Khi người lính tay không còn vũ khí
Thì em ơi, lịch sử đã sang trang!

Trang máu lệ đầm đìa hơn bao thuở
Người lính nghẹn ngào tạ lỗi với muôn dân
Tôi tạ lỗi em, tạ lỗi thành phố nhỏ
Tạ lỗi người nhiều ít đã sơ, thân.

Tôi nổi trôi theo dòng sinh mệnh nước
Em nay tàn nhưng lựa, héo đời hoa
Có phút chạnh lòng nào em nhớ lại
Thương giầy saut, áo trận một thời qua?

HĐN

DALLAS, 1999

Những tác phẩm nghệ thuật nổi tiếng được

AI tái tạo

Tác phẩm “Cô gái đeo bông tai ngọc trai” (Bản gốc)
NGUỒN. WIKIPEDIA

“Cô gái đeo bông tai ngọc trai”, do AI vẽ.
NGUỒN. ALOT.COM

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Cô gái đeo bông tai ngọc trai

Tác phẩm nổi tiếng “Cô gái đeo bông tai ngọc trai” đã được họa sĩ Johannes Vermeer vẽ vào năm 1665. Đã được đổi nhiều tên khác nhau trong nhiều năm, nhưng nó thường gọi nhớ đến viên ngọc trai to, trang sức tuyệt đẹp mà cô ấy đeo trong bức tranh. Điều thú vị nhất, là không ai

thực sự biết cô gái là ai. Một số người tin rằng cô ấy có thể là con gái của họa sĩ, những người khác lại nói rằng, cô ấy có thể là một nghệ sĩ. Thành thật mà nói, chúng ta sẽ không bao giờ biết được, và đó là một phần bí ẩn xung quanh “Cô gái đeo bông tai ngọc trai”.

Khi AI được yêu cầu biến Cô gái đeo bông tai ngọc trai thành người thật,

nó đã không làm mọi người thất vọng. Điều thú vị nhất của bức tranh này là AI đã làm biến mất chiếc khăn quàng cổ treo phía sau lưng cô. Ngoài ra, nó còn làm cho chiếc bông tai to và bóng hơn rất nhiều. Sẽ không có cô gái nào phải thất vọng với chiếc bông tai to lớn đó! AI đã tiến rất gần đến diện mạo của cô gái, nhưng chắc chắn

nó đã làm khuôn mặt cô ấy thon gọn hơn. Họa sĩ Vermeer thích vẽ những người phụ nữ có khuôn mặt tròn, đầy đặn nhưng đây là hình dạng khuôn mặt hình tam giác lộn ngược.

Mona Lisa

Mona Lisa là một trong những tác phẩm nghệ thuật nổi tiếng nhất của Leonardo da Vinci mà con người biết đến. Bản gốc dựa trên một người phụ nữ tên Lisa del Giocondo, một nữ quý tộc người Ý, vậy tại sao lại là “Mona Lisa?” hóa ra Mona là My Lady, nên bức tranh đúng nghĩa là My Lady Lisa. Trong khi nhiều người thấy Mona Lisa hấp dẫn, Napoleon lại thấy hấp dẫn hơn, nên anh chàng thực sự yêu thích bức tranh và sau đó theo đuổi hậu duệ của Lisa, tên là Teresa Guadagni.

Tác phẩm “Mona Lisa” (Bản gốc)
NGUỒN. PINTEREST

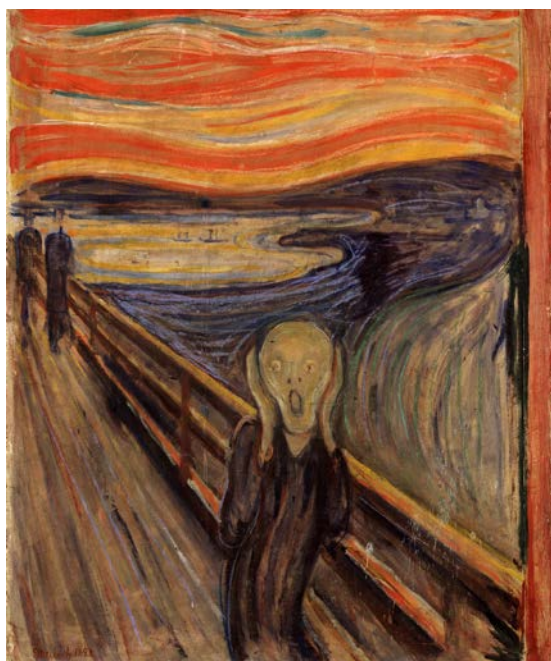
“Mona Lisa” do AI vẽ. NGUỒN. ALOT.COM

Napoleon hoàn toàn bị mê hoặc bởi cô ta, nhưng cô đã chống lại Napoleon, vì lúc đó cô ấy chỉ là một thiếu nữ. Điều thực sự thu hút mọi người đến với Mona Lisa là, nụ cười nhỏ bí ẩn và vẻ đẹp ẩn hiện của cô ta. Khi AI thực hiện bức tranh này, nó đã nâng cao vẻ

đẹp của Mona Lisa. Trên thực tế, cô ấy tuyệt vời đến mức khiến bản gốc phải mắc cỡ! Điều đáng chú ý nhất trong bức ảnh là đôi mắt của cô trông dịu dàng và hiền lành hơn rất nhiều so với trong tranh. Có lẽ điều này gần hơn với những gì Lisa mong muốn

Tác phẩm “Tiếng thét”

“The Scream” chắc chắn là một nỗi ám ảnh. Bức tranh của họa sĩ Edvard Munch vẽ năm 1893, được cho là nói về phong trào biểu tượng của sự lo lắng đang hành hạ thân phận con người. Một số người thậm chí còn nghĩ rằng bức tranh có thể nói về việc tự sát, vì cây cầu là địa điểm nổi tiếng của những người nhảy cầu vào thời của họa sĩ. Tiếng thét chắc chắn đã có tác động đến văn hóa, Thiết kế của kẻ giết người trong Wes Craven’s *Scream* phần lớn dựa trên bức tranh. Craven tuyên bố, “Đó là một tài liệu tham khảo kinh điển về nỗi kinh hoàng thuần túy của các thời kỳ trong thế kỷ 20, hoặc có lẽ là sự tồn tại của con người.” Đối với AI? Chà, đây có phải là điều sẽ ám ảnh bạn

Hình phải: Tác phẩm “Tiếng thét” (Bản gốc)
NGUỒN. WIKIART.ORG

“Tiếng thét” do AI vẽ. NGUỒN. ALOT.COM

Tác phẩm “Đêm đầy sao” (Bản gốc). NGUỒN. MUSEUM OF MODERN ART, NEW YORK

“Đêm đầy sao” do AI vẽ. NGUỒN. ALOT.COM

đến hết cuộc đời phải không? Anh chàng chắc chắn có vẻ như đang mắc chứng lo âu khá nặng. Anh chàng trông như đã ngoài 50 nên chắc chắn có rất nhiều thứ đè nặng trên vai. Chúng ta không thể tưởng tượng được nỗi kinh hoàng mà một người trông như thế đã phải trải qua. Chưa kể, quãng thâm dưới mắt cho thấy rõ ràng đã lâu rồi anh ấy không có được một giấc ngủ ngon. Khuôn mặt sọ hãi khiến người ta rùng mình.

Đêm đầy sao của Van Gogh

Đêm đầy sao là một bức tranh của Van Gogh mà ai cũng biết. Bạn có thể nhận ra nó từ khắp nơi trên thế giới. Nó mang tính biểu tượng, không chỉ vì màu sắc tươi sáng và những đường nét xoáy. Nó mang tính biểu tượng vì nó đẹp, nhưng có điều gì đó thú vị hơn một chút nếu bạn nhìn kỹ. Một số người nói rằng họ có thể nhìn thấy một chiếc đầu lâu trong bức tranh, có

nụ cười ranh mãnh nhìn ra thị trấn. Chúng tôi sẽ để bạn quyết định điều đó. Starry Night là một tuyệt tác của Van Gogh, và Nó đẹp tới mức không thể bỏ qua được. Thật tuyệt vời khi được chứng kiến những điều như vậy ngoài đời thực phải không? Bức tranh gốc rất đẹp. Gần giống như bạn có thể nhìn thấy các hành tinh trong thiên hà! Chúng tôi thích cách AI có thể tái tạo lại nhiều tác phẩm nghệ thuật xoáy từ tác phẩm gốc của Van Gogh. Một thứ còn thiếu là Mặt trăng khổng lồ

và ngọn núi ở bên cạnh. Thay vì lấy bối cảnh là một thị trấn.

Tác phẩm “Mẹ của Whistler”

Có lẽ là một nhân vật khác mà bạn đã từng thấy một hoặc hai lần trong đời. Bức tranh của họa sĩ James McNeill Whistler, và vẽ về mẹ của ông ta, chúng tôi biết, bức tranh được tạo ra một cách ngẫu hứng, và Whistler ban đầu yêu cầu mẹ anh đứng làm mẫu. Bất cứ ai cũng biết điều đó sẽ khó khăn với một người phụ nữ lớn

tuổi. Trong một lá thư gửi con gái, bà viết rằng bà đã “Dùng cảm đứng lên, hai hoặc ba ngày, bất cứ khi nào con hứng vẽ”. Chúng tôi rất vui vì Whistler đã thay đổi quyết định và để mẹ anh ấy ngồi cho phần còn lại của bức tranh.

Phong cách văn hóa Gothic

“Gothic” cũng thường được sử dụng để mô tả một phong cách văn hóa hoặc thẩm mỹ, thường có sự kết hợp của yếu tố u ám, kỳ quái, và đôi khi là sự ám ảnh

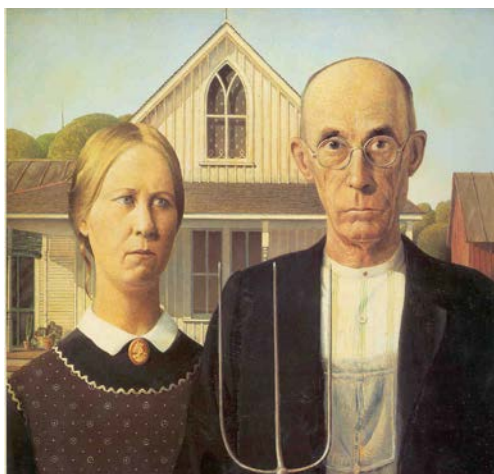

Tác phẩm “Mẹ của Whistler” (bản gốc). NGUỒN. EBAY

“Mẹ của Whistler” do AI vẽ. NGUỒN. ALOT.COM

hoặc ma quái. Tác phẩm American Gothic có thể được nhận ra ngay lập tức. Điều thú vị ở đây là bức tranh gốc vẽ về ngôi nhà Gothic kiểu Mỹ ở Eldon, Iowa. Còn được gọi là Ngôi nhà Dibble, họa sĩ Grant Wood đã vẽ ra những người mà ông nghĩ sống ở đó và họ được thấy như thế nào. Điều buồn cười là người phụ nữ đứng cạnh người nông dân được cho là con gái của ông ta. Wood gửi bức tranh tham gia một cuộc thi và giám khảo coi đây là “Cặp tình nhân hài hước”. Tuy nhiên, một người bảo trợ bảo tàng đã thuyết phục ban giám khảo trao huy chương đồng cho bức tranh, vì vậy nó đã giành được giải thưởng tiền mặt trị giá 300 USD. Điều kỳ lạ là khi tái tạo tác phẩm này, AI đã hiểu sai chủ đề một chút. Rõ ràng, AI cũng nghĩ đó là bà vợ của người nông dân giống như nhiều người khác. Trên hết, AI đã thực sự làm cho hai người già đi và gắn cho người đàn ông một bộ râu khá dày.

Tác phẩm “Phong cách văn hóa gothic” (Bản gốc). NGUỒN. BLOGSPOT.COM

“Phong cách văn hóa gothic” do AI vẽ lại. NGUỒN. ALOT.COM

AI thích như vậy hơn. Hai người này chắc chắn trông giống như cặp vợ chồng mà chúng ta đã thấy ở siêu thị khi đi mua đồ tạp hóa

Bữa ăn tối cuối cùng

Leonardo da Vinci nổi tiếng vì nhiều lý do, và một trong những thành tựu đỉnh cao trong cuộc đời ông là bức tranh “Bữa ăn tối cuối cùng” Bức tranh mô tả một trong những cảnh nổi tiếng nhất trong Tin Kính Mừng, sau khi Chúa Giêsu tuyên bố với các môn đệ rằng một trong số họ sẽ phản bội Người.

Bức tranh được ủy quyền bởi tu viện Santa Maria delle Grazie ở Milan, Ý, và da Vinci đã vẽ tác phẩm này trên tường của phòng ăn và hoàn thành vào khoảng năm 1498. Bức tranh đã trải qua một đợt phục hồi gây tranh cãi vào năm 1999, khiến màu sắc và một số khuôn mặt bị thay đổi đáng kể. Theo như chương trình tạo hình ảnh, AI đã thực hiện rất đẹp việc mô tả chân dung Chúa Giêsu, hầu hết mọi người đều có thể biết đây là ai. Nhưng liệu chân dung này có tốt hơn những gì

Leonardo da Vinci đã mang lại cho thế giới từ xưa? Tôi không nghĩ sẽ có nhiều người đi du lịch khắp thế giới đến xem tác phẩm “Bữa ăn tối cuối cùng” của AI tái tạo. Điều thực sự thú vị về hình ảnh này xuất hiện ở góc dưới bên trái. Có vẻ như chương trình đã thêm một số loại từ vào hình ảnh. Đây có phải là chữ ký của một nghệ sĩ trên một bức tranh, hay từ khó đọc này đang cố nói với chúng ta điều gì đó về Chúa Giêsu?

HĐV

(THEO JAMES STEPHENS)

Tác phẩm “Bữa ăn tối cuối cùng” (Bản gốc) NGUỒN. WORLDHISTORY.ORG

“Bữa ăn tối cuối cùng” khuôn mặt Chúa Jesus do AI vẽ. NGUỒN. ALOT.COM

Tưởng niệm

Lễ Memorial Day 2024 rơi vào ngày thứ Hai (May 27), dân Mỹ được nghỉ liên tục 3 ngày từ thứ Bảy tới thứ Hai, có thể làm một chuyến du lịch nhỏ khi thời tiết đang ở thời điểm bắt đầu mùa Hè tuyệt vời: mát mẻ, không quá lạnh, không quá nóng.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Memorial Day còn được gọi là ngày tưởng niệm Chiến Sĩ Trận Vong. Nhiều người nhân kỳ nghỉ dài tổ chức cùng gia đình viếng nghĩa trang, tưởng nhớ người đã khuất, tỏ lòng tri ân các chiến sĩ đã quên mình phục vụ cho Tổ Quốc. Hàng chục triệu lá cờ Mỹ size nhỏ, những chiếc mũ giấy, nơ giấy, vòng hoa giấy màu cờ Mỹ... được bán ra trong mỗi kỳ lễ Memorial Day hàng năm. Người Mỹ tưởng niệm người nằm xuống đơn giản, trang nghiêm, chứa chan tình cảm nhân quần, và không có hận thù. Nghĩa trang của họ không phân chia cao thấp giữa kẻ thắng người thua, người sống không huênh hoang khoe khoang “Ta là bên chiến thắng, mi là phe bại trận.” Người Mỹ không “ăn mừng

chiến thắng” người đồng hương của họ.

Theo đài truyền hình CBS News (ngày 14 tháng 5) Memorial Day năm nay có thể là thời điểm du lịch bận rộn nhất trong gần 20 năm, với khoảng 43.8 triệu khách du lịch dự kiến sẽ di chuyển trong vòng bán kính ít nhất 50 dặm.

Cô Joy Noelle Balanag đã đặt vé từ nhiều tháng trước với hy vọng vượt qua cơn sốt mùa Hè có khả năng phá kỷ lục. “Tôi chắc chắn rất hào hứng với mùa du lịch này. Năm 2024 gần như một luồng gió mới”. “Tôi có kế hoạch đi du lịch bằng phi cơ. Tôi cũng định đi bằng xe hơi, để xem mùa Hè này sẽ đưa tôi đến đâu.” Joy Noelle Balanag nói với CBS News.

Hãng American Airlines cho biết họ đang chuẩn bị đón 3.9 triệu khách hàng

vào cuối tuần Memorial Day dài hơn các năm trước. Nhiều người khác cũng chọn cách du lịch bằng tàu du lịch trên biển. “Bạn có đồ ăn, giải trí, thậm chí cả sông bạc, nếu bạn tham gia vào đó, sẽ có các buổi biểu diễn”. Cô Jeanine Stage nói với CBS News.

Điểm đáng buồn đối với những người không có kế hoạch đi chơi xa trong dịp lễ Memorial Day là giá xăng sẽ tăng so với năm ngoái.

Nhiều người khác đang lên kế hoạch tổ chức tiệc nướng, dã ngoại hoặc đi biển và dành thời gian cho việc mua sắm. Bởi vì hàng chục thương hiệu và nhà bán lẻ sẽ tổ chức bán hàng khuyến mãi vào cuối tuần nghỉ lễ. Các chuyên gia kinh tế cũng vào cuộc khuyên bảo khách hàng nên mua gì và không nên mua gì, để bảo vệ cái

túi của quý vị không bị thâm thủng quá lỗ vì quý vị quá cao hứng. Họ nói rằng nên mua thực phẩm và đồ uống giảm giá đủ cho các bữa tiệc, đồ dùng nhà bếp như nồi chiên không dầu, lò nướng, máy giặt, máy rửa chén và tủ lạnh, các mẫu đồ điện tử thế hệ trước và quần áo mùa Xuân. Tuy nhiên, Memorial Day thường được coi là ngày bắt đầu cho mùa Hè, nên đừng vội mua sắm quần áo cho mùa Hè, nó sẽ có giá rất mắc. Hãy kiên nhẫn chờ đến Tháng 8, Tháng 9, các cửa hàng sẽ tìm cách “tống khứ” đồng quần áo mùa Hè bán ế để nhường chỗ cho vòng quay thời trang mùa Thu, khi đó chúng ta sẽ mua được quần áo mùa hè giá rẻ để dùng cho mùa Hè năm sau.

Lời khuyên này quả thật rất chí lý. Quý vị không thiếu quần áo mùa Hè tới mức cần phải mua ngay để sử dụng ngay. Tôi có cái áo T-shirt màu hồng đã phai gần như không nhận biết được nó màu gì (đồ cũ đồng hương cho tôi khi tôi mới tới quận Cam,) và tôi đã mặc nó từ dạo ấy tới nay vẫn chưa có ý định bỏ đi. Đồ cũ có đặc điểm càng cũ thì càng mềm và càng mỏng, mát mẻ. Nếu quần áo mùa Hè bán giảm giá rẻ tôi có thể mua thêm một ít, không thì tôi cũng không thiếu.

Đánh giá tổng quan thì Memorial Day ngoài việc

để người Mỹ ghi nhớ công ơn những chiến sĩ đã cống hiến xương máu cho lá cờ 50 ngôi sao ngạo nghễ tung bay, như biểu tượng của một sức mạnh không đối thủ, mà còn là dịp để người Mỹ hưởng thụ cuộc sống với tinh thần lạc quan, vui vẻ, hạnh phúc, buông bỏ.

Ngược lại với người Mỹ bản địa, người tị nạn gốc Việt ở Mỹ khi nhắc tới hai chữ “tổng niệm” đều chất chứa trong lòng nhiều đau đớn, xót xa, thù hận không quên.

Trong lễ tưởng niệm Tháng Tư Đen, 2024, trong hàng trăm tấm hình tôi đã chụp, tôi chợt nhận ra tấm hình tôi chụp một ông già mặc chiếc áo nhà binh bạc màu từ sau lưng là tấm hình đẹp nhất, ý nghĩa nhất. Ông đứng đó từ lúc nào tôi không biết, tôi yên lặng đứng phía sau và quan sát ông từ xa. Ông đội cái nón vải cũ sờn bạc màu, mái tóc ông bạc màu thò ra dưới chiếc mũ, ông mặc chiếc áo rằn ri bạc màu, chiếc quần cũ bạc màu, và dưới chân là đôi giày thể thao cũ bạc màu. Dáng vẻ bên ngoài của ông toát lên một sự cũ kỹ, nhàu nhĩ, bần bạc trong ánh nắng chiều sắp tắt, ngược lại với thân hình cao lớn và tư thế đứng nghiêm trang, ông đắm mình vô sự im lặng, trầm tư trước tượng đài Tổ Quốc Ghi Ơn, không quan tâm tới những người xung

quanh. So với nghi thức lễ tưởng niệm Tháng Tư Đen đang diễn ra sau lưng ông, thì ông giống như một mảnh vải nhỏ cũ thừa thãi bỗng dưng chấp vá vô tám lưa hoa lộng lẫy. Ông vẫn đứng thẳng người, tư thế nghiêm, như đang đứng trước hàng quân và trước mặt người chỉ huy năm nào. Đường như cái không khí ôn ã xung quanh không mấy may có ảnh hưởng với ông.

Tôi không biết ông là ai, tôi cũng không dám đi vòng ra phía trước để nhìn mặt ông, tôi sợ sự có mặt của tôi phá vỡ dòng suy tư, hồi ức của ông. Không phải tiếng đồn tiếng hát, không phải những tấm banner, cờ phướn, những đội hình đội ngũ quần áo mới keng, giày đinh đen bóng, diễn văn, lãng hoa rực rỡ được dâng lên ... mà sự lặng lẽ, cô độc, sự trang nghiêm của ông mới ngời ngời lên khí chất nhà binh của một người lính già dù gần 50 năm đã trôi qua.

Hình ảnh người lính già như một vết thương nhức nhối trong lòng bất cứ ai có lương tâm. Ông đứng lặng im ở đó, không biết rằng cách nơi ông đứng nửa vòng trái đất, có hàng triệu đứa trẻ ranh mới nứt mắt đáng tuổi cháu nội cháu ngoại ông đang gào thét gọi những người như ông là “mày” “thằng già” “bọn chạy tọt quần” “bọn bán nước”...

Và gân cổ lên những bài ca sắc mùi máu tanh với giọng điệu hả hê, sung sướng. Tại sao nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam giáo dục thế hệ trẻ Việt Nam phải vui mừng bằng cách sỉ nhục người khác mới chịu?

Tết vừa rồi, tôi đi lễ ở một nhà thờ ở quận Cam, nghe linh mục giảng lễ nói rằng “Tại sao mấy chục năm rồi mà không chịu quên đi, không chịu bỏ qua thù hận?” Xin thưa rằng, đừng bao giờ hỏi nạn nhân câu ấy, mà hãy hỏi tại sao mấy chục năm trôi qua rồi kẻ thù ác vẫn không ngừng nhảy múa “ăn mừng chiến thắng” trên hàng triệu xác người Việt đã nằm xuống trong một cuộc chiến tranh nổi da xáo thịt vô nghĩa?

Cố Tổng thống Ronald Reagan nói: “Chấm dứt chiến tranh không đơn thuần là chỉ rút quân về nhà là xong. Vì lẽ, cái giá phải trả cho loại hòa bình đó là ngàn năm tăm tối cho các thế hệ sinh tại Việt Nam về sau.” (*Ending a conflict is not so simple, not just calling it off and coming home. Because the price for that kind of peace could be a thousand years of darkness for generation's Viet Nam borned.*)

Tôi nhìn người Mỹ, rồi nhìn người Việt, mà rơi nước mắt.

TPT

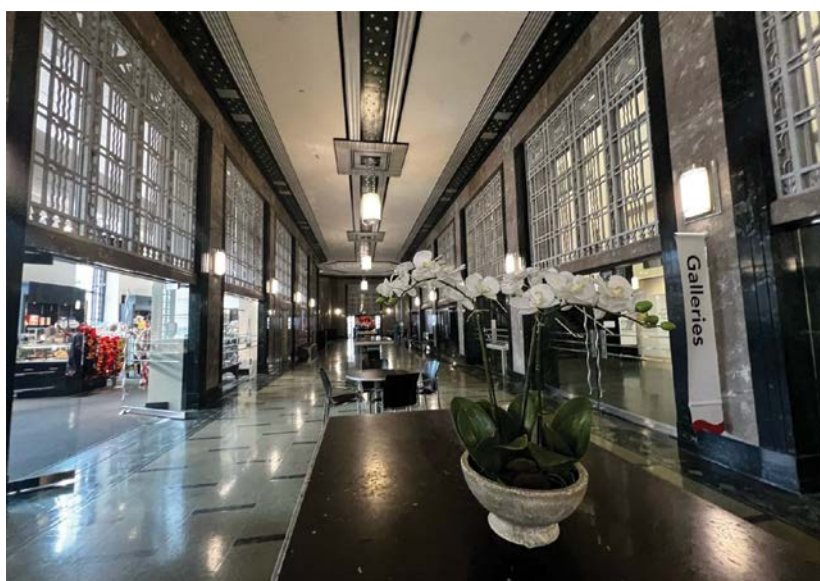

Lễ Hội Á Châu tại Nashville

IAN BÙI
DALLAS, TX

Tháng Năm ở Mỹ là tháng dành cho người gốc Á Châu và dân các đảo trong vùng biển Thái Bình Dương, gọi tắt là AAPI – Asian American, Asian Islander, Native Hawaiian, and Pacific Islander. Vì cái tên quá dài nên ít ai nhớ, mọi người chỉ gọi là AAPI cho gọn. Những nơi có đông người gốc Á thường hay tổ chức các lễ hội để biểu dương văn hoá, âm nhạc và ẩm thực của các cộng đồng này. Sau đây là vài hình ảnh từ thành phố Nashville, Tennessee. ẢNH: IANBUI/TRÉ

Nashville, mệnh danh Music City, tuy không đông người gốc Á như Cali hay Texas, nhưng cũng có một tổ chức non trẻ tên là API (từ AAPI rút gọn lại). Vài năm gần đây họ đã bỏ công ra tổ chức lễ hội cho người gốc Á trong vùng Trung Tennessee, trong đó có cả Knoxville cách Nashville gần 3 tiếng lái xe. Nashville là địa điểm thuận tiện phần vì nó nằm ở giữa, phần vì nó có nhiều sinh hoạt văn hoá, văn nghệ được thành phố ủng hộ và tài trợ. Frist Museum ngày xưa là bưu điện chính trong vùng, xây theo kiểu Art Deco của thập niên 1930 rất đẹp, giờ đây là bảo tàng mỹ thuật lớn nhất thành phố. Ai có dịp đến Nashville nên ghé xem cho biết. ẢNH: IANBUI/TRÉ

So với Dallas-Fort Worth hay Houston, thì lễ hội của người gốc Á ở Nashville rất nhỏ. Màn ẩm thực không làm sao phong phú bằng. Nhưng ngược lại, Nashville có lợi thế là thành phố rất đông nhạc sĩ các kiểu. Thành thủ cũng không lấy làm lạ khi được nghe đủ thứ nhạc từ dân đàn ca tài tử tại đây. Trong ảnh là một cô gái Nhật đang hát bản “Country Road” của John Denver bằng tiếng Nhật do cô tự soạn. Dù giọng hát của cô không chuyên nghiệp và tiếng đàn cũng không điều luyện, nhưng nó phản ánh một sự hoà trộn văn hoá rất tự nhiên và dễ thương.

ẢNH: IANBUI/TRÈ

Tuy người Việt ở Nashville không đông, chỉ khoảng vài ngàn người, nhưng lại có một đại diện trong hội đồng thành phố là cô Terry Võ. Thuộc thế hệ di dân thứ nhì, Terry mới vừa qua mặt hai đối thủ người Mỹ với hơn 54% số phiếu để thắng cử với tỉ số áp đảo. Điều này cho thấy chúng ta không nhất thiết phải là đa số (như tại Quận Cam ở Cali) mới có cơ hội được bầu chọn vào những chức vụ như vậy trong chính quyền. Terry kể thông điệp của cô khi ra tranh cử, ngoài những đề tài cốt lõi như kinh tế, giáo dục v.v. còn có thêm một mục tiêu nữa là kết nối các cộng đồng thiểu số lại để giúp họ có tiếng nói mạnh mẽ hơn. ẢNH: IANBUI/TRÈ

Một tổ chức AAPI khác tại Nashville chuyên về văn học đã đứng ra tổ chức một buổi đọc truyện, diễn thơ, đóng tuồng rất là thú vị. Tuy đây mới là năm thứ nhì, nhưng chương trình quy tụ được khá đông văn thi sĩ trẻ người Nhật, Hàn, Hoa, Phi, Cam-Bốt, Việt... Mỗi người một vẻ, ai cũng sáng tạo, chẳng khác nào trăm hoa đua nở. Nếu không lầm thì hình như vùng Bắc Dallas chưa có chương trình văn chương Á Đông nào giống vậy. Người tổ chức chương trình, cô Yurina (hàng đầu, thứ nhì từ trái) còn là quản trị viên của Nashville Philharmonic Orchestra. Biết đâu rồi đây sẽ có đêm nhạc hoà tấu Á Đông! ẢNH: IANBUI/TRÈ

Trong số các nhà văn nhà thơ hôm đó có một anh người Việt tên là Ben Trần, giảng viên tại đại học Vanderbilt, dạy một số của liên quan đến văn chương Việt Nam. Theo lời anh kể, các lớp của anh đa phần chú tâm đến mảng văn học từ thời Tự Lực Văn Đoàn kéo dài đến thời chiến tranh tại miền Nam. Ngoài ra anh còn dạy về văn chương tiếng Anh, đặc biệt các tác giả kinh điển như William Faulkner v.v. Buổi hôm đó anh đọc vài chương từ quyển tiểu thuyết mới nhất, về một người sĩ quan VNCH trở về từ nhà tù cải tạo. Phải nói là rất vui có cơ duyên gặp gỡ những người như vậy.

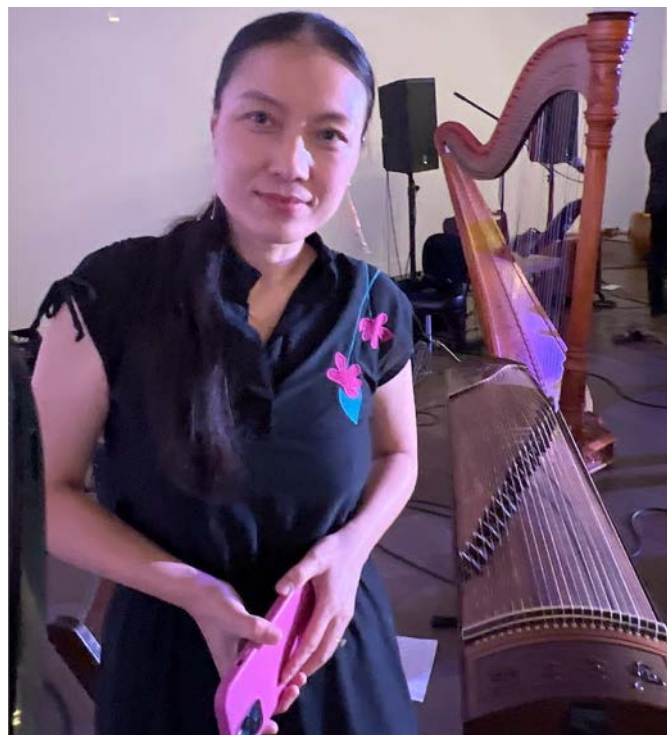
Từ trái: Ariel Bùi, Ben Trần, Ian Bùi (IANBUI/TRÈ)

Nhân nói chuyện với các văn thi sĩ, chúng tôi được cho hay tối hôm đó sẽ có một đêm nhạc đặc biệt của nữ nghệ sĩ đàn guzheng (đàn tranh 21 dây) người Mỹ gốc Hoa tên là Wu Fei, thuộc hàng nổi tiếng trong giới nhạc sĩ. Nhạc của cô kết hợp các yếu tố cổ truyền với âm nhạc Tây Phương thật hài hoà, mang nhiều âm hưởng New Age và jazz. Toàn chương trình là một bản nhạc dài gần cả tiếng đồng hồ với màn múa điêu luyện của 4 vũ công thật đã tai, đã mắt. Đã vậy còn được vào cửa miễn phí. Music City có khác, đi đâu cũng đụng âm nhạc! ẢNH: IANBUI/TRÈ

Ngoài guzheng ra, cô Wu Fei còn biết và thích chơi đàn tranh Việt Nam. Cô nói mỗi khi sang Âu Châu lưu diễn cô đều mượn cây đàn tranh của một người bạn để chơi và trình diễn. Song hiện nay cô đang muốn tìm một cây đàn tranh cho riêng mình để mang đi lưu diễn trên nước Mỹ. Wu Fei nói cô thích tiếng đàn tranh Việt Nam vì âm thanh của nó khác, tươi vui hơn cây guzheng mặc dù mỗi loại đàn có cái hay riêng. Hy vọng cô sớm tìm được cho mình một cây đàn vừa ý, và mong rằng cô sẽ soạn vài bài nhạc cho đàn tranh Việt Nam theo phong cách hiện đại. ẢNH: IANBUI/TRÈ

Máy nước nóng - Water Heater

HOÀNG HƯƠNG

Kỳ 4

■ Máy nước nóng có tiếng ồn

Tiếng ồn phát ra từ máy có thể do nước trong bình đang sôi. Sự tích tụ cặn bám dưới đáy bình có thể làm tăng nhiệt và khiến nước sôi.

CÁCH SỬA: Cần xả nước trong bình bằng cách:

Ngắt nguồn điện và khoá nguồn cấp nước cho máy. Lắp ống dẫn nước (garden hose) vào van ở đáy máy nước nóng. Hướng đầu còn lại của ống dẫn nước ra ngoài, nơi có thể xả nước an toàn. Mở cả van giảm áp nhiệt độ (temperature pressure relief valve) ở phía trên và van xả (drain valve) ở bên dưới. Sau khi nước và cặn đã xả hết, đóng van đáy và van giảm áp phía trên, tháo bỏ đường ống dẫn nước. Bật lại nguồn điện và nước.

■ Rò rỉ nước từ đường ống vào (inlet pipe)

Nếu thấy có nước đọng phía trên máy nước nóng, nguyên nhân có thể do rò rỉ đầu vào của nguồn nước. Đầu này nằm ở phía trên của máy nước nóng.

CÁCH SỬA: Ngắt nguồn điện và nguồn cấp nước. Siết chặt điểm nối với cờ lê bằng cách xoay theo chiều kim đồng hồ. Bật lại nguồn điện và nước, lau khô phần trên của máy nước nóng và quan sát xem có còn rò rỉ hay không.

DALLAS Sự Kiện

TASTE ADDISON

31/5 tới 2/6. Chương trình sinh hoạt giải trí với các món ăn, trình diễn nhạc của Sugar Ray, The Toadies và Hunter Hayes, nếm thử rượu nho, sinh hoạt dành cho gia đình...

Địa điểm: Addison Circle Park, 4970 Addison Cir, Addison TX 75001. **Giá vé:** \$10.

SUMMER AT THE ARBORETUM: ENDLESS SUMMER

1/6 tới 4/8. Giải trí và thưởng ngoạn cảnh hè. Có 150 vồng nằm dưới bóng cây, trưng bày hoa, trình diễn nhạc, hướng dẫn cắm hoa và nấu ăn, có bán thức uống lạnh

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland RD, Dallas TX 75218. **Giá vé:** A \$10-\$16.

MEMORIAL DAY PARTY

27/5. Chương trình giải trí dành cho trẻ em nhân ngày Memorial Day. Trò chơi trên sân cỏ, bounce house, có các món giải khát lạnh

Địa điểm: AT&T Discovery District, 308 Akard St, Dallas TX 75202. **Giá vé:** miễn phí.

LỜI GIỚI THIỆU: Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, hiện đang làm việc tại Texas Health and Human Services Commission (HHSC) là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, an toàn và thảm họa bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP). Cô tham gia nhiều hội đoàn và có chương trình về Phúc Lợi Xã Hội trên radio và TV tại Dallas. Cô mong muốn được giúp đỡ đồng hương qua việc giải đáp các thắc mắc trong lãnh vực phúc lợi xã hội của tiểu bang.

Mọi thắc mắc xin gửi câu hỏi về: bientap@trenews.net

CINDY THU HOÀNG
DALLAS

Chương trình Medicare Saving Program (MSP)

HỎI

Chương trình QI1

Chào Cô Cindy Thu Hoàng,

Theo "Medicare savings program" ở báo Trẻ Houston số 630 ngày 19 tháng 4/ 2024, Cô cho biết:

QI1 (Qualifying Individual)

- Single (1 người) \$1715

- Double (2 người) \$2320

Income của vợ chồng tôi: monthly amount before taxes \$ 1573.00 (chồng), \$553.00 (vợ)

Tổng cộng là \$2126.00

Texas Health and Human Service đã viết thư từ chối ngày 03/19/2024

Xin Cô vui lòng chỉ giúp để chúng tôi được hưởng lại QI1 Program.

Cảm ơn Cô và chúc Cô vui mạnh

TRẢ LỜI

Xin thưa, với mức thu nhập của 2 vợ chồng ông bà sẽ đủ điều kiện để được nhận chương trình Medicare Saving Program (MSP)

MSP có 3 chương trình với thu nhập như sau:

QMB (Qualified Medicare Beneficiary)

- Single (1 Người) :\$1,255

- Double (2 Người) :\$1,704

SLMB (Specified Low-Income Medicare Beneficiary)

-Single (1 người) :\$1,506

-Double (2 người) :\$2,044

QI1 (Qualifying Individual)

-Single (1 người) :\$1,695

-Double (2 Người) :\$2,300

Điều kiện về Tài sản của chương trình MSP như sau:

-Single (1 người) :\$9,430

-Double (2 người) :\$14,130

Trong chương trình MSP, nếu ông bà có chương trình nuôi dưỡng tại gia (Community Attendance) thì dù đủ điều kiện về mức thu nhập cũng sẽ không nhận được chương trình QI1. Chương trình QMB và SLMB không bị ảnh hưởng bởi chương trình nuôi dưỡng tại gia hay chương trình Nursing Facility.

Trong lá thư từ chối của Bộ Y Tế mà ông bà nhận được sẽ cho biết hồ sơ bị từ chối vì lý do gì. Nếu như mức thu nhập của ông bà đủ điều kiện để được nhận chương trình MSP thì cần xem thư có nói về hồ sơ của ông bà đã không nộp đủ thông tin gì. Nếu đã nộp đủ thông tin mà hồ sơ vẫn bị từ chối, ông bà có thể đến văn phòng của Bộ Y Tế Texas để khiếu nại, nếu có sai sót, họ sẽ mở hồ sơ làm lại cho ông bà.

XIN LƯU Ý: Chương trình MSP phải đủ điều kiện về công dân, mức thu nhập cũng như về tài sản.

- Về tài sản, chính phủ không tính chiếc xe thứ nhất (không cần biết là bao nhiêu tiền), chiếc thứ hai sẽ tính vào tài sản theo đúng giá trị của xe. Riêng những người được nhận tiền khuyết tật, xe sẽ không bị tính vào tài sản.

Tình trạng công dân, mức thu nhập và tài sản trong các chương trình của Bộ Y Tế có thể thay đổi, quý vị cần theo dõi để biết những thông tin mới.

CTH

HOÀNG VŨ

Ai ai cũng đều phải sử dụng nhà vệ sinh. Tuy nhiên, không phải restroom và phong tục đi vệ sinh nào cũng giống nhau. Khi đi du lịch, bạn có thể sẽ gặp nhiều loại nhà vệ sinh khác nhau, các quy tắc vệ sinh khác nhau và một số điều cấm kỵ. Điều quan trọng là phải biết trước những điều đó để tránh mắc phải những sai lầm đáng xấu hổ có thể xảy ra.

Restroom cũng rắc rối!

NHIỀU KỲ - KỲ CUỐI

Đừng quên xả nước ở Singapore

Việc để bồn cầu không xả nước luôn là điều thô lỗ, nhưng ở Singapore, bạn có thể bị phạt rất nặng nếu để chất thải của mình trong bồn cầu. Đạo luật Y tế Công cộng về Môi trường (quy định số 16) như sau: "Bất cứ người nào tiểu tiện hoặc đại tiện ở bất kỳ nơi thuận tiện vệ sinh nào trang bị hệ thống xả nước mà công chúng có thể tiếp cận, đều phải xả nước vệ sinh ngay sau khi sử dụng." Không xả nước có thể khiến bạn bị phạt lên tới 1,000 đô la Singapore (khoảng \$745).

Singapore nổi tiếng là nơi có một số quy định khá nghiêm ngặt liên quan đến vệ sinh công cộng. Ví dụ, đây là quốc gia Châu Á duy nhất cấm kẹo cao su. May mắn là việc chú trọng đến sự sạch sẽ có nghĩa là có rất nhiều nhà vệ sinh tự xả ở thành phố này. Và nếu bạn quên xả nước, nó có thể không nghiêm trọng như bạn nghĩ vì quy tắc không xả nước là một quy tắc khó thực thi. Một người dân Singapore đã nói trên Quora, "Theo như tôi biết, chưa ai bị phạt vì không xả nước trong nhà vệ sinh vì chưa bao giờ có Cảnh sát nhà vệ sinh hoặc camera quan sát đặt bên trong nhà vệ sinh để phát hiện bạn không xả nước."

Đừng ngạc nhiên với một số toilet Châu Âu

Bạn có thể ngạc nhiên khi một số nhà vệ sinh ở Châu Âu có bồn mặt phẳng để hứng phân thay vì bồn chứa đầy nước. Những loại nhà vệ sinh này được thấy ở Đức, Hòa Lan, Áo và Hungary. Có thể bạn sẽ bối rối khi nhìn xuống và thấy mọi thứ chỉ nằm yên đó trên cái mà nhiều người gọi là "poop shelf - kệ phân". Nhưng đừng lo - sau khi bạn xả nước, nước sẽ chảy từ phía sau để đẩy chất thải vào cống thoát nước bên dưới. Có thể một số người thấy những loại nhà vệ sinh này lạ nhưng những người khác lại cho rằng chúng có mục đích quan trọng.

Mạng Expatica giải thích: "Flachspeuler (tiếng Đức có nghĩa là 'flat-flusher - bộ xả phẳng', tức là shelf design - thiết kế kệ) có thể không phải là model bồn cầu "đẹp" nhất, nhưng nó có những ưu điểm. Ngoài cơ hội thấy phân để kiểm tra sức khỏe, thiết kế và hệ thống xả của những bồn cầu này giúp tiết kiệm nước. Ngoài ra, chúng còn giúp bạn không bị nước bồn cầu bắn tung tóe lúc phân rơi." Nhưng nhược điểm là hình ảnh, mùi và thực tế là đôi khi không phải mọi thứ đều được xả sạch hoàn toàn.

Đừng quên tip cho người phục vụ phòng vệ sinh ở một số nước Châu Âu

Một số phòng vệ sinh ở Châu Âu có người phục vụ dọn dẹp cơ sở và có thể phân phát hoặc bán các sản phẩm vệ sinh. Bạn có thể thấy người phục vụ trong nhà vệ sinh ở ga tàu, nhà hàng hoặc nhà vệ sinh công cộng. Thông thường, họ có một khay để bạn có thể để lại tiền tip cho dịch vụ của họ. Nếu đó là nhà vệ sinh miễn phí, bạn không cần phải để lại số tiền nhất định, nhưng nhiều người khuyên nên để lại khoảng từ 25 đến 70 cents.

Nếu bạn đến thăm Châu Âu từ một quốc gia nơi nhà vệ sinh công cộng có mặt khắp nơi và miễn phí sử dụng, việc tip tiền để đi tiểu có vẻ là vô lý. Nhưng hãy nhớ rằng những người này dành một lượng thời gian đáng kể trong một không gian mà hầu hết mọi người đều muốn ra vào càng nhanh càng tốt. Ngoài ra, nhiều nhân viên đó cố giữ cho không gian sạch sẽ và chứa mọi thứ bạn cần và thoải mái. Một vài đồng coins là một cái giá nhỏ phải trả để thể hiện sự đánh giá cao của bạn.

Tháng Năm

hoa phượng thắm sân trường

TÂM VẠN
ĐỨC QUỐC

Ngôi trường xưa vẫn còn đây và lung linh với biết bao hình ảnh thân quen. Mái ngói đỏ, tường vôi vàng và những dãy hành lang cứ dài sâu hun hút. Thấp thoáng trong cái trí nhớ chợt có, chợt không sau bao nhiêu đổi thay trong cuộc đời, cậu trò nhỏ chợt thấy lại mình trong màu áo trắng dưới ngàn bóng lá lung linh. Thuở đó, tuổi đời chưa đủ chín và chưa có được mảnh tình vắt vai, chỉ vừa biết mến lá sân trường đôi chút mà đã âm thầm nói lời từ biệt. Ở năm học đầu tiên, cái bờ ngõ trước ngôi

trường khang trang, rộng lớn cộng thêm nét sợ lo trước những gương mặt nghiêm khắc của thầy cô cùng nỗi niềm vui sướng được gặp lại bạn cũ thời tiểu học và hân hoan vì có thêm bè bạn mới đã khiến cho mấy trò nhỏ dạn dĩ hơn khi ngập ngừng bước vào ngôi trường trung học. “Vậy đó bỗng nhiên mà họ lớn” và đi tiếp những bước trưởng thành với sự dịu dặt, nâng đỡ của thầy cô và lòng mến yêu của bạn bè trang lứa. Tuổi thơ hồn nhiên cũng lớn dần theo ngày tháng và thu thập được điều hay, lẽ phải trong cái xã hội bé nhỏ thân thương, băng đen phần trắng.

Mỗi độ hè sang, khi hoa phượng vĩ đỏ rực trên cành và bầy ve sầu nỉ non khúc hát lâm ly báo hiệu mùa bãi trường, chín mươi ngày xa cách. Đứa lên Đà-Lạt, đứa ghé Nha-Trang hay ngược núi, lên rừng hoặc về miền xuôi tắm sông, hái ổi. Đám học trò tạm rời xa mái trường để rồi 3 tháng sau lại cùng nhau bước vào một năm học mới. Năm tháng qua mau, cái vòng tuần hoàn ngỡ đâu là bất tận nhưng rồi cũng chấm dứt khi hết mùa trung học.

Tháng Năm, hoa phượng nở đỏ thắm sân trường. Tháng Năm cuối cùng của 7 năm trung học,

mỗi đứa cầm trong tay mảnh bằng ra trường rồi theo từng nhóm tan ra mỗi hướng, từng đứa trôi theo mỗi nẻo đời riêng rẽ. Dù có bịn rịn nhìn nhau nhưng đâu có nói được với nhau lời chia tay nào ở giây phút cuối. Lớn lên giữa cái xã hội sáng tối, nào ai biết được phận người. Tuổi đời non nớt, ai đâu tưởng tượng được ngày sau sẽ ra sao ? Hai cánh cổng sắt khép lại như đoạn lia những tháng ngày thơ mộng cũ. Tàn phượng vĩ và những chòm lá xanh thắm nghiêng che bóng mát bao ngày cũng bùi ngùi ở lại.

Như những cánh chim âm thầm rời xa tổ ấm, đám học trò bước khỏi ngôi trường yêu dấu, xa luôn hàng cây bóng nắng, bỏ lại sau lưng những ngày đại, trẻ trung của

ngày mới lớn để dần thân trên bước đường đã chọn. Hàng cây điệp vẫn trở bông vàng rực mỗi khi hè đến, hàng me tây vẫn bùi ngùi trút xuống mặt đường ngàn cánh lá buồn tênh. Biết bao kỷ niệm ngày thơ còn vấn vương đâu đó ở góc sân trường, trước cửa lớp hay lưu luyến nơi sân khu sinh hoạt. Xã hội ngoài kia rộng lớn, thênh thang hơn cái xã hội học đường thu hẹp. Mãi mãi, đám trò nhỏ xa rời những kỷ niệm ngày thơ. Hợp rồi tan, định luật tạo hóa đã an bày cho mỗi con người trong từng số phận. Cuộc đời giống như những nhánh sông đi qua những thác ghềnh rồi rẽ bèo, phân nhánh và xuôi chiều ra biển lớn.

Năm tháng vụt đi, cuộc đời rẽ chia ra năm, bảy

ngả. Những kỷ niệm chập chùng của một thời tuổi trẻ như chợt quên, chợt nhớ. Bạn bè chia xa muôn hướng, bụi thời gian đã phủ lên lối xưa những kỷ niệm nhạt nhòa. Quãng đời học sinh cũng xa xôi, hun hút khi mái tóc xanh đã thay màu bạc trắng. Mảnh đời lưu lạc từ dạo đó đã lần bước vào ngưỡng cửa hoàng hôn muộn màng. Như cánh chim lạc bầy thiết tha muốn quay về tổ cũ, nhưng trời cao đất rộng, biết chốn nao là bến, nơi đâu là nhà. Chiếc que diêm không đủ thắp sáng đêm đông giá lạnh nhưng cũng mở ra một lối rẽ trong ngày hè nắng ấm. Những khuôn mặt cũ đã có nhau một thời, được tay trong tay, mặt tận mặt và biết nói làm sao cho hết nỗi hân hoan của giây phút trùng

phùng mà cứ ngỡ như trong giấc chiêm bao. Sướng vui hay muộn phiền đã phủ lên cuộc đời mỗi đứa một màu xanh lơ hay xám lạnh. Tóc xưa dẫu có phai phôi hay chỉ còn vài ba trăm sợi nhưng cũng đủ vui vì cuộc hạnh ngộ như một phép lạ, khó mà nghĩ đến thời gian mấy mươi năm về trước, ngày chia tay cuối năm ở bậc trung học.

Không phải vì những chông chênh trong lòng mà thiết tha những điều đã cũ, không phải vì ngổn ngang trong cuộc sống bộn bề mà bồn chồn nhớ thương những tháng ngày gió xóa. Sáng xuân trong đầy mắt, trưa hạ vàng long lanh, chiều thu mưa rơi muộn, tối đông buồn mênh mông. Cái ước mơ ngày thơ ấu sẽ đi gặp biển, gặp núi nhưng khi lớn lên lại rẽ theo con đường quốc lộ nên những con đường của quê nhà cứ nhập nhằng trong ký ức. Cánh chim mồ côi thường hay nhớ nhà, thương tổ giờ đây đã không còn lẽ bạn. Dòng sông xuôi hoài ra biển rộng nhưng chút phù sa vẫn còn lưu luyến vùng đất xanh gầy. Rượu uống chưa say, rượu phá thành sầu. Thời tiết đã quá xuân, những cơn mưa trái mùa cứ thông thả từng giọt rơi rơi nhưng những vòng xe đạp học trò vẫn quay đều trong lụa là, sương khói của Sài-Gòn một thời đã rất xa.

TV

Khoác ngoài đồ tắm

■ Đồ đi biển không chỉ là đồ bơi, những đôi giày dép sandal. Bộ đồ vacation có thể dễ mặc bên ngoài đồ bơi, ngồi ăn bên bờ biển hay dạo trong thị trấn. Dù tóc hay người còn ướt thì một áo caftan hay áo tunic họa tiết màu sắc là đủ để khoác bước về phòng khách sạn, resort hay vào thị trấn. Thường được may dáng quá khổ, tay áo rộng rãi, buộc dây, bằng chất liệu mau khô như lanh, cotton-muslin thoáng mát. Chảnh ngấn ngáy với những màu sắc, họa tiết táo bạo tinh nghịch hay họa tiết trừu tượng, motif nhẹ nhàng.

■ Kiểu dáng sarong quấn eo thoải mái trong dịp vacation. Đa dạng, an toàn với họa tiết đơn sắc hay vẩy khăn quấn lụa nhẹ nhàng màu sắc khoác ngoài đồ tắm.

■ Đồ đan móc crochet mát mẻ, texture kết cấu khác biệt, mang lại không khí thoải mái khi đi nghỉ. Mặc hợp với thời tiết oi bức, hay mặc lên sau khi đi bơi. Đa dạng kiểu đầm crochet hai dây, đầm dây buộc sau cổ, hay đầm crochet cổ sâu lãng mạn, độ dài maxi tới mini, nhiều màu sắc để lựa hợp đồ bơi, dép sandal.

■ Kiểu đầm thoải mái, bông bênh hoàn hảo cho bữa ăn ngoài trời, đi dạo chợ local, khu phố cũ. Đầm maxi quây không tay, đầm lanh vest nhẹ dài đến gối, đầm slip dress hai dây hay các kiểu đầm caftan, maxi dây eo vải thoáng nhẹ có thể bước vô nhà hàng mà không cần thay đồ.

■ Đôi khi chỉ cần quần dài nhẹ mặc thêm bên ngoài đồ bơi là thoải mái tắm nắng. Kiểu dáng thoải mái, chi tiết nhẹ nhàng, eo co giãn, ống rộng. Quần lanh họa tiết hoa lá, quần đan móc crochet hoa floral, quần vải thêu anh broderie anglaise, quần ống rộng vải viscose ... Lựa chọn khác là quần shorts khổ lớn với nhiều chi tiết khác biệt như thêu đục lỗ, hoa floral, đan móc crochet ... cạp thun hay cạp dây rút.

■ Không thể thiếu áo sơ mi cài cúc khổ lớn để mặc thông, xắn tay áo, buộc vạt eo, cài cúc lơi hay mở khoác hoàn toàn. Không đơn thuần là sơ mi trắng khổ lớn, mà đủ loại sơ mi đi biển sọc đỏ trắng, đen trắng, sơ mi lanh đơn sắc hay sơ mi voan họa tiết. Thường cổ áo xòe, vai xuôi, chất liệu mềm mại, thoáng khí để khoác bên ngoài đồ bơi.

Thơ

Viết cho Sài Gòn

Sài Gòn... Thành phố ấy mãi
ở trong trái tim của người
Miền Nam, không bao giờ
mất dấu tích. Cho nên dù
cách xa cả trong thời gian
không gian chúng ta vẫn
nhớ và mỗi khi nhìn lại lòng
còn bồi hồi xúc động. Trong
tâm tình ấy nhiều nhà thơ
và nhạc sĩ đã viết những bài
hay về Sài Gòn. Sau đây,
xin mời các bạn cùng đọc
và chia sẻ. **SAO KHUÊ**

■ NGUYỄN ĐẠT

căn gác xép hư không

Tặng họa sĩ Nguyễn Thuyên

*Bài thơ hiển nhiên liên kết
Cézanne & Apollinaire
Một thuở Sài Gòn tưởng tượng Paris
Chúng tôi mơ mộng không mỗi một.*

*Sau lưng đường Cao Thắng
trong Cư xá Đô Thành
Căn gác xép thấp hơn năm mộ
Tiếng động buồn ru giấc muộn màng
Thuở ấy chúng tôi không thiết ngủ.*

*Thuở ấy hè đường Cao Thắng rất nhiều cây
Sàn gác ngổn ngang khung vải bố & sơn dầu & cọ
Đêm sâu đen cà-phê đêm nồng rượu mạnh
trần mê hoặc thanh niên
Có thể bài thơ có thể bức tranh.*

*Ấy tuy nhiên chúng tôi rất vui
Dù nhiều cơn buồn muốn chết
Bài thơ có thể là có thể chẳng là
Bức tranh hứa hẹn bao lần chưa được.*

*Tôi trở lại nơi này. Trở lại nơi này
Tranh của bạn nơi nào không biết
Bài thơ của tôi về người vắng mặt
Về căn gác xép của hư không.*

*Không mơ mộng không tưởng tượng
Sài Gòn hôm nay chẳng phải Sài Gòn
Những bài thơ được quy định trước
Hậu-ấn-tượng hay trừu-tượng gì cũng chẳng hơn.*

*Sông Sài Gòn. Ôi sông Sài Gòn
Có cây cầu nào như ở sông Seine
Để tưởng tượng Apollinaire một thuở
Bài thơ Le Pont Mirabeau mãi không quên.*

■ CA KHÚC TRẨM TỬ THIÊNG

đêm nhớ về sài gòn

Đêm nhớ về Sài Gòn

*Thấy phố phường buồn xưa chưa người
Những con đường thềm đôi chân vui, đã bao lâu
chờ đợi*

*Đường im nghe quá khú trong sâu
Đường chia ly vẫn ngóng tin nhau*

Đêm nhớ về Sài Gòn

*Tiếng nhạc vàng gọi từng âm xưa
Ánh đèn vàng nhạt nhòa đêm mưa
Ai sầu trong quán úa
Bóng mẹ hiền mờ mờ bên song
Mất người tình một trời mênh mông .
Gọi bao nhiêu cho cùng ..*

Yêu me một khối tình quê

Yêu em từng bước tình si

Đêm đêm mộng thấy đường đi đường về

Ta như cậu bé mồ côi

Cố vui cuộc sống nhỏ nhoi

Để đêm đêm nhớ về Sài Gòn

Thấy mình vừa trở lại quê hương

Đã gặp người một trời yêu thương

cho lòng thêm chút ấm

Thấy bạn bè thềm ngồi bên nhau

Nhắc chuyện người chuyện đời thương đau

Tình chia trong đêm sâu ...

■ LƯU DIỆU VÂN

dấu nhớ

Sài Gòn

*của những trận mưa bất ngờ
tràn vào trái tim em lấy lối
trôi vào nỗi nhớ tội lỗi
xé nát những vụn vặt không cần có
thấm ướt buổi chiều hè rực rỡ
tình yêu vất vả che chắn
vết ánh dương sau cuối
mưa lên cơn sốt cao nhiệt
mê man tốt độ
mất khả năng tự giác ngộ
tình yêu yếu ớt
thở hơi sinh tử
trong cơn hấp hối
chúng mình
chẳng bao giờ van xin nhau
(tại sao?)*

những ngày tháng gặng tồn tại một mình

ở chốn không thân thiết

chung quanh người không quen biết

nhận những lá thư thăm cặn mọi hy vọng

anh có thấy đớn đau

quặn thắt

mỗi khi em dần vật chữ nghĩa

phủ phàng

bằng một dấu chấm than!

một dấu hỏi anh không đủ cương nghị để trả lời?

vô số dấu phẩy, trong, một câu, khó nói

vài dấu chấm liền ...

liên miên

vô tận

ngập ngừng tựa nhớ nhung

vì mưa Sài Gòn thiếu vắng hơi thở anh

lạ

chúng ta

chưa bao giờ trách cứ nhau

(tại sao?)

NGÂN BÌNH
GARLAND, TX

Nhận được thư của một độc giả với biệt hiệu “Người vợ xui xẻo” tôi băn khoăn khi thấy trong phần “Subject” của email ghi “Gửi mục Tình Chàng Ý Thiếp”. Tôi thầm nghĩ, chắc lâu rồi chị không đọc Trẻ nên không biết Chàng và Thiếp đã ngao du sơn thủy, giờ chỉ có Nàng kể lể chuyện buồn vui trong cuộc sống đa đoan với nhiều khó khăn, phiền toái.

Tuy Tình Chàng Ý Thiếp đã khép lại nhưng tôi vẫn muốn làm vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi nên hồi âm nhất định phải có trong Chuyện Của Nàng. “Thủ tục” của TCYT là đăng dòng tâm sự của ai đó lên trang mục để nhận được lời góp ý của độc giả Trẻ. Nhưng để “Người Vợ xui xẻo” không phải chờ lâu, tôi mau mau nhắc

điện thoại gọi cho những người bạn thân thiết cũng là độc giả ruột của mục TCYT và từng có kinh nghiệm “gỗ rối tơ lòng”, hẹn nhau đến một nhà hàng quen thuộc và xin ông chủ cho phép những thực khách đặc biệt này ngâm nga vài giờ để thảo luận sôi nổi về một đề tài, tuy đã cũ nhưng mãi mãi còn mới đối với các Nàng đang làm vợ rất nhạy cảm và dễ bị tổn thương.

-oOo-

- No nê rồi, vô đề lẹ đi.

Tôi cảm điện thoại lên:

- Đây là email của một độc giả. Thư khá dài nên tôi chỉ tóm tắt ý chính và đây cũng là câu hỏi

mà tôi cần các Nàng trả lời giúp “Hôm đi đám cưới, khi nhìn thấy em từ phòng ngủ bước ra với khuôn mặt được trang điểm tỉ mỉ và chiếc áo đầm lộng lẫy (nhưng giá chỉ có 19 đô la mua ở tiệm Ross) khuôn mặt không được đẹp trai lắm của chồng em xiu xuống như cái mẹt, anh chỉ trích em thẳng thừng “Có chồng rồi còn muốn thằng nào nhìn nữa mà trét son, trét phấn cho lắm vào... chỉ tổ tốn tiền chứ có đẹp hơn ai đâu. Thà để tiền đó để cho Nhà xài còn có ích hơn”. Chị biết không, Nhà đó là nhà của anh ở Việt Nam, chỉ toàn những người chuyên môn bịa ra những bệnh hoạn, tai nạn để xin tiền.

Em phải làm sao đối với người chồng như thế này. Thôi không ăn diện nữa để khỏi phải bị chồng tát nước sôi vào mặt bằng câu nói xóc óc “Tôi còn không muốn nhìn thì có thằng nào mà thêm nhìn”. Hay là “đường ta, ta cứ đi mặc cho chó sửa”. Chị giúp em với. - Người vợ xui xẻo.

Chị Cẩm nhìn ra cửa sổ thở dài:

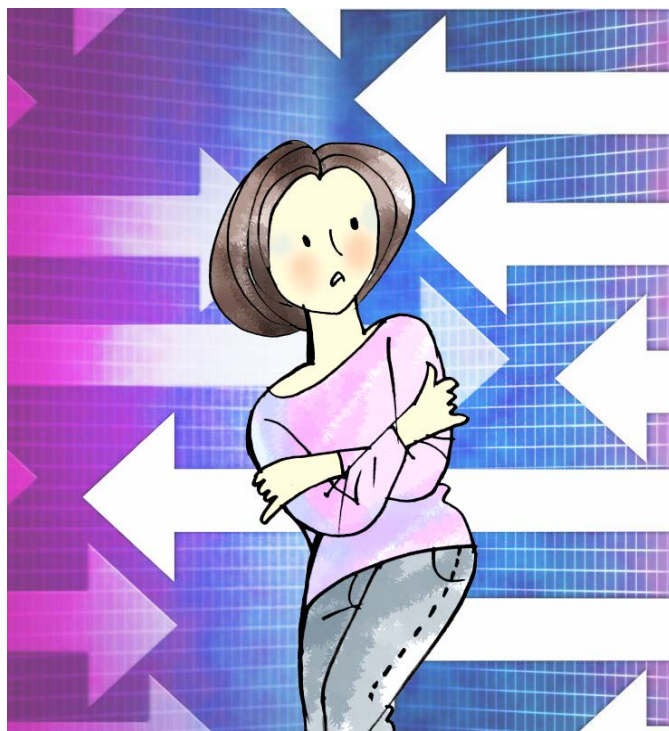
- Tội nghiệp, cô ấy đúng là “người vợ xui xẻo” vì đã chọn làm chồng.

Hải Trần háng giọng:

- Tội qua, khi lướt trên mạng tôi đã đọc được một câu chuyện, trong đó có phần phát biểu của một nam nghệ sĩ đang rất nổi tiếng ở Việt Nam “Em rồi sẽ già đi. Vậy thì trong cái khoảng thời gian đẹp nhất của phụ nữ em phải tỏa sáng cho bản thân mình. Em phải phục vụ cho mình trước, để đến khi mất những điều kiện thuận lợi nhất, lúc đó mình sẽ nhún nhường hơn một tí. Nếu như phụ nữ ích kỷ, tôi xin phép được cho phụ nữ cái quyền ấy trong thời gian thanh xuân hoàng kim của họ”.

- Chà nghe đã lỗ tai ghê ta. Anh nào mà đưa phụ nữ lên đến tận đỉnh mây cao vậy?

- Không nói tên, kéo thiên hạ lại bảo mình

BẢO HUÂN

“cuồng...”. Và tiếp theo là một vài phản hồi của dân mạng “Đây là một ông chồng mà tất cả phụ nữ đều ao ước, trong đó có tôi. Ước gì anh là... của tôi”. Một người khác viết “Đàn ông biết nghĩ cho người vợ nhiều như thế thời @ không có nhiều nha chị em”. Nói chung chung là phe kẹp tóc ủng hộ hết mình nhưng cũng có mấy đấng nam nhi xía vô móc ngược “Thôi đi cha nội, đừng bắt giằn cho vợ tui leo. Tui mà gãy cổ thì tui mò tới nhà ông mà ăn vạ đấy nhé”. Thêm một cái nghịch nhĩ nữa “Không biết có được mấy đấng ông chồng rảnh rỗi để học đòi cái style ga lăng dõm dỏi này. Tôi thì không. Cho em tỏa sáng thì có ngày nhà mình tối hù vì bị thằng khác nó cuôm mất vợ. Cứ phụ nữ là phải tận tâm, tận trí mà lo cho chồng, cho con trước. Việt Nam mình xưa nay là thế, các ông chồng cứ đường ấy mà đi, mắc gì bắt chước Tây phương cho mệt. Thế đi các Mợ nhé”.

- Đó là ý kiến của bá tánh. Còn chị Chiêu Oanh nghĩ sao?

- Theo tôi, anh chồng này chỉ quan trọng việc tiền bạc chứ chẳng quan tâm, ghé mắt đến vợ nên cô ấy có chăm chút sắc đẹp đến mấy anh cũng không màng.

- Có thể anh ta là người giản dị không thích vợ trang điểm và ăn mặc thời trang. Một mẫu

người của thời ông nội, ông ngoại của tui mình.

- Chị nói làm em nhớ Ba em. Hồi còn nhỏ, em chẳng bao giờ thấy Mẹ kẻ mày, kẻ mắt hay sơn móng tay, móng chân. Em hỏi “Tại sao, Mẹ không thích à? Mẹ cười với ánh mắt buồn buồn “Ba con không thích”. Em trả lời “Những cái đó thuộc về thân thể của Mẹ, Mẹ có quyền chứ”. 15 tuổi nhưng em đã có lập trường rõ ràng. Mẹ em lắc đầu “Con muốn gia đình mình yên ổn hay Ba Mẹ cãi nhau vì những chuyện nhỏ nhặt ấy”. Theo em thì chuyện ấy chẳng phải nhỏ nhặt vì nó ảnh hưởng rất lớn đến đời sống của mình. Em sẽ chẳng vui và cuộc đời sẽ chẳng có chút ý nghĩa gì nếu em không được làm theo ý thích của mình mà phải phụ thuộc vào người khác. Bởi vậy, khi Mẹ dạy “Sau này lấy chồng thì phải chăm lo gia đình, thuận theo ý muốn của chồng để các con được sống trong một mái ấm vui vẻ, chỉ có tiếng cười không có tiếng cãi nhau”, em thấy tội Mẹ và những người phụ nữ của thế hệ trước. Vì thế, khi đọc một bài viết trên báo, trong đó có một ông đã đồng dục tuyên bố “Khổng Tử là kẻ thù của phụ nữ” em rất bất ngờ và thích thú vì câu nói mang tính phản kháng ấy lại xuất phát từ cửa miệng của một người đàn ông.

Chị Hoàng vỗ tay đồng

độp và nói:

- Có phải em Hải Đường muốn nhấn nhủ với “Người vợ xui xẻo” rằng hãy chọn cách “đường ta, ta cứ đi” chứ đừng “lùi bước trước quân thù” đó.

- Góp ý kiểu này là phá gia cang của người ta đấy cô nương ơi.

Hải Đường lắc đầu:

- Không, đây chỉ là suy nghĩ của em về vấn đề này, còn chọn lựa cách nào là do chị ấy thôi. Kể các chị nghe chuyện của anh Tư trùm sò của em. Ngoài việc chi tiêu cho những sinh hoạt thường nhật của gia đình, đối với anh Tư, tất cả những mua sắm gì ngoài kế hoạch đã vạch sẵn thì đều là hoang phí, nhất là chi tiêu cho việc làm đẹp của chị dâu. Kem dưỡng da, kem chống nắng là thứ mà anh ghét nhất. Mỗi lần chị dâu mua là anh cảm râm cả ngày, nào là phí tiền vì những lời quảng cáo láo phét, nào là tôi không cần xài những thứ đó mà da mặt tôi có vấn đề gì đâu. Thế là chị dâu nghĩ ra cái mánh. Khi đi mua sắm, lúc anh Tư còn chạy loanh quanh tìm chỗ đậu xe, chị vào tiệm mỹ phẩm quen thuộc, đưa phân nửa số tiền cho người bán hàng trước, dặn cô ta nói hôm nay hàng giảm giá 50% nên chị chỉ trả có phân nửa tiền để anh Tư khỏi “đứt ruột”.

- Ha! ha! chiêu này hay à nha.

Chị Cẩm Tuyền trầm ngâm:

- Tôi nghĩ, cũng có thể những lời hăm hực của anh chồng xuất phát từ sự ghen tương ngầm. Có nhiều ông không muốn vợ mình ăn diện đẹp để gọi sự chú ý của đàn ông khác, nhưng thay vì nhỏ nhẹ góp ý hay thật thà bày tỏ suy nghĩ của mình với vợ thì họ chỉ dùng những lời cộc lốc, nặng nề để giải tỏa sự bức tức, khó chịu. “Người vợ xui xẻo” hãy cố gắng bình tâm để tách rời cái thành kiến đối với anh trong cách giúp đỡ gia đình ở Việt Nam hầu tìm ra cách giải quyết vấn đề gút mắc của hai vợ chồng. Chị hãy thử nhẹ nhàng hỏi ý kiến của anh những lúc muốn mua sắm các món làm đẹp cho phụ nữ và cũng bày tỏ thêm là chị chăm chút bản thân và nhan sắc là muốn cho anh đẹp mặt khi bên cạnh một người vợ xinh xắn. Hy vọng điều này sẽ vượt ve tự ái của anh và những mâu thuẫn của anh chị sẽ giảm bớt và trở nên nhẹ nhàng hơn.

-oOo-

“Người vợ xui xẻo” ơi, hy vọng những lời trao đổi của các chị bạn ở phần trên sẽ là những gợi ý để giúp chị chọn cách tháo gỡ cái gút đang dần thắt chặt giữa anh chị để vợ chồng có thể thấu hiểu và gần gũi nhau hơn.

NB

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trẻ hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trẻ, ghi chú “Mục Thuế Vụ”.

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gởi thư về tòa soạn:

**3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044**

HỎI: Xin chào cô Đài Thi, cảm ơn cô và bốn Báo Trẻ đang có Tiết Mục Thuế Vụ. Tôi vẫn theo dõi thường xuyên từ ngày mục này ra mắt cách đây mấy năm. Những câu trả lời chính xác và những hướng dẫn hợp lý, hữu ích của cô đã giúp cho tôi học hỏi được nhiều điều hay trong luật thuế liên bang Hoa-Kỳ.

Năm 2006, tôi có mua miếng đất trống 10 mẫu ở Texas, giá 50,000 đô la. Năm nay 2024, giá thị trường là 210,000 đô, nếu bán sẽ là lời được 160,000 đô. Tôi dự tính bán để dùng tiền đó để trả dứt nợ nhà tôi đang ở. Như vậy, tôi sẽ trả thuế Capital Gain trên số tiền lời.

Xin hỏi, để tránh trả thuế Capital Gain, tôi có thể dùng Home Sale Exclusion (Single 250,000 đô - Married Couple 500,000 đô) được không? Có người nói không được vì Home Sale Exclusion chỉ áp dụng cho căn nhà chính của mình đang ở cho mỗi hai năm.

Hay một cách khác là dựa trên tiền thu nhập cho vợ chồng khai chung (Married Filing Jointly) nếu dưới 89,250 đô cho năm 2024 thì được miễn thuế Capital Gain.

Tôi có gọi Sở Thuế 1-800-829-1040 vài lần để hỏi nhưng nhận được nhiều câu trả lời khác nhau - Có nhân viên này thì nói là không được vì Home Sale Tax Exclusion chỉ áp dụng cho nhà chính mình đang ở thôi. Có nhân viên khác thì cho

biết là phải đóng thuế Capital Gain dù mình trên 65 tuổi hay tàn tật.

Khi tôi hỏi về tài liệu hoặc điều luật nào (Publication hay Code) để tham khảo thêm thì họ nói tôi nên liên lạc với những người chuyên môn thuế. Khi tôi yêu cầu cho nói chuyện với Supervisor thì họ cúp máy. Sau 42 năm làm việc cho chính phủ liên bang, tôi thấy thái độ của các nhân viên này chẳng có gì là lạ.

Xin cô Đài Thi hướng dẫn giùm. Thành thật cảm ơn cô và chúc cô cùng gia đình được dồi dào sức khỏe.

ĐÁP: Xin thưa, rất vui khi được biết ông thích tham khảo về luật thuế liên bang Hoa Kỳ. Như ông đã thấy, luật thuế liên bang rất phức tạp.

Rất ít ai có thể biết hết hàng hà sa số các điều luật và mọi lãnh vực về thuế, cho nên khi ông gọi cho Sở Thuế thì nhân viên họ cố gắng trả lời chung chung, chứ đi sâu vào chi tiết hơn nữa thì họ không thể. Hơn nữa, những nhân viên trả lời điện thoại chỉ có kiến thức tổng quát về thuế. Nếu rành rẽ luật thuế thì họ sẽ được tuyển dụng vào việc khác. Trong mùa thuế, mỗi ngày Sở Thuế trả lời vài triệu cú điện thoại, cho nên nhân viên hay “sếp” đều bận bù đầu bù cổ. Tôi không bênh vực cho Sở Thuế, nhưng tôi đã từng audit Sở Thuế cho nên tôi hiểu công việc của họ. Nếu ông không

hài lòng với câu trả lời của họ thì cứ tiếp tục gọi lại, có khi may mắn ông gặp được người có kinh nghiệm và kiến thức về luật thuế hơn.

Tuy họ chỉ có kiến thức chung, nhưng tôi thấy họ trả lời ông rất đúng. Chỉ có nhà mình ở 2 năm mới được miễn thuế lợi nhuận capital gain. Nhà hoặc đất đai đầu tư thì không được miễn thuế. Cũng như tuổi tác hoặc sức khỏe cũng không ảnh hưởng gì đến việc miễn thuế.

Có cách tránh hoặc giảm tiền thuế capital gain, nhưng tôi không rõ hoàn cảnh của ông để giúp ông chọn cách thích hợp. Tôi liệt kê dưới đây để ông dễ quyết định:

1. Miễn thuế capital gain nếu thu nhập (taxable income) dưới 94,050 đô la.
2. Nếu thu nhập trên 94,050 đô thì nhận bán trả góp. Phải

tính kỹ, cho người mua trả góp bao nhiêu năm, mỗi năm chỉ “lời” chút đỉnh thôi để đạt được điều kiện miễn thuế cho năm đó.

3. Đầu tư vào bất động sản khác trị giá tương đương hoặc cao hơn số tiền bán đất.

4. Để cho con cháu thừa hưởng miếng đất. Khi ông mất thì giá trị miếng đất lúc đó được xem là giá vốn, con cháu bán đi không có lời cho nên không bị trả thuế. Ví dụ như khi con cháu thừa hưởng thì giá trị miếng đất là 250,000 đô, được xem như là giá vốn, không cần biết trước đây ông mua giá bao nhiêu. Nếu người thừa hưởng bán được 250,000 đô thì không có lời và không đóng thuế. Nếu bán được 300,000 thì lời 50,000

và chỉ phải đóng thuế trên số lời 50,000 đô.

HỎI: Tôi đã khai thuế và có thiếu thuế, nhưng hiện giờ tôi chưa có tiền để trả thuế. Vậy tôi phải làm sao? Cảm ơn chị Đài Thi.

ĐÁP: Chào chị, chị có khai thuế đúng hạn là tốt lắm rồi, vì chị đã tránh được tiền phạt khai trễ hoặc không khai, mà tiền phạt này thì khá nặng. Tôi thường hay khuyên mọi người là cứ khai thuế đúng hạn để tránh được tiền phạt này, không có tiền trả thuế thì tính sau.

Khai thuế xong mà không có tiền trả thuế thì chị trả sau cũng được. Tuy nhiên, Sở Thuế sẽ cộng tiền phạt trả trễ và tiền lãi suất cho đến khi nào chị trả xong hết. Tiền phạt này thì nhẹ chứ không nặng như tiền phạt khai thuế trễ.

Còn như nếu chị để lâu quá không trả thuế thì Sở Thuế sẽ tiến hành

việc niêm phong tịch thu tài sản. Để tránh những chuyện này thì chị gọi cho Sở Thuế, xin họ cho chị vào chương trình trả góp (installment agreement). Họ sẽ cho chị trả góp trong vòng 5 năm, và trong thời gian đó họ sẽ tạm ngưng mọi thủ tục tịch thu tài sản nếu chị trả góp đều đặn như chị và họ đã đồng ý. Nếu chị không trả góp đều đặn, chỉ cần 2 tháng ngưng trả hoặc trả ít hơn số tiền họ muốn, thì Sở Thuế sẽ tiếp tục việc tịch thu tài sản.

Xin chị lưu ý là chương trình trả góp phải do Sở Thuế chấp thuận, có giấy tờ và chữ ký của 2 bên thì họ mới tạm ngưng tịch thu tài sản. Minh tự ý muốn trả góp riêng theo ý mình thì mình cứ trả, nhưng không có sự chấp thuận của Sở Thuế để vào chương trình trả góp thì Sở Thuế có quyền tịch thu tài sản.

NĐT

Tre

✓ DỄ ĐỌC ✓ DỄ THẤY ✓ DỄ CẮT ✓ DỄ TÌM

RAO VẬT
TRÊN BÁO TRÈ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

Dạ Lan 1, (Xuân Lan)
hình bìa báo Xuân Chiến Sĩ
Việt Nam Cộng Hòa 1965

Dạ Lan 2 (Mỹ Linh)

Kỳ Văn Nguyên (tức đại úy Nguyễn Văn Thúc)
quản đốc đài Quân đội 1963-1969

NGUYỄN TOÀN
 SYDNEY, ÚC CHÂU

C hương trình Dạ Lan của Đài phát thanh Quân đội bắt đầu khoảng giữa năm 1964. Sở dĩ có chương trình, vì từ sau khi có đảo chánh cố TT Ngô Đình Diệm, kế tiếp là vụ đảo chánh của 5 tướng lãnh Đà Lạt, và cuối cùng là cuộc đảo chánh của Đại tá Phạm Ngọc Thảo, Nha Chiến tranh Tâm lý nhận thấy tinh thần các binh sĩ hơi suy sụp, do đó Trung tá Trần Ngọc Huyền giám đốc nha đã họp với Đài phát thanh Quân đội làm cách nào để nâng đỡ tinh thần của các binh sĩ khắp 4 vùng chiến thuật.

Đại úy Nguyễn Văn Thúc quản đốc Đài phát thanh Quân đội lúc bấy giờ mới nghĩ ra chương trình Dạ Lan, tiếng nói của em gái hậu phương với các anh trai tiền tuyến.

Để thực hiện chương trình Dạ Lan, ban quản đốc của đài đã tuyển chọn cô Xuân Lan thuộc Đài phát thanh Đông Hà là nữ xướng ngôn chính của chương trình Dạ Lan.

Sau khi chương trình Dạ Lan được phát thanh từ 7 giờ tối đến 9 giờ tối mỗi ngày đã được các chiến sĩ khắp 4 vùng chiến thuật rất ưa thích, từng cánh thư của các chiến sĩ đã bay tới tấp về Đài phát thanh Quân đội để hỏi thăm người em gái hậu phương có giọng nói quá hay. Thậm chí có nhiều chiến sĩ đi phép đã ghé Nha Chiến tranh Tâm lý số 2 bis Hồng Thập Tự Sài Gòn để mong được gặp Dạ Lan. Nhưng vì lý do an ninh, nên

Chuyện bây giờ mới kể

đã không có chuyện gặp gỡ Dạ Lan .

Để đền bù lại, nhất là theo lời yêu cầu của các chiến sĩ thuộc 4 vùng chiến thuật - Đài phát thanh Quân đội hứa sẽ tặng 1 tấm postcard có hình chân dung người em gái Hậu Phương "Dạ Lan "

Thế là ban quản đốc đài liền mời các chuyên viên nhiếp ảnh của Nha - chụp hình chân dung Dạ Lan .

Công việc chụp hình chân dung Dạ Lan được thực hiện trong vòng buổi sáng. Trưa chiều nghỉ để Dạ Lan còn chuẩn bị cho chương trình phát thanh vào buổi tối hoàn toàn trực tiếp, đôi khi phải thu thanh trước .

Vì lý do Dạ Lan chụp hình không ăn ảnh, nên công việc chụp hình phải kéo dài. Và các chuyên viên chụp hình đã phải tốn ít nhất 2 cuộn phim đen trắng và màu (Polaroid).

Sau cùng - có người đề nghị mời nhiếp ảnh gia Nguyễn Kỳ ở Tân Định - chuyên chụp hình cho các nam nữ ca sĩ hay tài tử xê-nê và ban quản đốc của Đài phát thanh Quân đội chấp nhận đề nghị.

Và chỉ trong một buổi sáng chụp hình - công việc chụp hình hoàn thành - tám hình chân dung Dạ Lan đã được lựa chọn - Trung tá Trần Ngọc Huyền giám đốc Nha Chiến tranh Tâm

Xuân Lan

lý chấp nhận - liền sau đó chuyển cho nhà in của Nha - In ra 1 triệu tấm để gửi đi khắp 4 vùng chiến thuật để tặng cho các chiến sĩ. Nhất là các chiến sĩ đóng ở Tiền Đồn hẻo lánh .

Ở đời không có gì suôn sẻ - vì chương trình Dạ Lan đang thăng hoa với giọng nói ngọt ngào của người em gái Hậu Phương với các anh trai ngoài Tiền Tuyến thì đến giữa năm 1966 , cô Xuân Lan xin nghỉ việc bất ngờ gây bối rối cho ban quản đốc của Đài. Vì là một chương trình Bình vận rất hay không thể bỏ lung chùng, do đó ban quản đốc Đài đã phải mời 2 nữ ca sĩ Mai Hương và Phương Dung thay thế tạm thời cho cô Xuân Lan. Chương trình Dạ Lan vẫn tiếp tục hàng đêm. Nhưng hai nữ ca sĩ Mai Hương và Phương Dung chỉ phụ

giúp một thời gian ngắn, vì cả hai nữ ca sĩ này còn bận thu thanh trên Đài Sài Gòn, thu đĩa nhạc cho các hãng đĩa Sóng Nhạc hay Việt Nam hoặc hát Đại nhạc hội .

Trong một phiên họp đặc biệt của Đài với toàn thể nhân viên , ông quản đốc Đài đại uý Nguyễn Văn Thúy đã đề nghị chọn thử cô Mỹ Linh, nữ xướng ngôn chính của Đài kiêm nhiệm nói thay thế cho cô Xuân Lan. Và kết quả, sau một thời gian thử nghiệm, cô Mỹ Linh đã có giọng nói giống cô Xuân Lan và trở thành Dạ Lan 2, một điều ít ai biết và để ý, cứ tưởng cô Xuân Lan đã trở lại tiếp tục là người em gái hậu phương phụ trách chương trình Dạ Lan .

Ngoài chương trình Dạ Lan, một số chương trình khác được Đài thực hiện đó là chương trình Gia

Bình với Ngọc Dung, chương trình Bình Định và Xây dựng Nông thôn với Mai Trang, chương trình Tình yêu và Tổ Quốc để Chiêu hồi với Mai Hương - Thu Hoài, chương trình Quân Nhân Vui sống (Lính hát Lính nghe) với Tâm Đan v.v.

Trên đây là những gì tôi biết về chương trình Dạ Lan vì ông quản đốc Đài phát thanh Quân đội thời bấy giờ là anh rể của tôi. Mong rằng mọi người hiểu rõ ai là người nghĩ ra chương trình Dạ Lan .

Tất cả những chi tiết trên đã được đề cập trong phần tiểu sử của Nguyễn Văn Thúy (Kỳ văn Nguyên) trong cuốn "Tìm về sinh lộ" giải nhất Văn chương toàn quốc đầu tiên của cố Tổng thống Ngô Đình Diệm được tái bản tại Nam Cali năm 1996.

NT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

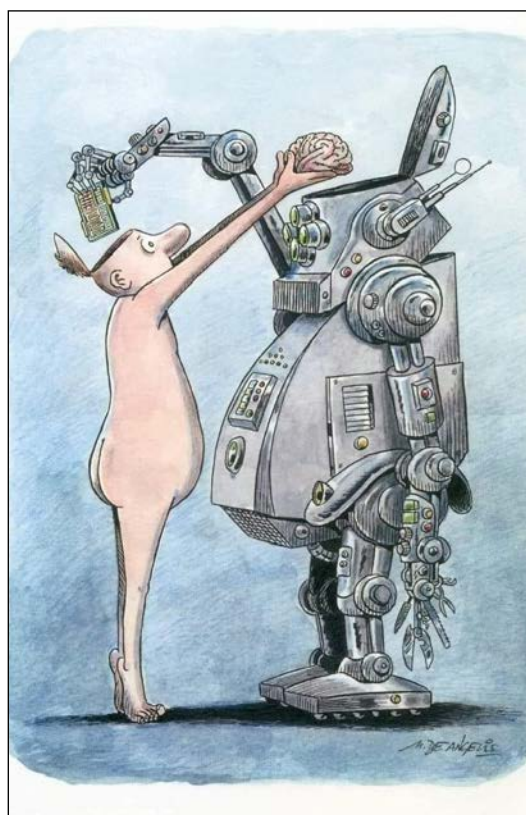
Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Bái bai

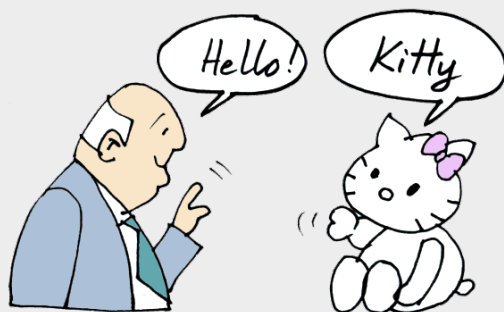

TỪ FACEBOOK DALLAN PRADA

Con người ta vì muốn cái gì cũng nhanh mà bỏ đi cái đầu óc sáng tạo được ông trời cho.

TỪ FACEBOOK NGUYỄN TRUNG KIẾN

Tiếng Anh

- Công ty sẽ phỏng vấn em bằng tiếng Anh, trình độ tiếng Anh của em ổn chứ?
- Dạ, tiếng Anh của em ở mức căn bản thưa chị.
- Vậy chúng ta bắt đầu nhé?
- Yes, madam!
- Hello...
- ...Kitty

TỪ FACEBOOK LAM HAU

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ờ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

“Quê” của la bàn?

La bàn thời Tam Quốc

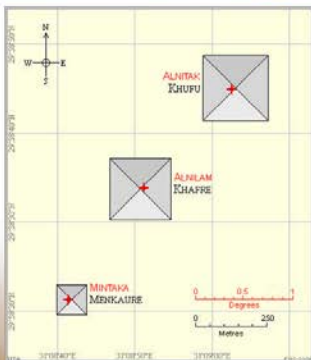

Kỷ lục về chiếc la bàn cổ nhất được tìm thấy ở Trung Quốc từ thời Tam Quốc (220 - 280), tức là cách đây khoảng 1,700 năm.

Người ta dùng đá nam châm thiên nhiên mài gọt thành hình dáng như một cái muỗng, cái muỗng được đặt trên một tấm đồng mỏng gọi là tấm cực đồ hoặc thái cực đồ. Tấm đồng được phân chia theo các cung quẻ, 4 phương 8 hướng. Các nhà giả kim người Trung Quốc đã nhận ra rằng đá nam châm có đặc tính định hướng khi thả tự do, họ hoàn toàn không hiểu vì sao chiếc la bàn chỉ hướng về phía Nam. Bởi vậy la bàn được gọi là "kim chỉ Nam". Hướng Nam xưa vốn được coi là hướng của quân vương.

Đến thời nhà Đường thì La bàn đã khá hoàn chỉnh và đến khoảng thời nhà Tống, nhà Nguyên thì được truyền bá sang Châu Âu qua các cuộc chinh phạt. Nhờ có La bàn, người Châu Âu mới thực hiện được những phát kiến địa lý mới như chuyến hải hành của Cristoforo Colombo tìm ra Châu Mỹ.

Nhưng một bí ẩn còn chưa được giải thích, những công trình kim tự tháp của Ai Cập, Hy Lạp, Inca, Maya, Zoque ở Trung Mỹ ... được xác định phương hướng chính xác để xây dựng. Các cấu trúc công năng của tháp cũng thể hiện khả năng, công dụng xác định được phương hướng, xác định được sao Cực Bắc, các hướng chính Bắc, chính Nam, chính Đông, chính Tây với độ sai biệt không nhiều hơn độ sai biệt lý tưởng cho phép tính của ngành xây dựng thời hiện đại. Vậy thì nền văn minh hơn 5,000 năm này họ xác định hướng bằng gì? Vì không có la bàn (hoặc một cái gì đó tương tự như vậy) để xác định phương hướng các vì sao trên bầu trời với một kiến thức thiên văn vượt trội thì không thể thực hiện được.

Nổi âm ảnh trước khi
ra máy bay!

Cân ơi là cân!

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Cái cân ở đây không phải cân công lý mà là cái dùng để cân ... trọng lượng túi xách tay, hành lý ký gửi theo phi cơ của hãng hàng không trong và ngoài nước.

Cân đi cân lại!

Cân có nhiều loại từ cân đĩa, cân đồng hồ đến cân sức khỏe, cân bàn điện tử ... thường hay dùng, xin không nói ở đây. Cái cân ám ảnh tôi nhất, chắc không chỉ riêng mình tôi, là cái cân ở chỗ lấy vé lên phi cơ và ký gửi hành lý ở phi trường nội địa cũng như quốc tế. Có dịp ra nước ngoài đôi ba lần, chuyện

mang áo quần, giày dép kể cả hàng khô như mực khô, bò khô đóng gói, đến thẩu mắm dưa, mắm cà, mắm cá cơm... bọc kín gì gì tôi cũng giao hết cho chị vợ lo liệu. Tội nghiệp, chị cứ đóng hàng vào thùng là cột lại, bắt lên cân thử. Khi thì tự tay bưng bê khi thì nhờ cô bé hàng xóm phụ một tay khiêng đặt lên bàn cân. Cái cân 100kg mượn của chị Hai

N. bán hàng tạp hóa trong xóm. Tôi luôn dặn chừng, thà thiếu (kiểu trừ hao) hơn là bằng trọng lượng hàng ký gửi cho phép của hãng hàng không đừng cho an toàn với yên tâm.

Đầu tháng 8/2023, chúng tôi từ Sài Gòn bay qua Frankfurt... Khi cân hành lý bị nhân viên hãng hàng không Emirates (đây là hãng hàng không lớn nhất ở

Trung Đông) buộc “hạ trọng tải” gần 3kg ... Nếu không ... thì phải mua thêm vé cước hành lý đầu ... hơn 4 triệu VND! Chị vợ tôi tiếc tiền bèn kéo cái va li đến chỗ rộng thoáng mà lôi bớt áo quần và vài thứ linh tinh ra. Theo góp ý của một hành khách người Việt, là bỏ vào vali xách tay! Rồi cũng ổn.

Gần 5 năm trước, năm 2019, hành lý của chúng tôi từ sân bay Frankfurt về Doha cân ở nhà thế nào mà dư đến ... 5 kg trong 2 thùng các-tông! Ông nhân viên người Đức làm vé, cân hành lý nhorn cười rồi hỏi ông bà mua chi nhiều chocolate vậy và còn ... quan tâm thêm có cần trợ giúp gì ở sân bay Doha không? Nói rồi ... bấm nút cho hành lý ký gửi ... chạy qua. Hú hồn! Ông nhân

viên nói vui vậy thôi chứ mua làm gì chocolate lắm thế! Chẳng là có 4 chai rượu, mấy cái ấm đun nước siêu tốc của Đức, 2 chai được tặng với mua 2 chai làm quà thôi. Lần từ Frankfurt về Qatar vào cuối tháng 10/2023, 2 va li hành lý ký gửi lại cũng dư gần 4 kg! Cô nhân viên người nước ngoài có ý kiến nên lấy bớt ra, chỉ đủ 25 kg một va li thôi. Thế là chúng tôi lui hụi lôi bớt quần áo ấm ra nhét vào vali xách tay. Có cái áo ấm to mang trong người đành nhờ con gái giữ lại, năm sau qua mặc.

Chưa chắc đã ổn!

Bấm nút cho qua cũng tùy theo hãng hàng không và quốc gia nơi đi. Đứng tưởng ký gửi hành lý xong là ... ổn cả làng, an tâm cả nước nghe!

Không chừng lại bị a lô... phối hợp kiểm tra lại. Ai mang hành lý xách tay quá trọng lượng cho phép 7kg hoặc 10kg là hãy xác định ... không thoát được đâu! Có cân ... chào đón đây nè! Ngán cái cảnh cất cánh trễ đã đành còn cái khoản ám ảnh bởi cái cân đặt ngay cửa vào phi cơ của hãng VietJet mới ớn! Nhiều trường hợp hành khách phải cần răng ... tách hàng, đứng qua một bên vì bánh trái, hoa quả kể cả nem chua, chả bò gói kín thuộc loại ... “quá trọng tải” cho phép! Ai chịu mua thêm cước thì thôi, còn không thì ...vui lòng vứt vào thùng rác!?

Tháng 8/2019, từ Berlin, CHLB Đức, chúng tôi sang Paris, Pháp bằng chuyến bay của hãng hàng không EasyJet của Anh. Cái cảnh ... “đổ

chúng mày thoát” này cũng không ... “thua chị kém em” với VietJet của Việt Nam. Nhân viên hãng EasyJet không dùng cân kiểm tra trọng lượng hành lý xách tay của hành khách mà dùng ... “thiên lý nhãn” mới kinh nè! 2, 3 nhân viên lẫn nam và nữ cứ đi tới đi lui mắt hết đảo đảo đến lảo liên “tia” ba lô, va li của hành khách để dưới chân hay đeo trên vai, mang trước ngực. Thấy nghi nghi hơi bị nặng là họ yêu cầu hành khách mang đến bàn cân! Hôm ấy có ít nhất 5 hành khách phải mua thêm vé cước hành lý!

Tùy hãng hàng không có quy định về trọng lượng hành lý ký gửi, xách tay. Nếu được 30kg cước hành lý ký gửi thì xin đóng 29.5kg ở nhà trước cho nó lành; Xách tay 10

Một hãng hàng không nước ngoài cân hành lý khách đi máy bay bằng ... thiên lý nhãn!

kg thì đóng 9.5 kg cho nó yên. Tránh cái cảnh ...“quá tải hành lý” để chuyển đi ung dung thoải mái lại bớt to tim! Ngồi phi cơ mười mấy tiếng đồng hồ kể cả trung chuyển 3, 4 tiếng... quá vãi. Nếu được hãng hàng không chăm sóc ngồi xe đẩy, đi xe điện ra phòng chờ thì quá hạnh phúc! Lần ở sân bay Frankfurt về Việt Nam, thấy chúng tôi cao tuổi, ông nhân viên người Đức hỏi ông bà cần trợ giúp gì không, chẳng hạn có nhu cầu nhân viên đẩy xe giúp ông bà ra phòng chờ. Thấy mình còn khoẻ nên chúng tôi từ chối. Tôi từng quá cảnh ở Doha qua Frankfurt sơ sơ ... có 6 tiếng, đổi 2 lần cửa, vai mang ba lô, tay đẩy vali xách tay quỳnh quýu cứ như chạy loạn!

Trễ vài ba tiếng, đổi cửa phi cơ liên tù tì, cả đi và chạy ... marathon đã ớn lại còn bị ám ảnh bởi cái cảnh cân tới cân lui hành lý, lấy bớt đồ dùng, áo quần nhét chỗ này, độn chỗ kia ... Nhớ lại vẫn còn thấy ớn!

Bài & hình LKD

Cân trừ hao trước ở nhà cho chắc!

 ✓ DỄ ĐỌC

 ✓ DỄ THẤY

 ✓ DỄ CẮT

 ✓ DỄ TÌM

RAO VẶT
TRÊN BÁO TRẺ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
 TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

BIỆM HỌA

Rước đèn lồng đi trong mưa ở Hàn Quốc

Cầm dù và hoa sen giấy màu hồng, hàng chục ngàn người Nam Hàn vui vẻ chen chúc trên những con đường mưa phùn của thủ đô Seoul trong một cuộc thi thường niên chào mừng lễ Phật Đản. Bất chấp trời mưa, các nhà tổ chức dự kiến sẽ có khoảng 50,000 người tham dự Cuộc thi Yeon Deung Hoe hôm Thứ Bảy, cuộc tuần hành ban đêm thu hút đông người đến xem những chiếc xe hoa nổi bật, một số được mang đi và một số khác lăn trên bánh xe dọc theo không gian trung tâm thành phố của lễ hội. Thủ đô Seoul.

Lễ hội Đèn Hoa Sen 2024 (Yeon Deung Hoe) mừng Phật Đản tổ chức trong 3 ngày, từ ngày 10 tháng 5 (Thứ Sáu) đến ngày 12 (Chủ Nhật) năm 2024. Cuộc thi đèn hoa sen của dân tộc Hàn bắt đầu cách đây hơn 1,000 năm và đã đăng bộ là Di sản Văn hóa phi vật thể của nhân loại được UNESCO công nhận vào năm 2020 - nhằm mục đích truyền bá sự giác ngộ của Đấng cha lành sáng lập Phật giáo trên toàn thế giới ...

Hàng ngàn người đã tập trung vào thứ Bảy tại trường Cao đẳng Dongguk của Seoul, nơi bắt đầu cuộc tuần hành, để đến Chùa Jogyesa, nơi hàng trăm chiếc đèn lồng đầy màu sắc đã được treo trên sân chùa, tạo thành câu: *"Thật yên bình như cách nó diễn ra,"* mà rất có thể được nhìn thấy từ trên bầu trời.

DH - THEO TIN INTERNET

Các Phật tử mang đèn lồng và đi tuần hành trong Lễ hội đèn lồng hoa sen, trước lễ Phật Đản tại Đại học Dongguk ở Seoul, Hàn Quốc, Thứ Bảy, ngày 11 tháng 5 năm 2024. (ẢNH AP / AHN YOUNG-JOON)

Các nhà sư Phật giáo chờ cuộc tuần hành đèn lồng trước lễ Phật Đản (ẢNH AP / AHN YOUNG-JOON)

Thực phẩm gây sạn thận

BẢO SƠN

Sạn thận hay sỏi thận là những viên cứng do chất khoáng trong nước tiểu kết tinh thành. Chúng có thể nằm trong thận, bàng quang hay đường tiểu. Nếu còn nhỏ, sạn thận không nguy hại gì, nhưng nếu lớn chúng có thể làm nghẹt đường tiểu. Dù nhỏ hay lớn, mỗi khi di chuyển trong thận hay trong đường tiểu, chúng sẽ gây ra những cơn đau rất dữ dội. Dưới đây là vài loại thực phẩm dễ đưa tới sạn thận.

1. Chocolate. Đây là loại thức ăn có chứa nhiều oxalate và đường. Khi ăn nhiều, oxalate sẽ kết hợp với chất khoáng, trong đó có calci để tạo thành oxalate calci chính là sạn thận. Vì vậy không nên ăn quá nhiều chocolate. Một số loại khác cũng chứa nhiều oxalate là spinach, đậu nành, almonds, khoai tây, củ dền.

2. Rượu beer. Nhiều người nghĩ rằng uống beer không bị sạn thận do phải đi tiểu nhiều, thật ra beer rượu chứa nhiều purin, khi bị chuyển hóa sẽ tạo ra acid uric và gây sạn thận. Vì vậy uống rượu beer nhiều trong thời gian dài sẽ dễ bị sạn thận.

3. Thịt đỏ. thịt đỏ chứa nhiều purin. Khi chuyển hóa purin, tạo ra nhiều acid uric trong nước tiểu. Nếu nồng độ quá cao, sẽ kết tủa thành cục tạo ra sạn thận. Acid uric cao còn làm tổn hại cấu trúc lọc của thận, giảm khả năng lọc và tăng nguy cơ kết tủa các chất trong nước tiểu. Purin không chỉ trong thịt đỏ mà còn có số lượng ít hơn trong một số loại hải sản (cá hồi, sò điệp, mực, cá ngừ, tôm), gia cầm (gà, vịt, cút), đồ uống có cồn (beer rượu), nội tạng động vật...

4. Muối. ít ăn muối không chỉ tốt khi bị bệnh cao huyết áp mà còn tốt cho thận. Ăn nhiều muối làm tăng lượng calci bài tiết trong nước tiểu, kết hợp với các chất khác tạo thành tinh thể rắn là sạn thận. Mua đồ ăn nên đọc kỹ thành phần dinh dưỡng

để biết lượng muối trong đó cao hay thấp. Các thực phẩm sau đây chứa nhiều muối: đồ hộp, đồ ăn chế biến sẵn (mì gói, lạp xường, xúc xích, thịt xông khói, hamburger, pizza, khoai tây chiên, hotdog...), cá khô, nước mắm, các loại nước sauce, rau củ muối chua.

5. Thức ăn ngọt. Đường trong thức ăn ngọt gây sạn thận qua nhiều cơ chế khác nhau. Đường fructose trong thức ăn uống đóng hộp tăng nồng độ calci và oxalate trong nước tiểu, tăng nguy cơ bị loại sạn thận calci oxalate. Sự chuyển hóa fructose còn có thể tạo ra acid uric trong nước tiểu, nguy cơ bị sạn acid uric. Nên giảm bớt ăn uống các thực phẩm chứa nhiều đường.

GARLAND JUNETEENTH CELEBRATION

15/6. Chương trình kỷ niệm ngày lịch sử giải phóng nô lệ ở Hoa Kỳ. Thuyết trình, giải trí trình diễn nhạc và múa. Có khu vui chơi dành cho trẻ em

Địa điểm: Garland City Square, 520 W. State St, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

MEMORIAL DAY FAMILY FUN WEEKEND

25/5. Chương trình giải trí nhân dịp lễ Memorial Day. Thuởng ngoạn 65000 loại cây trồng mùa hè. Sinh hoạt dành cho trẻ em, trình diễn piano, nhạc...

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218. Điện thoại 214-515-6615. **Giá vé:** \$10-\$16.

MERMAID AT THE STONELEIGH POOL

26/5. Chương trình giải trí bơi lội với mỹ nhân ngư (mermaid) Victoria, chơi game

Địa điểm: Le Meridien Dallas, The Stoneleigh, 2927 Maple Ave, Dallas TX 75201. **Giá vé:** \$30.

Hương Rừng Cà Mau - cuốn sách của 4 thế hệ

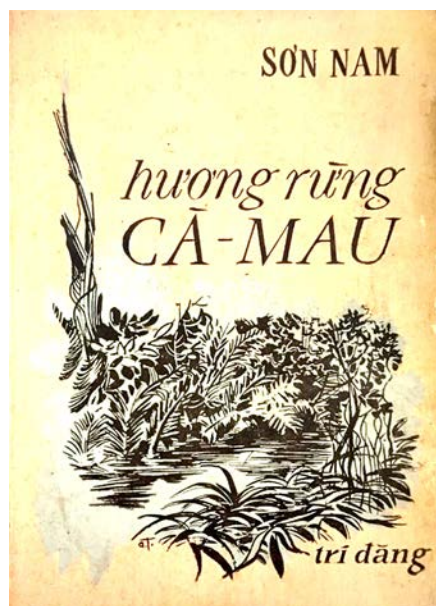
LÊ PHƯƠNG TRÍ

Cùng với Bình Nguyên Lộc, Trang Thế Hy... Sơn Nam là nhà văn nổi tiếng của Miền Nam. Ông được gọi là “Ông Già Nam Bộ”. Tác phẩm của ông đậm phong vị cổ nội hoa đồng được nhiều người ưa thích. Cuốn Hương Rừng Cà Mau chẳng hạn đã được cả 4 thế hệ trong một gia đình cùng đọc. Đây mời các bạn theo dõi bài viết của Lê Phương Trí

Từ nhỏ, tôi đã thấy ba tôi đọc. Rồi sau đó, anh em tôi đọc và giờ đây các con, các cháu tôi lại đọc. “Hương rừng Cà Mau” viết gì mà cả 4 thế hệ gia đình tôi đều mê say?

Người ta thường nói “Đọc một quyển sách bằng đi muôn dặm đường”. Sách sẽ đưa người đọc đến những vùng đất mới lạ, đầy màu sắc với những phong tục, tập quán, ngôn ngữ, lối sống ... mà dù chưa từng hoặc từng đến đó, chúng ta cũng hiểu rõ hơn những nơi ấy bằng đọc những trang sách. Đại gia đình tôi có một “truyền thống” quý báu là thích đọc sách, ghiền đọc sách. Một quyển sách mà 4 thế hệ của gia đình tôi đều đọc qua đó là Hương rừng Cà Mau của Sơn Nam.

“Trong khói sóng mênh mông / Có bóng người vô danh / Từ bên này sông Tiền / Qua bên kia sông Hậu / Mang theo chiếc độc huyền / Điệu thơ Lục Vân Tiên / Với câu

chữ / kiến nghĩa bất vi vô đồng giả...”, ngay từ Thay lời tựa, “ông già Nam bộ” - Sơn Nam đã lôi cuốn người đọc vào miền cực Nam tổ quốc.

“Hương rừng Cà Mau” được xuất bản lần đầu vào năm 1962, nội dung gồm 18 câu chuyện lấy bối cảnh cuộc sống của người dân U Minh (Cà Mau) vào khoảng năm 1930-1940.

Hương rừng Cà Mau với những câu chuyện ngắn, nhẹ nhàng nhưng lôi cuốn bởi giọng văn đậm chất Nam Bộ. Nội dung xoay quanh cuộc sống của những người dân thường bình dị, trong sáng. Mỗi câu chuyện dường như dẫn chúng ta lạc về thời gian cũ, xa nhưng không xưa. Bởi từng câu chuyện đều cho ta những nghĩ

suy, những trăn trở, những ước muốn ... ngay hiện tại.

Chỉ với những câu chuyện ngắn, nhưng mỗi truyện làm ta như được sống ở thời ấy, được hiểu biết về thời hoang sơ ấy, được ước muốn một lần ở nơi ấy để thăm thía “Sao không về cố hương? / Chiều chiều nghe vượn hú / Hoa lá rừng, buồn buồn”.

Đọc “Con Bầy đưa đồ” để thấy câu hò sao hay vậy? và bỗng chợt thêm thật luộc-bánh hỏi miền Nam! Xem “Bắt sáu rừng U Minh Hạ” để lòng khâm phục những người khai hoang mở đất, để mơ một lần được sống thuở hoang sơ. Nghiền ngẫm “Hòn Cổ Tron”, “Bác vật xà bông”, “Miếu Bà Chúa Xứ” ... để thấy lòng yêu nước như một thứ tình cảm hồn nhiên, giản dị. “Mùa len trâu”, “Một cuộc biển dâu” ... đâu chỉ là kể lại cuộc sống xưa ở điểm cuối cùng bản đồ Việt Nam mà còn giúp ta nhận ra con người sẽ trưởng thành hơn, cứng cáp hơn khi trải qua “giông bão”. Theo dõi “Hương rừng” để thấm thức với mỗi tình Hoàng Mai-Tư Lập, để háo hức với nghề lấy mật ong rừng, để đau đốn lòng cho những ai mắc bệnh phong cùi thuở nao.

Có thể nói “Hương rừng Cà Mau” của nhà văn Sơn Nam là một tác phẩm viết về cực Nam của Tổ quốc sống mãi với thời gian bởi giá trị văn học và nhân văn của nó. LPT - (TẠP CHÍ TRÍ THỨC)

Bài thơ thay lời tựa của tác giả

Trong khói sóng mênh mông
Có bóng người vô danh
Từ bên này sông Tiền
Qua bên kia sông Hậu
Mang theo chiếc độc huyền
Điệu thơ Lục Vân Tiên
Với câu chữ:
“Kiến nghĩa bất vi vô đồng giả”
Tới Cà Mau – Rạch Giá
Cát chồi đốt lửa giữa rừng thiêng
Muối vắt nhiều hơn cỏ
Chướng khí mù như sương
Thân không là lính thú
Sao chưa về cố hương?
Chiều chiều nghe vượn hú
Hoa lá rụng buồn buồn
Tiễn đưa về cửa biển
Những giọt nước lìa nguồn
Đôi tâm hồn cô tịch
Nghe lắng sâu cô thôn
Dưới trời mây heo hút
Hơi vọng cổ nường bờ tre bay vút
Điệu hò... ơ theo nước chảy chan hòa
Năm tháng đã trôi qua
Ray rứt mãi đời ta
Nắng mưa miền cố thổ
Phong sương mấy độ qua đường phố
Hạt bụi nghiêng mình nhớ đất quê ...

SƠN NAM

Nhà văn Sơn Nam và con gái - NGUỒN PLO.VN

Sân thượng du thuyền
Villa Vie Residences

Sống trên du thuyền

Một đôi vợ chồng ở Florida, Mỹ, đã chọn lối sống về hưu lạ lùng nhất: quyết định bán nhà để đi vòng quanh thế giới trong 15 năm. Tháng 5 năm 2024, họ lên chiếc Villa Vie Residences, một con tàu du lịch đường dài trên biển, đi vòng quanh thế giới trong ba năm rưỡi.

Ông bà John và Melody Hennessee

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM, NSW

Năm 2020, John và Melody Hennessee, một cặp vợ chồng ở Florida, Mỹ, đã bán ngôi nhà của mình để mua một cabin trên tàu du lịch. John 74 tuổi và Melody 64 tuổi. Cả hai đều đã về hưu và quyết định thay đổi cuộc sống theo cách riêng rất “không giống ai” của mình.

Sau khi thực hiện chuyến du ngoạn đến Úc, New Zealand và Nam Thái Bình Dương, “hiện cặp vợ chồng này đang du lịch ở Cộng Hòa Dominique”. Từ

nhiều tháng qua, John và Melody Hennessee đi du lịch và sống trên tàu Royal Caribbean của một công ty Mỹ. Cuộc hành trình dự kiến kéo dài 274 ngày!

“Sống trên du thuyền chi phí thấp hơn ở nhà trên đất liền”

“Hiện tại chúng tôi chỉ chi trả hóa đơn điện thoại, hóa đơn du thuyền và vài hóa đơn trả bằng thẻ tín dụng khi lên bờ. Chỉ có vậy thôi”, John Hennessee nói trên đài truyền hình Hoa Kỳ. “Chúng tôi không phải trả tiền bảo trì nhà, chi phí điện nước, tiền mua bảo hiểm nhà và xe hơi, chi phí thức ăn, dịch vụ.... Và nhiều thứ khác nữa. Tôi chắc rằng sống trên du thuyền sẽ rẻ hơn đất liền”, ông cho biết tiếp.

Vào mùa Xuân, hai ông bà rời chiếc du thuyền Royal Caribbean và đến “định cư” trên chiếc Villa Vie Résidences, một con tàu du lịch dự kiến sẽ đi vòng quanh thế giới trong vòng ba năm rưỡi. Một cuộc hành trình gợi nhớ đến chiếc tàu du lịch biển của Thổ Nhĩ Kỳ “Life at Sea Cruises” cũng dự kiến thực hiện chuyến hải hành dài 3 năm, nhưng cuối cùng đã bị hủy. Chiếc Villa Vie Résidences sẽ khởi hành từ hải cảng Southampton, Anh Quốc, vào tháng 5 năm 2024. “Sau khi hạ thủy, chiếc Villa Vie Résidences sẽ ghé qua 425 cảng ở 150

Phòng ngủ “biệt thự” với ban công

quốc gia”, nhật báo Bilk của Thụy Sĩ đưa tin.

100,000 euro để đi du lịch trong 3.5 năm

Chi phí tính ra chỉ có 80 euro cho một ngày đêm bao gồm các bữa ăn, dịch vụ giặt là, dọn dẹp phòng và kết nối

internet. Nhưng giá này dành cho một cabin bên trong rộng 13.2 mét vuông, không có cửa sổ. Nếu chi thêm 18 euro/ngày, bạn sẽ có cabin cửa nhìn ra biển. Và với giá 180 euro, cabin của bạn sẽ là một “biệt thự” rộng

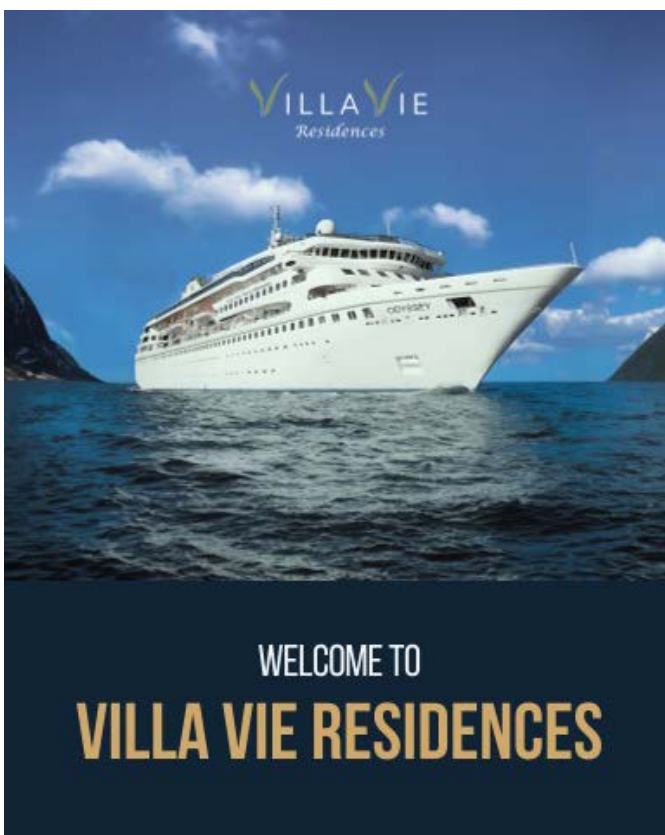
rất hơn với ban công nhìn ra biển. “Thậm chí, nếu muốn bạn có thể đầu tư “mua đứt” một hay nhiều cabin trên tàu”, tờ Bilk cho biết.

John và Melody Hennessee chọn phương án cuối cùng. “Chúng tôi mua một cabin để có thể bài trí nó theo cách của mình. Đây là nhà của chúng tôi trên tàu ít nhất là trong 15 năm tới”, John và Melody giải thích. Giá mua một cabin phía trong là 99,000 euro. Để có một cabin “biệt thự” có ban công nhìn ra biển, người mua phải trả 225,000 euro, chưa kể chi phí hàng tháng chỉ hơn 7,000 euro một ít.

Các phòng mua này sẽ rộng hơn các phòng khác. Trong phòng có một bếp nhỏ, một giường xếp đặt trong phòng khách. Sau khi thanh toán tiền xong, John và Melody có thể mời “các thành viên trong gia đình của mình lên tàu miễn phí”, tờ Le Parisien cho biết. Với “cơ ngơi” như vậy, chắc chắn đôi vợ chồng người Mỹ này sẽ có nhiều cơ hội tổ chức các buổi đoàn tụ gia đình trên tàu.

Phải chăng việc chọn cách sống về hưu rất “không giống ai” này mà đôi vợ chồng John và Melody Hennessee được giới truyền thông Mỹ đặt cho biệt danh là “đôi vợ chồng kỳ lạ nhất” chưa từng có từ trước đến nay.

ĐDH

Đón chào quý khách đi du thuyền Villa Vie Residences,

Vách ngoài House siding

■ Siding không chỉ mang đến vẻ đẹp bên ngoài cho kiến trúc mà còn đóng vai trò khá quan trọng trong kết cấu của căn nhà. Tìm hiểu cách chọn loại vách ngoài phù hợp khá hữu ích với gia chủ. Tiêu chí lựa chọn cần dựa trên các yêu cầu về độ bền, kiểu dáng và bảo trì. NGUỒN: JAMES HARDIE.

■ **6 cân nhắc cơ bản** gia chủ cần lưu ý khi lựa vách ngoài (hay tấm ốp) của ngôi nhà, ngoài chi phí:

1. **Khả năng chống nước:** Các loại siding chịu nước tốt sẽ có tuổi thọ cao hơn.
2. **Dễ lắp đặt.** Có một số loại vách ngoài dễ lắp đặt hơn so với những loại khác, không yêu cầu dụng cụ đặc biệt và không tạo ra bụi khi cắt.

NGUỒN: EXTERIORS BY HIGHMARK.

3. Hiệu quả năng lượng. Kiểm tra xếp hạng giá trị R (R-value rating) để biết khả năng cách nhiệt của vách, qua đó giúp giảm điện năng tiêu thụ cho căn nhà và chọn đúng loại vật liệu cách nhiệt thích hợp để dùng lót bên dưới.

4. Tính thẩm mỹ. House siding đóng vai trò quan trọng cho vẻ ngoài ngôi nhà của bạn. Khi chọn đúng màu sắc và kiểu cách, vách ngoài sẽ gia tăng thẩm mỹ và giá trị cho căn nhà. NGUỒN: FAMILY HANDYMAN.

5. Tính linh hoạt. Nên chọn loại vách ngoài có độ tương thích, hoà hợp với cảnh quan, kết cấu kiến trúc sẵn có của căn nhà để ngừa các chi phí nảy sinh do cần điều chỉnh hay thay đổi.

6. Độ bền. Cần chọn loại vách ngoài có đủ độ bền có thể chịu được sự thay đổi nhiệt độ, độ ẩm của khí hậu nơi bạn sống để tiết kiệm chi phí và công bảo trì. NGUỒN: TODAY'S HOMEOWNER.

Các loại vách ngoài thường sử dụng

- **Stucco siding** (vách vữa). Giá rẻ và sẵn có, vữa đã được sử dụng làm vật liệu ốp tường hàng trăm năm. Vách vữa truyền thống là hỗn hợp xi măng được thêm vào cát hoặc vôi. Nhờ dễ tạo hình nên stucco được sử dụng trong nhiều phong cách kiến trúc khác nhau.

NGUỒN: MODERNIZE.

- **Nhựa ốp Vinyl siding.** Ra đời vào những năm 1960, tấm ốp vinyl đã trở thành vật liệu vách ngoài phổ biến nhất do giá cả, tính linh hoạt và chi phí bảo trì thấp. Có hàng trăm mẫu mã, kiểu dáng và màu sắc mà gia chủ có thể lựa. Việc bảo trì duy nhất là cọ rửa 1 đến 2 lần mỗi năm. Đây là loại vật liệu ốp tường ít tốn kém nhất để lắp đặt.

NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

ĐÀO THỊ THANH TUYỀN

bài và hình
SÀI GÒN, VN

Hẹ-rau & rau gia vị

Hẹ là một loại rau ăn lá, dễ trồng. Ở gia đình trồng trong chậu, có rau ăn quanh năm, nhà vườn trồng trên diện tích rộng cho năng suất cao và vốn đầu tư thấp hơn các loại rau khác.

Cái hay của rau hẹ là có thể dùng làm gia vị thay thế hành lá hay tỏi, vừa là một loại rau dùng trong các món chiên, xào, nấu canh... Đặc biệt hơn, xưa nay hẹ nổi tiếng với nhiều công dụng chữa bệnh. Trở mùa, bị cảm ho liên nghĩ đến tô bánh canh nêm hẹ đặc lên, thêm tiêu xay nữa, chưa ăn đã thấy tháo mồ hôi, hết bệnh.

Tôi đọc trong các tài liệu, rất nhiều bài thuốc chữa bệnh từ hẹ và người ta khuyên “rau hẹ là ấm nhất, có ích cho người, nên ăn thường xuyên”. Từ kinh nghiệm của tôi, hẹ là bài thuốc chữa ho rất tốt, tôi không chế biến gì cả, chỉ ăn sống bởi nó còn là một trong những loại rau tôi thích.

Ở quê tôi (Diên Khánh, Khánh Hòa) có loại hẹ sẻ, cọng hẹ mỏng mảnh bề ngang trung bình khoảng 1mm, dài hơn tấc chút xíu, và thơm, ăn sống giòn mềm tươi, rất ngon. Một lần tôi đi chợ quê, thấy hai rổ hẹ để cạnh nhau, người bán hàng chỉ rổ bó nhỏ, ngắn nói là hẹ sẻ, bó cọng hơi

to nhỉnh chút xíu và dài hơn là sẻ trâu. Chị giải thích, hẹ trâu người ta trồng bằng hạt còn hẹ sẻ công phu lắm, trồng bằng gốc và giâm xuống như kiểu cấy lúa vậy.

Sài Gòn tôi không tìm ra được loại hẹ sẻ hay hẹ trâu như quê tôi này mà chỉ có những bó hẹ cọng dài, lá to, khỏe, ăn hơi bị xơ dai.

Ăn tiêu nhớ tôi bùi ngùi

*Ngồi trong liếp hẹ nhớ
mùi rau răm*

*Hồi người quân tử trăm
năm*

*Quay tơ có nhớ môi tâm
xa xưa.*

Người xưa mượn “hương gây mùi nhớ”, dùng rau gia vị mà nói lên lời trách cứ mới nghe qua rất nhẹ nhàng, dịu dàng. Nghĩ thêm chút mới thấy nồng cay, sâu đắng... Tuy nhiên, lời trách chỉ mình nghe. Chàng ta giờ vì vụ phương trời nao rồi, ôm mối tình xưa như nhấm lại chút rau gia vị thơm cay nhẹ tê hăng nồng đầu lưỡi ...

Hẹ ăn sống

Như các loại rau sống thông thường khác, hẹ có mặt trong các món cuốn. Món gỏi cuốn, không thể thiếu hẹ, tác dụng của hẹ không chỉ là tạo vị ngon mà còn về mặt bài trí, sắp đặt và thẩm mỹ. Vài cọng

Xe bánh hẹ trước
chùa Bà Thiên Hậu
Q.5

rau hẹ ló ra một đầu cái cuốn tạo sự hấp dẫn, đặc biệt riêng cho món này (nếu không có hẹ không thành gỏi cuốn được).

Đặc biệt, chính vị hăng hăng của hẹ phụ thêm với vị chua của khế, chất của chuối chát, và vài mùi vị thơm khác nữa rau thơm (quế, húng) tạo cho món nem nướng có cái ngon khác biệt, ăn rất thích!

Ngoài việc trộn chung với các loại rau sống, hẹ còn giữ vai trò tạo màu đẹp trong món dưa giá. Cho dù với món này đủ đủ, củ đậu và giá làm nền, nhưng thiếu hẹ có thể thành dưa giá nhưng trông... kém duyên về hình thức, và chính vị hăng nhẹ của hẹ làm cho dưa giá ngon hơn, ăn với món canh cá nấu ngọt hay cá kho có thể khử mùi tanh của cá, tạo vị chua, ngọt, đậm đà hơn.

Diễn diễn muối chua cũng không thể thiếu màu xanh của hẹ.

Hẹ ăn chín

Ở Ninh Hòa (Khánh Hòa) đồ ra các tỉnh Phú Yên đến Quy Nhơn có món bánh canh hẹ như một đặc sản của vùng. Nhìn tô bánh xanh đặc màu hẹ nổi trên mặt lấm tấm tiêu, thấp thoáng miếng chả cá, có nơi thêm cái trứng cút, chưa ăn đã thấy ngon. Vị cay nhẹ của hẹ quyện với cọng bánh canh, nước dùng ngọt bởi cá tươi, thêm mùi nồng của tiêu. Mùa lạnh ăn

ngon thôi rồi nhưng mùa nắng nóng cũng là món dễ húp, không ngán.

Trong món mì hoành thánh tất nhiên phải có hẹ làm rau nộm. Nếu hành xắt nhỏ, thì hẹ lại xắt thành khúc ngắn. Ở trạng thái dai nhẹ, hẹ làm cho món hoành thánh có vị riêng thanh tao, khác hẳn nộm với hành lá!

Ngoài ra, hẹ còn làm gia vị nộm nộm trong các món canh cá, đặc biệt là món canh cá nấu măng chua.

Thông dụng hơn, hẹ xắt nhỏ, xào với dầu (mỡ) thành món mỡ hẹ, thoa trên mặt đĩa bánh hỏi, bánh ướt... mà như đã nói ở trên từ Ninh Hòa đồ ra người ta chỉ ăn hẹ, không ăn hành. Có người giải thích là mỡ hành hăng, cay, nồng hơn, do đó hẹ được ưa chuộng, nhất là hẹ sẻ, ngon mà thơm vị hẹ.

Nói về món xào, thì hẹ có thể xào với tôm, thịt nạc, thịt bò hay với lươn.

Phổ biến trong các bữa cơm gia đình có lẽ là món canh hẹ nấu với đậu hũ, thịt nạc. Có nhiều cách nấu món cách này, tùy theo gia đình thích ăn kiểu gì. Có người băm nhuyễn thịt nạc rồi trộn đều với đậu hũ đã bóp nát, vê viên nấu với hẹ. Có gia đình thích ăn canh chỉ có đậu hũ và hẹ, cũng có người lại nấu canh vừa có thịt nạc băm nhuyễn, đậu hũ cắt

miếng nhỏ cùng với hẹ cắt thành đoạn ngắn ... Dù nấu cách nào, hẹ vẫn có tính ngon khác biệt các loại rau khác!

Hồi tôi còn nhỏ ở Diên Khánh quê tôi có món xác đậu xào hẹ. Xác đậu là phần xơ còn lại khi người ta làm đậu phụ. Xác đậu xào với dầu rồi cho hẹ vào đảo chín, nêm nếm, ăn xúc với bánh tráng nướng. Là món ăn nhà nghèo ngày xưa, có lẽ giờ đây chỉ còn trong ký ức một thời của nhiều người bởi xác đậu ít thấy bán ở chợ nữa!

Còn có món cháo hẹ, chỉ là rau gia vị nộm vào khi cháo chín giống như cháo hành ăn giải cảm, tôi chưa thử bao giờ.

Món bánh hẹ

Đặc biệt hơn, làm thành thương hiệu cho rau hẹ có lẽ là món bánh hẹ mà nhiều người cho rằng do người Tiều mang qua Việt Nam, hiện diện ở Sài Gòn từ rất lâu. Cũng có người luận rằng món bánh hẹ của dân xứ Quảng. Quan niệm nào cũng có lý khi mà bánh hẹ của người Tiều được làm từ bột há cảo, còn bánh hẹ người Quảng được làm từ bột gạo trộn với bột năng!

Cái bánh hẹ có đường kính to bằng cái chén, dày khoảng 20mm bên ngoài bọc bột há cảo và bên trong phần nhân chỉ có hẹ. Có người cầu kỳ làm nhân tôm, thịt, lạp xường, củ sắn, khoai

môn... Tuy nhiên, chỉ cần hẹ thôi đã thành bánh ăn rất ngon rồi. Cho nước sôi vào bột há cảo (hay bột gạo và bột năng) trộn đều cho bột thấm nước rồi nhồi cho đến khi bột mịn. Hẹ rửa sạch, phơi thật khô (nếu còn nước sẽ làm bột bị nhão). Xào tôm thịt, lạp xường cho chín rồi trộn vào hẹ, nêm nếm vừa ăn. Lấy cục bột cán dẹp rồi cho nhân vào. Cái khéo của người thợ là làm sao tạo dáng cho cái bánh tròn, đẹp. Xong đem hấp, rồi mới chiên.

Tôi đọc trên mạng có nhiều cách làm bánh hẹ kiểu người Hoa, người Tiều, người Tân Châu...

Ở Sài Gòn, muốn ăn bánh hẹ tôi phải vào quận 5. Bên kia đường trước chùa Bà Thiên Hậu trên đường Nguyễn Trãi có hai xe bánh hẹ, bán vào buổi chiều nhiều năm nay. Ngồi ăn đĩa bánh hẹ, nhìn du khách ra vào chùa Bà cũng là một cái thú.

Có lần tôi hỏi chị bán bánh, du khách nước ngoài họ có tò mò về món bánh hẹ không. Chị nói, hầu như người Tây phương họ không quan tâm, nhưng khách người Campuchia lại rất thích món này.

Bánh hẹ ăn nóng với mắm ớt tỏi và đồ chua. Có mùi vị vừa giống bánh xèo (bột chiên), vừa có vị ngọt, mùi thơm của hẹ.

ĐTTT

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Máy ảnh AI sẽ làm hình của bạn “trần như nhộng”

Bạn đã bao giờ mơ ước có được tia nhìn quang tuyến X của Superman chưa? Chà, máy ảnh NUCA có mặt ở đây để biến những giấc mơ thời thơ ấu đó thành hiện thực và nêu ra một loạt mối lo ngại về đạo đức trong quá trình thực hiện. Máy ảnh được tạo ra từ máy in 3D hỗ trợ bởi AI này sẽ chụp mô hình của bạn và ngay lập tức hình dung nó thành khỏa thân. [H1]

NUCA hoạt động như thế nào

Hãy bắt đầu với thông số kỹ thuật:

- Thân máy in 3D (19.5 x 6 x 1.5cm, 430g)
- Ống kính góc rộng 37mm
- Tay cầm tiện dụng
- Kính ngắm hiển thị hình ảnh thực tế và các thông số có thể định cấu hình (ví dụ: phát hiện tư thế)

Kính ngắm của NUCA không chỉ hiển thị hình ảnh trực tiếp mà bạn đang đóng khung mà còn có thể tùy chỉnh nó để hiển thị thông tin hữu ích như tư thế của người đó trong thời gian

thật. Nhấn nút chụp và máy ảnh sẽ tạo ra một bức chân dung khỏa thân thật dựa trên người trong khung hình. Đây là cách hoạt động: máy ảnh phân tích bức ảnh, cùng với tư thế và đặc điểm khuôn mặt ước tính của người đó, bằng cách sử dụng một chương trình đặc biệt để xác định các chi tiết khác nhau như giới tính, tuổi tác và kiểu cơ thể. Thông tin này sau đó được sử dụng để tạo hình ảnh bắt đầu bằng AI chuyển chữ viết thành hình ảnh, nói chung là một người khỏa thân ăn khớp với các chi tiết đó. Cuối cùng, AI tinh chỉnh hình ảnh bằng cách kết hợp các đặc điểm khuôn

mặt và tư thế độc đáo của người đó, tạo ra bức chân dung khỏa thân cuối cùng. [H2]

Vấn đề ở đây là gì?

Theo những người sáng tạo ra NUCA, Mathias Vef và Benedikt GroBm, chiếc máy ảnh này không có ở đây để thực hiện ước mơ thời thơ ấu của hầu hết các cậu bé. Thay vào đó, nó “nhằm mục đích kích thích và đặt câu hỏi về hướng đi hiện tại của AI trong việc tái tạo hình ảnh cơ thể”. Bộ đôi này muốn thách thức ý tưởng của chúng ta về quyền riêng tư và sự tiếp xúc.

Các nhà sản xuất viết: “NUCA là một sản phẩm tiêu dùng mang tính đầu

cơ và không có ý được sử dụng một cách tự do thiếu kiểm soát. Những hình ảnh tạo ra không được sử dụng dưới bất kỳ hình thức nào, ngoại trừ khi có sự đồng ý rõ ràng. Để bảo đảm an toàn cho trẻ vị thành niên, công trình này chỉ đặc biệt dành riêng cho người lớn.” [H3]

Dù là “dự án khiêu khích” hay không, NUCA đã khơi dậy một cuộc trò chuyện về những hậu quả tiềm tàng của công nghệ đó. Không giống như các tác phẩm deepfake ẩn danh trực tuyến, NUCA kết nối trực tiếp giữa nhiếp ảnh gia và chủ thể, đặt ra các câu hỏi về đạo đức. Nó khám phá một

xu hướng đáng lo ngại, buộc chúng ta phải đối mặt với những mối nguy hiểm tiềm ẩn của công nghệ này.

Nguy hiểm tiềm ẩn

Mối quan tâm lớn nhất của máy ảnh khóa thân AI là khả năng bị lạm dụng. Ai đó có thể chụp ảnh người khác mà không có sự đồng ý của họ và tạo ra hình ảnh khóa thân của họ. Đây là hành vi xâm phạm quyền riêng tư nghiêm trọng và có thể được sử dụng để quấy rối hoặc tống tiền; chưa kể đến việc sử dụng sai mục đích có thể xảy ra, bao gồm cả trẻ vị thành niên hoặc trẻ em.

Sau đó, máy ảnh NUCA củng cố ý tưởng rằng giá trị của một người gắn liền với ngoại hình của họ. Nó có thể làm trầm

trọng thêm các vấn đề về hình ảnh cơ thể đối với một số người. Máy ảnh tạo ra những hình ảnh khóa thân lý tưởng, có khả năng dẫn đến những kỳ vọng phi thực tế về cơ thể và giới tính.

NUCA là một lời nhắc nhở lạnh lùng rằng các công cụ chúng ta tạo ra có tiềm năng trở thành con dao hai lưỡi. Trong khi công nghệ tiến lên

phía trước, khuôn khổ đạo đức của chúng ta phải vật lộn để theo kịp. NUCA hiện tại có thể là một “sản phẩm tiêu dùng mang tính đầu cơ”, nhưng nó đóng vai trò như một lời cảnh báo rõ ràng về những cạm bẫy tiềm ẩn đang rình rập ở phía chân trời.

Cuộc trò chuyện mà NUCA khơi dậy không chỉ là về quyền riêng tư

hay tiêu chuẩn sắc đẹp lý tưởng hóa; đó là về tương lai mà chúng ta muốn xây dựng – một tương lai mà công nghệ hỗ trợ chúng ta nhưng không lợi dụng hay gây nguy hiểm cho chúng ta. Chúng ta phải chủ động định hình sự phát triển đạo đức của AI, bảo đảm nó vẫn là một công cụ mang lại lợi ích chứ không phải vũ khí gây hại.

AN

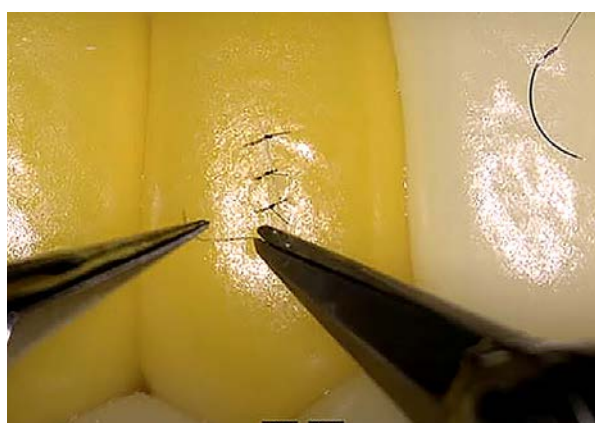
Robot vi phẫu thuật

Những phẫu thuật liên quan tới mạch máu nhỏ và dây thần kinh có đường kính dưới 1 milimét là phẫu thuật đòi hỏi độ chính xác rất cao, thường được thực hiện dưới kính hiển vi. Vì vậy bác sĩ vi phẫu thuật cần những robot phụ tá được chế tạo đặc biệt để hỗ trợ.

Hãng Sony đã hoàn tất thiết kế một loại robot phụ tá này. Đây không phải là robot tự giải phẫu mà chỉ là một loại dụng cụ được bác sĩ điều khiển từ xa, với một màn hình 3D phóng đại để theo dõi vết mổ ở kích thước rất lớn. Bộ dụng cụ này giúp bác sĩ thực hiện công việc có độ chính xác cao như cho kim vào một mạch máu nhỏ, đồng thời cũng xử lý được những chuyển động lớn như kéo sợi chỉ may.

Điểm độc đáo là robot có khả năng tự chuyển đổi dụng cụ nhanh chóng trong vòng 10 giây bằng cách chuyển cánh tay tới một giá chứa vì vậy không làm gián đoạn cuộc giải phẫu. Robot đã được thử nghiệm thành công trong việc nối 2 mạch máu có đường kính 0.6 mm và khâu lại vết cắt trên da của một hạt bắp.

Robot sẽ được chính thức sản xuất trong thời gian sắp tới để giúp những bác sĩ ít kinh nghiệm cũng có thể thực hiện được những ca vi phẫu thuật dễ dàng hơn.

Ống hãm thanh cho máy thổi lá

Người thường chăm sóc sân vườn quanh nhà đều biết máy thổi lá gây tiếng ồn rất lớn. Cắt cỏ sáng thứ Bảy, Chúa Nhật mà thổi bằng máy thì nhà bên cạnh thức giấc hết. Một số sinh viên kỹ thuật trường Johns Hopkins đã sáng chế một bộ phận hãm thanh gắn vào làm giảm âm máy thổi, tương tự như ống hãm thanh dùng cho súng.

Bộ phận này được gắn vào đầu thổi của bất cứ máy thổi lá nào nhưng không gây trở ngại sức mạnh luồng khí thổi ra. Thử nghiệm cho thấy khi sử dụng bộ giảm âm này, tiếng ồn giảm tới 94% nếu cách xa máy 15 mét, và giảm 40% nếu đứng kế bên máy. Dụng cụ này còn có thể được cải tiến để dùng cho máy thổi sấy tóc, máy hút bụi...

Hãng bán dụng cụ chuyên dùng sân vườn Black & Decker đã mua lại bằng sáng chế và dụng cụ này sẽ có mặt trên thị trường vào năm tới.

Kẻ hên người xui

Rogelio Villarreal bên Mexico lên mạng tìm quà cho vợ, thấy hãng hàng xịn Cartier bán bông tai vàng nạm kim cương với giá 13 đô nên mua luôn hai đôi. Vài ngày sau Cartier hủy việc mua hàng và gửi thư xin lỗi vì hệ thống máy tính trục trặc để lộn giá, \$13,000 thay vì \$13. Rogelio khiếu nại lên văn phòng bảo vệ khách hàng, buộc Cartier phải gửi bông tai về cho Rogelio. Có người bảo lỗi của Cartier nên họ phải chịu, có người cho rằng Rogelio thủ lợi từ sai sót của người khác.

Thầy Like Feet Light

Đôi năm qua, thầy "Like Feet Light" tức Thích Chân Quang trở nên nổi tiếng. Thầy là người từng "giảng" rằng, "Trung Quốc là anh và Việt Nam là em", phải biết nhường nhịn kính trọng anh theo đạo lý, còn Lý Thường Kiệt đánh sang Trung Quốc là... "hỗn". Gần đây thì thầy giảng theo "thời sự", như việc trời nóng mà mở máy lạnh là ác, câu cá là ác, là mất phúc vì không sống theo thiên nhiên, thuận theo đất trời. Không hiểu sao mà thầy vẫn còn cầm micro đến giờ này và vẫn đồng đen người nghe.

Song thủ hổ bác

Kiểm hiệp Kim Dung có nhân vật Chu Bá Thông vì ở một mình trên đảo Đào Hoa nên sáng chế môn võ công "Song thủ hổ bác", cho hai tay đánh nhau. Họa sĩ Rajacenna van Dam bên Hòa Lan học theo môn võ này nhưng "võ công" cao hơn nên vẽ bằng cả hai tay lẫn hai chân. Nếu chứng kiến vụ này, tác giả Kim Dung có lẽ phải thêm môn võ công mới: "song thủ bộ hổ bác".

BIỂU CÁT

*Anh nằm xuống
Sau một lần đã đến đây
Đã rong chơi trong cuộc đời này...*
(Trịnh Công Sơn)

Trung úy Nguyễn Thanh Long, đã hy sinh 1972 ở Núi dài Châu Đốc.

Anh tốt nghiệp Sĩ Quan Võ Bị Đà Lạt. Cùng khóa của anh nhiều người cũng đã hy sinh trong cuộc chiến tranh khốc liệt.

Và còn nữa, những khóa sau, như khóa 28 và 29. Ngay sau Lễ Mãn Khóa, các Tân Sĩ Quan đã lên thẳng xe chờ sẵn trước cổng trường để về ngay các đơn vị nhận nhiệm vụ. Họ đã ra thẳng chiến trường vào những giờ phút hấp hối của Miền Nam tự do. *

Ai trong số những người trẻ tuổi ấy đã vĩnh viễn nằm xuống ?

30/4/75 đã qua lâu rồi. Nhưng ngày ấy đã mãi mãi trở thành một cột mốc lịch sử.

Xin được một lần nữa cúi đầu trước các anh, những Anh Hùng Vô Danh đã viết lên những trang sử bi hùng.

Rong chơi trong cuộc đời

Năm cuối cấp thật áp lực đối với các nam sinh.

Không mơ tưởng đến Bách Khoa, Y khoa, họ chỉ có hai con đường để lựa chọn. Một là học tàng tàng để chờ cuối năm vào Trung tâm huấn luyện Thủ Đức. Hai là đồ Tú tài để được vào binh chủng mình thích.

Trở thành Sĩ quan trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt, là ước muốn của Long bao lâu nay. Nên từ đầu năm, anh đã chuyên tâm vào việc học.

Hôm qua, để giải xong đề thi vừa mượn được, Long đã thức suốt đêm. Buổi học sáng nay, dù cố chong mắt nhìn lên bảng, nhưng lời thầy giảng cứ trầm trầm, lơ mơ bên tai

Long. Đến tiết cuối thì Long hết gắng gượng nổi. Đôi mắt cứ chực díp đi.

Long đứng đợi ở bãi xe, mỉm cười vẫy Chi. Chi cũng mỉm cười thật tươi bước tới. Nhưng ơ kìa, Chi không dừng lại bên Long, mà tiến về phía thẳng lớp trưởng A2.

Long đứng bật dậy, hét lớn :
-Chi, Chi ơi !

Tiếng la của Long làm cả lớp giật mình quay lại. Đôi mắt Long đỏ kè vì giấc ngủ chập chờn. Nhưng có lẽ mặt Long còn đỏ hơn.

Cả lớp vỗ âm tiếng cười. Mọi người hết nhìn Long, lại quay sang nhìn Chi.

Ở bàn đầu, Chi đang cúi gằm xuống, mặt đỏ như gấc.

Thầy vờ làm nghiêm, gõ gõ cây thước lên bảng:

- Trật tự nào. Còn Long, ra ngoài rửa mặt. Cuối giờ lên văn phòng gặp tôi.

Một ngày cuối tuần cấm túc không là gì đối với Long. Nhưng bị Chi giận, lại là chuyện nghiêm trọng.

Nhà Long xa hơn nhà Chi một quãng, nhưng cùng đường, nên khi tan trường, hai đứa hay thông dong đạp xe về và huyền thuyên đủ chuyện trường lớp. Vậy mà mấy hôm nay, Long chỉ dám đạp xe lèo đèo theo sau Chi. Con đường quen thuộc hằng ngày bỗng dừng buồn đến lạ.

Trưa nay khi tan học, trời đổ mưa lất phất. Biết Chi thường hay quên áo mưa, Long lấy chiếc áo mưa từ trong cặp, chạy đuổi theo.

- Chi mặc vào đi.

- Kệ tui. Ông đừng theo tui, người ta thấy kỳ lắm.

Nghe Chi xưng ông, tui là biết Chi giận lắm, vì bình thường Chi luôn nhỏ nhẹ mà.

Long kiên nhẫn nằn nì:

- Chi mặc áo mưa vào đi kéo bị ướt đó.

Chi đẩy tay Long ra. Chiếc xe bỗng lão đảo khiến áo rơi xuống đất.

Long lồm lũi cúi xuống nhặt chiếc áo lên. Hai chiếc xe vẫn chạy song song, nhưng không ai nói với ai lời nào.

Đến nhà, Chi lặng lẽ mở cổng đẩy xe vào, chẳng chào Long như mọi khi.

Long cũng dừng xe lại, chống chân xuống bên gốc me trước nhà Chi. Mưa chợt đổ ào. Gió thổi mạnh khua rung cành lá, làm mưa rào rào trút xuống như thác lũ. Người Long ướt sũng, mà cảm giác tức tối, giận dữ cứ bùng bùng lên

10 phút. 15 phút trôi qua. Cánh cổng bật mở. Chi cầm dù bước ra:

- Long về đi.

Mặt Long vẫn lăm lăm. Về hay ở thì có liên quan gì đến Chi chứ.

- Long...

Giọng Chi sũng nước làm cơn bức tức trong lòng Long bỗng dừng xui xuống.

- Chi... Chi đừng giận Long nữa nha.

Chi cúi đầu, lí nhí:

- Ừ...

Chỉ cần có thể, Long tươi ngay nét mặt, dẫn mạnh bàn đạp về phía trước:

- Long về đây. Chi vào nhà đi.

Trong màn mưa mờ mịt, có một anh chàng đang gò lưng dạt gió và một cô gái đang cầm dù mỉm cười nhìn theo.

Ngày... tháng... năm 1971.

Chi thương yêu,

Chỉ còn 2 tháng nữa là mãn khóa. Ngày ấy anh sẽ chính thức tốt nghiệp với quân hàm Thiếu úy

Võ Bị Đà Lạt. Niềm mơ ước và tự hào của khóa sinh các anh sắp trở thành hiện thực rồi.

Và em biết không, anh còn có một ước mơ từ lâu, rất lâu...

Trường anh nằm trên ngọn đồi cao. Chung quanh là cỏ xanh và những hàng cây mimosa vàng rực rỡ. Sau những giờ tập luyện, anh thường nhìn ra khoảng không gian mênh mông quanh trường, và ước gì có em ngay lúc đó. Mình sẽ đi chậm chậm qua những lối mòn. Áo em cũng vàng như màu hoa và vờn quanh bước chân anh theo gió thoảng. Còn hạnh phúc nào hơn khi có em trong đời?

Người ta vẫn hay ví von, "Tiểu đăng khoa rồi đại đăng khoa". Hình ảnh chàng trai vinh quy bái tổ về làng, rồi đưa nàng về dinh với "lọng anh đi trước vồng nàng theo sau...", trong thơ ca ngày xưa, lãng mạn quá phải không em?

Anh không có vồng lọng để đón đưa em, cũng không thể cho em những vinh hoa phú quý. Nhưng anh yêu em và muốn được bên em, cùng em đi đến cuối cuộc đời.

Em có thể suy nghĩ thật kỹ rồi trả lời cho anh. Vì, đó là một quyết định không dễ dàng gì. Đồng ý làm vợ một người lính trong vận nước điêu linh như thế này, em sẽ chịu rất nhiều thiệt thòi trong

cuộc sống.

Và cho dù câu trả lời của em như thế nào, anh cũng mãi mãi yêu em....

Lễ Truy Diệu Chiến Sĩ Trận Vong đã cử hành vào đêm hôm trước. Hôm nay là Lễ Mãn Khoá gắn cấp bậc cho các Sĩ Quan. Long và các bạn trịnh trọng trong quân phục trắng, chính thức nhận cấp bậc Thiếu Úy .

Tân Sĩ Quan Thủ Khoa thực hiện hai nghi thức quan trọng nhất của buổi lễ, là Lễ Khai Cung và Lễ Trao Kiếm Chỉ Huy.

Lá cờ tổ quốc bay phát phới trên lễ đài . Đôi mắt của những người trẻ tuổi ánh lên niềm tự hào, tràn đầy nhiệt huyết.

Chi chờ anh ở phòng khách sau buổi lễ. Khi nhìn thấy anh xuất hiện ở ngưỡng cửa, trái tim cô đã thất lại một thoáng. Trong bộ quân phục với cấp bậc sáng lóa, anh trông thật trưởng thành và oai hùng. chàng trai trẻ từ phút giây này không chỉ là của riêng cô. Anh còn nhiệm vụ cao cả của Tổ quốc oằn nặng trên vai.

Long tiến đến nắm lấy tay cô.

Nỗi xúc động khiến cô gần như nghẹt thở. Cô nói thật dịu dàng, nhưng rõ từng câu, từng chữ:

- Em đến để trả lời câu hỏi của anh. Em yêu anh . Em sẵn sàng chấp nhận tất cả để được làm vợ anh. Chúng ta sẽ cử

hành lễ cưới ngay trong kỳ nghỉ phép này của anh... trước khi anh lên đường ra trận.

Giương mặt cô tái nhợt, nhưng ánh mắt thật long lanh.

Long cũng xúc động đến nghẹn lời. Anh vòng tay ghi chặt cô vào lòng trong hạnh phúc lẫn đớn đau.

Ngày... tháng... năm 1971

Chồng yêu thương của em,

Vậy là anh đã thực sự bước vào cuộc chiến. Bàn tay chỉ biết cầm bút ngày nào , bây giờ sẽ chai sạn vì súng đạn. Từ lúc này, lòng em không còn một giây phút bình yên.

Chúng mình sinh nhầm thời đại, nên tuổi trẻ chúng mình buồn quá phải không anh?

...

3 ngày phép của anh là

những ngày hạnh phúc vô cùng của hai vợ chồng ngẫu. 24 tiếng đồng hồ một ngày không đủ cho những người yêu nhau.

Anh chở cô đi vòng vòng thành phố. Những con đường như mơn vệt cả bánh xe.

Cô nấu cho anh những món anh ưa thích, rồi ngồi nhìn anh ngấu nghiến ăn. Cô hát líu lo, cười nói tíu tít.

Anh thức giấc nửa đêm, chống tay ngắm nhìn cô say giấc. Thời khắc bình yên này anh đã từng ao ước biết bao nhiêu , trong những đêm lạnh giá nơi đồn xa, hay những lần chạm vào tử địa.

Còn bao lâu nữa họ mới lại được gặp nhau

Ngày... tháng... năm 1972

Anh - hạnh phúc của đời em,

Hình như trong em đang hình thành một sinh linh mới. Là con của chúng mình đó. Anh có vui không ?

Em đang ngập trong niềm vui khi được làm mẹ của con anh. Con sẽ giống anh từng ánh mắt, nụ cười, để mỗi khi nhìn thấy con, em tưởng chừng như đang có anh bên cạnh.

...

- Làm gì mà cười hoài, mậy?

Long đưa bức thư cho Vũ. Giương mặt anh rạng ngời.

- Vậy là mày sắp lên chức bố rồi, thằng ông nội. Vũ vừa nói vừa đám mạnh vào vai anh.

Long nhăn mặt xuýt xoa. Nếu lúc khác, có lẽ anh đã đám trả cho thằng bạn một phát rồi.

Lễ mãn khoá SV Sĩ Quan Đà Lạt

- Không biết là con trai hay con gái nhỉ?

- Ừ, tao cũng không biết nữa.

- Hay là cứ sinh đôi, cho có đủ cả trai lẫn gái đi.

Long ngần ngừ:

- Nhưng mà chỉ có mỗi mình Chi ở nhà, lại mang nặng đẻ đau. Tội lắm.

Vũ cũng chột chùng giọng:

- Không biết cuộc chiến này bao giờ mới chấm dứt.

Cả hai lặng người nhìn ra bên ngoài. Tiếng súng pháo đi đùng vang lên từng lúc như nhắc nhở đất nước này chẳng có cuộc sống bình yên.

Ngày...tháng...năm 1972

Long ơi,

Em không nhận được tin tức gì của anh. Những lá thư em gửi đi cũng bị trả lại. Đơn vị anh di chuyển liên tục. Em lo lắng lắm, anh biết không?

Mỗi ngày em hết xem báo lại nghe tin tức trên đài phát thanh, trên truyền hình. Chiến sự đang căng thẳng vô cùng. Những địa danh chưa một lần em đến, giờ không còn xa lạ, khi nghe nhắc đến từng ngày.

Câu xin ơn trên cho anh chân cứng đá mềm, bình an trước làn tên mũi đạn.

...

Ngày...tháng...năm 1972

Chồng yêu thương của

em,

Chị bạn đồng nghiệp em vừa đi nhận xác chồng về. Hôm qua khi đưa đám, nhìn chị ấy rũ rượi khóc ngất bên quan tài, không ai cầm được nước mắt.

Em vừa cảm thù cuộc chiến này đến tận xương tủy, lại vừa sợ hãi nó, Long ơi.

...

Một tia chớp lóe sáng kèm theo một tiếng nổ long trời hất tung người anh lên cao, rồi quăng anh ngã sòng soài trên sườn núi lở chồm đất đá.

Máu từ ngực trái Long đầm ướt cả bức thư của Chi. Mơ hồ, anh thấy nụ cười Chi rạng rỡ, lúc gần lúc xa như ánh sao đêm lấp lánh.

"...Hình như trong em đang hình thành một sinh linh mới. Là con của chúng ta đó. Anh có vui không?"

Có, anh vui lắm, Chi à. Anh không hề cảm nhận đau đớn dù máu loang lổ từ lồng ngực vỡ toang. Chỉ có niềm vui ngập tràn.... "Chi ơi, con ơi !..."

Mẹ chồng vẫn nhắc nhở Chi đừng nghĩ ngợi lung tung. Hãy cố bình tâm và ăn uống tẩm bổ cho con được khỏe mạnh. Nhưng làm sao cô an lòng cho được. Cô không nhận được hồi âm nào của anh.

Mỗi ngày qua, bao khắc khoải càng thêm chồng chất. Giấc ngủ cô chấp chờn trong ánh hỏa châu rơi.

Tiếng hát từ radio bên hàng xóm vọng trong đêm vắng những lời ca nào nuốt

"...Anh không chết đâu anh, anh chỉ vừa bỏ cuộc đêm qua

Em thấy mắt anh trong ngọn nến vàng hắt hiu niềm nhớ

Trong khăn tang cô phụ còn lóng lánh dấu ái ân

Giọt nước mắt nóng bây giờ và còn hằng đêm cho anh, cho anh..."

(Trần Thiện Thanh)

Cô bịt hai tai lại, nhưng tiếng hát vẫn ong ong trong đầu cô như nổi ám ảnh khôn nguôi.

Hôm nay lòng cô bỗng dưng có lửa. Giữa bữa cơm, cô chống đũa, thần thờ nhìn vào khoảng không.

Mẹ chồng lo lắng hỏi :

- Chi à, con có sao không?

Cô giật mình lắc đầu:

- Dạ, không. Không có gì đâu mẹ.

Đã khuya lắm rồi mà cô vẫn trần trọc mãi. Sợ mẹ lại lo lắng, cô không dám bật đèn, chỉ chong mắt nhìn vào bóng đêm. Cô xoa bụng nhẹ nhàng, thì thầm với con mà như thể trấn an mình:

- Ba sẽ chóng về với mẹ con mình, con nhé.

Mãi, cô mới mòn mõi thiếp đi.

Mơ màng, cô thấy người anh đầm đầy máu. Cô hoảng hốt bật dậy, hét thật to.

Tiếng hét của cô làm mẹ chồng tỉnh giấc. Bà xô cửa phòng cô, bật sáng đèn:

- Có chuyện gì vậy con?

Cô thở dốc, thất thần nhìn quanh. Không có gì cả. Chỉ là giấc mơ thôi mà. Đừng làm mẹ sợ.

Cô lấp bắp bịa một lý do:

- Con... mơ thấy ăn trộm thôi mẹ.

Mẹ chồng đỡ cô nằm xuống:

- Con mệt nên mơ linh tinh đó mà. Cố dỗ giấc ngủ lại đi con.

Khi mẹ chồng với tay tắt đèn và bước ra, cô thoáng nghe tiếng bà thở dài.

Cô vùi đầu vào gối. Nhưng vừa nhắm mắt lại, cô có cảm giác như Long đang đứng bên giường. Máu từ ngực anh chảy xuống ấm nóng tay cô.

Cô choàng dậy ôm chầm lấy anh.

Tay cô chỉ chạm vào khoảng không.

Cô ngồi tựa lưng vào tường lạnh, nước mắt tuôn tràn. Run run, cô mấp máy môi cầu nguyện, cố bám víu vào niềm tin siêu nhiên khi thực tại đầy ắp những bất an.

Từ ban-công nhìn ra, Chi có thể thấy hai hàng cây

rợp bóng chạy suốt con đường. Nắng trải vàng một vạt thênh thang trong chiều hiu hắt.

Thành phố nhỏ quần quanh vài góc phố, thân thuộc đến nhắm mắt vẫn hình dung được, vậy mà vắng một người sao thấy trống vắng đến mênh mông. Những hoa nắng nằm yên không reo vui rộn rã như ngày xưa khi mình đón đưa nhau. Gió chỉ lao xao lời buồn khi không có anh bên cạnh.

Anh ở đâu bây giờ hở Long? Anh có biết em nhớ anh quay quắt từng phút giây không?

Một người mặc quân phục chợt dừng trước cửa nhà. Là anh, là anh đó phải không Long?

Niềm vui òa vỡ làm người cô tê cứng. Phải mất một lúc định hình, cô mới quỳnh quáng chạy ra cầu thang.

Bước chân cô bỗng khựng lại lưng chừng khi nghe tiếng mẹ la lên thẳng thốt rồi khuyu xuống:

- Trời ơi, con tôi ...

Người lạ vội đỡ lấy mẹ.

Một dự cảm chẳng lành làm cô chới với. Cô như rơi vào chân không. Lão đạo, cô lần dài trên những nấc thang.

Cô gái có mái tóc xõa dài, gương mặt buồn rười rượi, hay đi chân trần qua những con đường rợp bóng cây, trong những

buổi chiều hiu hắt gió. Trên tay cô ôm con búp bê, miệng nghêu ngao hát câu ru hời:

"À ơi con ngủ cho ngoan

Cha còn nợ nước đũa đoan chưa về"

Cô thường ngược lên nhìn những chiếc lá trên cao xao xác, thầm thì với một ai đó ở thế giới của mình.

"Long ơi, anh đi lâu quá chưa về. Em nhớ anh lắm, anh biết không?"

Đôi lúc, cô chợt nhìn đắm đắm về phía trước, như bất chợt trông thấy người quen, rồi vụt kêu gào đuổi theo chiếc bóng vô hình:

"Long ơi, chờ em với..."

Thành phố nhỏ, nên nhiều người biết chuyện và quen mặt cô. Nhưng dấu có nhìn thấy cô từng chiều, họ vẫn chạnh lòng với hình ảnh một cô phụ lang thang trong ánh tà dương lịm dần vào tối.

Có những ánh mắt xót xa kèm theo tiếng thở dài:

- Tội nghiệp, cô ấy còn trẻ quá.

Vâng, cô vẫn còn trẻ lắm. Cũng như anh. Anh còn trẻ lắm.

Chỉ có ngọn núi kia là già cỗi mà thôi.

Rồi thời gian trôi qua. Những lớp bụi thời gian phủ mờ ký ức. Máy ai còn nhớ nơi đó đã một lần anh nằm xuống.

Năm 2015, lần đầu tiên tôi trở lại VN cùng con. Lần dò hỏi thăm dân địa phương, tôi tìm được vườn nhà ngoại ngày xưa. Cảnh vật thay đổi đến ngỡ ngàng. Ngôi nhà 5 gian thênh thang của ngoại đã mục nát, đã đổ đi. Không còn dấu vết gì của khu vườn thơ ấu.

Cây cối cần cỗi, cỏ dại mọc tràn lan khắp lối. Tôi phải vệt cỏ và những cành cây chằng chịt để vào khu mộ thấp hương. Đây là khu đất hương hỏa để chôn cất những người đã mất. Nhưng ngoại không còn, con cháu tứ tán khắp nơi. Không ai chăm sóc mộ phần. Người bà con xa đang sống nơi này chỉ sơn mộ và giấy cở một lần vào cuối năm khi ai đó gửi tiền về.

Từng nén hương thấp cắm bên mộ. Khói trầm hương quện trong gió sao nghe cay sè mắt.

- Mộ của ông cố, của bà cố ... Còn mộ này của ai mà chết trẻ quá vậy mẹ ?

Tôi ngược nhìn. Hàng

chữ Nguyễn Thanh Long gọi nhớ những kỷ niệm xa xưa.

- Mộ của anh họ mẹ. Anh ấy chết khi chỉ vừa 24 tuổi.

Con tôi trầm ngâm:

- Tội nghiệp quá. Ông ấy bị bệnh hả mẹ ?

- Không. Vì chiến tranh con à.

Đôi mắt con đầy vẻ ngạc nhiên. Trong cuộc sống bình yên nơi đất nước Mỹ, con không bao giờ nghĩ đến những thảm họa kinh hoàng của chiến tranh, những mạng sống bị hủy hoại một cách tàn nhẫn.

30/4/1975 đã trôi qua gần nửa thế kỷ rồi. Dòng đời đã cuốn chúng ta đi. Có những điều mình muốn quên, thật sự muốn quên đi. Nhưng cũng có những điều vô tình bị xóa mờ theo năm tháng.

Tôi đã dành một buổi nói chuyện với các con. Thế hệ các con trưởng thành nơi đất Mỹ, nhưng các con vẫn mang trong người dòng máu Việt Nam. Các con cần biết và có quyền được biết về đất nước Việt Nam. Để tự hào dân tộc. Để sống thật tốt, thật xứng đáng... Sống tiếp cuộc sống của những người lính trẻ đã hy sinh bảo vệ tự do và bảo vệ cuộc sống cho chúng ta hôm nay.

HÌNH ẢNH & TÀI LIỆU THAM KHẢO:

Lịch sử VN qua ảnh trong albums Trường Sĩ Quan Vô Bị Đà Lạt.

Lưu bút K25- Một thời để nhớ 4 do CSVSQ Nguyễn Sanh K28 biên soạn.

Google Site.

BC

Plasticizer là một loại hóa chất được sử dụng để làm cho nhựa dẻo và bền hơn. Ngày nay, plasticizer - chất phổ biến nhất loại này được gọi là phthalates - xuất hiện bên trong hầu hết chúng ta, cùng với các hóa chất khác có trong nhựa, chẳng hạn như bisphenols. Để giúp tránh rủi ro, hãy giảm mức độ tiếp xúc với các hóa chất trong nhựa, bằng 6 bước sau đây:

Bớt ăn plastic đi

3 KỲ - KỲ 2

- Tránh dùng hộp đựng thực phẩm bằng nhựa. Nếu phải sử dụng, đừng hâm nóng chúng trong microwave và tránh dùng chúng để giữ thức ăn nóng vì nhiệt có thể làm hóa chất dễ thấm hơn. Nếu dùng hộp thủy tinh hoặc kim loại, đừng chứa thức ăn quá đầy trong hộp, để không tiếp xúc với nắp đậy thường bằng nhựa.

- Ăn thực phẩm tươi, chế biến tối thiểu. Lối ăn uống của bạn cần nhiều trái cây và rau quả không đóng gói để có ít cơ hội tiếp xúc với phthalates hơn. Những người ăn nhiều thực phẩm chế biến sẵn - như khoai tây chiên và kem que - có hàm lượng một số sản phẩm phụ phthalate cao trong nước tiểu.

- Sử dụng chai đựng nước làm bằng thủy tinh hoặc thép. Tránh dùng chai và ly nhựa thường được làm bằng bisphenols. Mang theo ống hút inox cũng có thể giúp dễ dàng không dùng ống hút nhựa, đồng thời cũng giảm được lượng rác thải mình tạo ra.

- Tránh xa thức ăn nhanh. Thử nghiệm cho thấy phthalates và một số chất thay thế phthalate ở mức cao nhất trong thức ăn nhanh, không biết chính xác lý do tại sao, nhưng có một lời giải thích là đồ ăn nhanh thường được chế biến bởi những người đeo găng tay nhựa vinyl, vốn được biết là có hóa chất này cực cao.

- Chọn dụng cụ nhà bếp bằng gỗ, thép không gỉ và silicone. Cắt trên thớt nhựa có thể tạo ra các hạt vi nhựa, nên hãy sử dụng thớt gỗ hoặc silicone. Cũng là dùng đồ nhựa nhưng có cách nguy hiểm hơn những cách khác - chẳng hạn như đồ thức ăn nóng vào tô nhựa và dùng plastic wrap đậy thức ăn dư có thể khiến bạn gặp nhiều nguy hiểm hơn là dùng máy quay salad bằng nhựa để rau mau khô.

HUỖNH PHAN ANH

Duyên Anh là ai?

Duyên Anh tên thật là Vũ Mộng Long như chính ông đã không ngần ngại ký kèm theo bút hiệu của mình. Ông sanh năm 1935 tại thị xã Thái Bình, nhưng theo lời ông, lại được khai là để ở làng Trường An là quê cha của ông, thuộc huyện Vũ Tiên, Thái Bình. Chính vùng quê hương Thái Bình này đã xuất hiện và trở lại nhiều lần trong tác phẩm ông, nhất là trong các tác phẩm tự thuật. Vùng quê hương đó đã được dựng lại, đẹp hơn bao giờ hết, trong bộ trường thiên tiểu thuyết mang tên **VỀ BUỒN TỈNH LÝ**.

Ông đã theo học nhiều trường. Những năm tiểu học, ông không học hết niên học ở một trường nào vì cứ phải đổi trường theo sự xê dịch của cha. Chỉ có năm lớp Ba (École Élémentaire), năm 1942, ông mới được học trọn niên khóa ở trường Phụ Dực. Những ngày ở đây đã để lại nhiều kỷ niệm, những kỷ niệm bằng bạc trong các truyện ngắn đầu tay của ông (Khúc Rẽ Cuộc Đời, Hoa Thiên

Lý), trong các tác phẩm tự thuật (Trường Cũ), cũng như trong nhiều tác phẩm viết ở ngôi thứ ba (Về Buồn Tỉnh Lý, Tuổi Mười Ba...) Nếu mỗi người viết văn đều đã trải qua một đoạn đời hay một kinh nghiệm nền tảng mai đây không

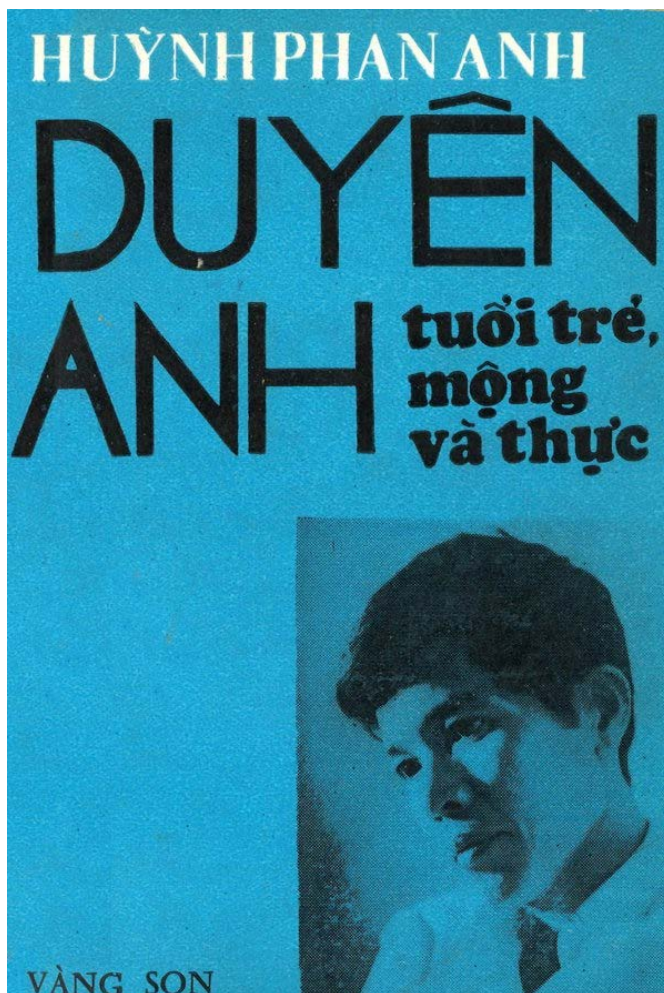
ngừng ám ảnh, có thể nói rằng thơ ấu sống trong khung cảnh buồn thiu của tỉnh lý chính là hình ảnh đậm đà nhất, thân mật nhất của tác phẩm cũng như của tâm hồn Duyên Anh.

“Năm sau tôi bỏ trường Bà Sơ. Nhưng vừa học

trường thị xã được hai tháng thì nhà tôi dọn về huyện lý Phụ Dực. Huyện lý thật nghèo nàn. Quanh thành quan huyện, dây bìm leo kín. Những mái nhà tranh, những ngọn đèn dầu và tiếng trống trên chòi canh buồn làm sao ấy. Ngôi trường huyện của tôi buồn hơn.”

Đời sống huyện lý thật nghèo nàn và nhất là thật buồn tẻ đã tạo cho ông một bối cảnh, một màu sắc tâm hồn. Đời sống đó, vẻ buồn đó đã dạy cho ông những bài học mơ mộng đầu tiên, những bài học mai đây còn tiếp tục in sâu vào tâm hồn ông, còn tiếp tục bằng bạc trong tác phẩm ông: một cách nào đó, nó mở ra cho ông những cánh cửa, những chân trời. Về buồn tỉnh lý đã cống hiến cho người đọc những trang sách đẹp nhất của Duyên Anh, những trang sách làm sống lại một vùng trời quê hương quen thuộc, một đoạn đời với những giấc mơ và những rung động tuyệt vời của tâm hồn tuổi nhỏ:

“Mùa hạ năm nay thật

buồn tẻ. Hoa phượng vẫn ...nhưng màu hoa không rực rỡ. Tại học trò đã nghỉ học trước hè, nghỉ từ tháng ba chết đói. Loài ve sầu rên rỉ mỗi miêng cũng chẳng ai thêm cảm xúc. Có lẽ mùa hạ sang năm sẽ buồn tẻ hơn. Còn hồi tưởng những mùa hè năm xưa mà thương tiếc.”

“Hai đứa trẻ mong đợi thấy chúng nó trở về Thái. Thấy chúng, chắc chắn sẽ chở về những mộng ước ấp đầy những con mắt chúng. Hai đứa trẻ thị xã không muốn âm thầm sống trong cái vòng đai bình thản. Nó muốn thoát ra. Nỗi thèm khát của chúng bộc lộ rõ rệt. Bây giờ mới đúng lúc khùng cảnh bình thản của tỉnh lỵ không thích hợp với chúng nó.”

Phải chăng đoạn đời đó, về buồn đó đã tạo cho Duyên Anh một ngòi bút thơ mộng?

Năm 1944, Duyên Anh rời huyện lỵ Phụ Dực về thị xã Thái Bình. Năm 1945, chứng kiến cảnh chết đói tháng ba Ất Dậu, cảnh Nhật đảo chính Pháp, rồi cuộc tổng khởi nghĩa. Như bao nhiêu đứa trẻ lớn lên trong cao trào cách mạng, Duyên Anh đã là một nhi đồng chống Pháp, biết thù hận Pháp gây chiến ở Nam Bộ và đã tham gia cách mạng một cách hồn nhiên. Những cuốn truyện Thăng Vũ, Thăng Côn, Con Thủy đã làm sống lại giai đoạn lịch sử

này với những nhân vật thuộc lứa tuổi của chính Duyên Anh thời bấy giờ (lên 9, lên 10...) đã sống, đã cảm nhận bằng tất cả tâm hồn ngây thơ trong suốt của chúng, như nhà văn Mai Thảo đã nói:

“...Những sự việc của thế giới và xã hội người lớn như đối đời, cách mạng đời kém, mất mùa, chân phù lính Tàu và lưỡi lê Nhật, hết thấy đều được nhìn, sống, nhận thức, phán đoán, thu vào bằng những trái tim lên mười. Qua cái lăng kính luân lý, đạo đức phơi phới hồn nhiên, trong vắt và đôn hậu nhất của tuổi thơ.”

1946, khi Pháp gây chiến ở Hà Nội, Duyên Anh tản cư về Tiên Hải và theo học trường huyện.

1947, đậu Sơ học bổ túc và học Thành chung ở Trình Phố thuộc Kiến Xương (quê hương của Trương Quỳnh Như).

1948, về quê nhà ở Trường An. Trốn nhà đi làm liên lạc viên cho bộ đội một năm. Sau đó lại trở về Trường An.

1950, Pháp chiếm Thái Bình. Hồi cư về thị xã. Chứng kiến cảnh tàn quét của lính viễn chinh Pháp. Học trung học tỉnh.

1952, lên Hà Nội, học Trung học đệ nhị cấp. Duyên Anh học đến 1954 thì vào Nam sau khi đã trở về Thái Bình sống ba tháng trong bầu không khí “giải phóng-tiếp thu”. Ông di cư vào Sài Gòn một

minh. Sống vô tích sự tại Nhà hát Tây. Ông đã ghi lại những ngày này trong Áo Tiểu Thư, những ngày đầy thơ mộng và hồn nhiên của thời mới lớn mặc dù những khó khăn về vật chất. Chính trong giai đoạn này, Duyên Anh bỏ học vì không được ai chu cấp.

Đến giữa năm 1955, ông lên Ban-Mê-Thuột suốt ngày hạ cây, cửa ngán, bố nhỏ, gánh ra thị xã bán để mưu sinh. Nhưng thực ra ông theo đảng Duy Dân lên đó mưu chống chính phủ Ngô Đình Diệm (Áo Vọng Tuổi Trẻ) chính ông đã từng thú thật về chuyện đi làm “cách mạng” là “đói quá theo bữa và một phần cũng vì mơ mộng tuổi vừa lớn mà!”. Quá nửa năm làm chiến sĩ cách mạng bất đắc dĩ, ông tự thấy không đẹp bằng nhân vật Dũng trong tiểu thuyết Đoạn Tuyệt của Nhất Linh, nên bỏ về Sài Gòn, sống nhờ trên kho chứa đồ cũ của hãng dệt ở đại lộ Trần Hưng Đạo, sau đó sống nhờ với một người bạn làm cán bộ chấm công. Ông đã kể lại những ngày này trong hồi ký Làm Báo:

“Chúng tôi sống ở ngoại ô Hòa Hưng, trong một xóm điểm tôi tệ. Xóm điểm thấp hơn mặt đường cả thước. Lên xuống y hệt leo thang. Căn nhà mượn của một mẹ Tây lụp xụp. Mái lá. Tối ngày chuột khiêu vũ. Cạnh nhà có con lạch chảy ra

cống thành phố. Thuở ấy, lính viễn chinh Pháp chưa chịu về nước, xóm điểm tấp nập. Đêm nào cũng xảy ra vụ kiểm tặc, bố ráp và lính viễn chinh “chơi lường”. Điểm chạy lính huỳnh huých. Điểm chửi lính viễn chinh ồn ào. Đây rầy thảm cảnh và nghịch cảnh của một xã hội về chiều... Tôi thương nhất những đứa con lai da trắng, da đen. Những đứa trẻ không có quê hương, tổ quốc ấy cũng là những đứa trẻ không có tuổi thơ. Mười tuổi chúng đã biết ghéch còm (gác cảnh sát, hễ thấy cảnh sát vào xóm là báo động) cho bọn Tú Bà. Sống ở xóm điểm, ở cái vùng bùn tối cùng cực, tôi đã nghĩ phải viết một thiên phóng sự nhan đề Xóm Quốc Tế!”

Cũng trong khoảng thời gian này, đời sống vật chất đã đưa đẩy Duyên Anh tới nhiều hoàn cảnh nổi trôi, rày đây, mai đó, hết nghề này lại chuyển sang nghề khác để sinh nhai. Hết lang thang với người sơn đông mãi võ, ông nhập đoàn cải lương lưu diễn miền Tây (Mây Mùa Thu). Ông lại trở về Sài Gòn, làm nghề giữ xe đạp hội chợ. Quảng cáo cho đoàn xiếc Woong Bang Phu ở sân banh Tao Đàn. Dạy học tư gia. Ông đã từng sống dưới chân cầu Tân Thuận với người đồng hương đập xích lô, sống lẩn lộn trong một xã hội bần cùng nhất với những cảnh bất công

ngang trái hàng ngày diễn ra oan nghiệt gấp ngàn lần những cảnh đời trong tiểu thuyết Nguyên Hồng. Chung đụng với đủ hạng người: phu bến tàu, phu xích lô, buôn gánh bán rong, đánh giày, bán báo, ăn cắp, du thủ du thực... ông đã “sống với họ, sống như họ”.

Nếu Duyên Anh chưa viết thiên phóng sự mang tên Xóm Quốc Tế như ông đã từng nghĩ tới, thì chính ông đã viết hơn một cuốn truyện dài mang nặng màu sắc phóng sự xã hội, nói về những cuộc đời, những cảnh sống đầy tối tăm, nghịch cảnh (Luật Hề Phố, Điều Ru Nước Mất...) và trên phương diện này nhiều người đã không ngần ngại gọi ông là một nhà văn xã hội. Điều đáng nói ở đây chính là Duyên Anh đã sống, trực tiếp hay gián tiếp, những cảnh đời mà ông đã viết.

Để tiếp tục theo dõi những bước chân của Duyên Anh, năm 1957, ông rời Sài Gòn, rời bỏ “miền bất hạnh không có nổi ánh điện câu đố thấy nó hắt hiu, vàng vọt”, ông cùng người bạn xuống Mỹ Tho mở lớp dạy đàn sáo lấy tên là Hương Duyên (Cầu Mơ). Thất bại, ba tháng sau, trở về Sài Gòn. Rồi lên Tây Ninh sống nhờ người quen, ngày ngày gánh nước tưới rau giúp bạn để có cơm ăn ở một trại tiếp cư thuộc Trảng

Lớn. Hãy nghe ông nhắc lại những ngày sống vô vị đó:

“Ở đây buồn lắm. Xong công tác tưới rau tôi thường xuyên ngồi trên cái nắp quan tài của trại hòm đánh cờ tướng giết thì giờ. Mỗi sáng sớm, xe đồ về Sài Gòn đều ghé qua, bóp còi inh ỏi. Tiếng còi như xé nát lòng tôi. Tuổi trẻ của tôi dành chôn chân ở một chỗ, nghe nỗi buồn đốt cháy hoa mộng. Đọc Một Chuyến Đi của Nguyễn Tuân tôi phát khóc.”

1958, Duyên Anh trở lên Buôn-Mê-Thuột. Rồi lại trở về Sài Gòn sau bốn tháng nằm ở cây số 4. Được đàn anh Duy Dân giới thiệu xuống Hòa Hảo dạy học tại một ngôi trường bán công, mỗi giờ được bốn chục bạc. Dạy được ba tháng bị đàn anh đuổi về vì dấn dấn học trò sang Tân Huê ăn thịt chó và đá banh với học trò. Tội nặng nhất là dấn mặc xà-rông sang văn phòng lãnh lương. Duyên Anh ra Long Xuyên xin dạy ở Quang Trung. Nhưng rồi việc dạy học cũng không bền ở đây. Hết niên khóa ông bỏ về Sài Gòn, rồi lại đi lang thang khắp miền Tây và dôi dãi ở Sài Gòn. Lại trở về Hòa Hưng sống nhờ gia đình người bạn. Chính trong những ngày này, Duyên Anh đã tập tễnh những bước chân đầu tiên vào cuộc đời làm văn làm báo.

Đó là khoảng 1960,

Duyên Anh được nhà văn Trúc Sĩ tiến dẫn với tạp chí Chỉ Đạo của Bộ Quốc Phòng. Sáng tác đầu tiên của Duyên Anh được đăng trên mặt báo này là một bài thơ nhan đề Bà Mẹ Tây Ninh. Tháng sau, Chỉ Đạo đăng truyện ngắn Hoa Thiên Lý, sáng tác đầu tiên của ông được viết trong “một đêm mưa mù mịt ở chân cầu Tân Thuận” trong nỗi “nhớ nhà và thương tiếc tuổi thơ của mình”. Bút hiệu Duyên Anh cũng đã bắt đầu xuất hiện từ truyện ngắn mang nặng hình bóng quá khứ và kỷ niệm đó. Ông có truyện ngắn đăng thường xuyên trên tạp chí Chỉ Đạo từ đó, những truyện sau này được gom lại thành tập truyện đầu tay của Duyên Anh với nhan đề Hoa Thiên Lý do nhà Giao Điểm ấn hành. Chi tiết nổi bật nhất trong giai đoạn khởi nghiệp của Duyên Anh có lẽ là sự nâng đỡ tận tình của nhà văn Nguyễn Mạnh Côn lúc bấy giờ làm chủ bút Chỉ Đạo. Truyện ngắn Con Sáo Của Em Tôi được Nguyễn Mạnh Côn xếp vào “loại truyện đặc biệt” được trả ngót năm ngàn bạc, số tiền nhuận bút được xem là cao nhất vào thời đó, năm 1960, và được nhà văn này viết cho một cái “chapeau” nồng hậu. Duyên Anh cho đó là một sự hân hạnh mà ông chưa hề mơ tưởng tới. Một sự may mắn. Và:

“Nhờ truyện ngắn Con Sáo Của Em Tôi mà một số độc giả biết đến tôi và dành cho tôi nhiều cảm tình. Lần đầu tiên tôi nhận được thư của độc giả. Bức thư không một lời “ái mộ” chỉ vồn vện một giọng: Ông Duyên Anh, tôi bắt đền ông đấy, vì Con Sáo Của Em Tôi của ông mà Tết này tôi buồn muốn khóc”. Giọng chữ trách móc đó, tôi giữ thật kỹ. Thuở ban đầu mà. Bây giờ nhận được thư độc giả, tôi vẫn còn xao xuyến nhưng không thể xao xuyến như thuở ban đầu.”

Nguyễn Mạnh Côn rời tòa soạn Chỉ Đạo, Duyên Anh bắt đầu viết cho các tờ báo khác: Sinh Lực của ông Lê Văn Thăng, Gió Nam của ông Lại Tư. Ông tiếp tục viết truyện. Sau đó, nhờ sự cất nhắc của ông Nguyễn Bích Liên, giám đốc nha Tâm lý chiến của Tổng Nha Thanh Niên thời bấy giờ, Duyên Anh bắt đầu “làm công chức một cách dễ dàng, thua Phó đốc sự có vài trăm”. Một lần nữa, Duyên Anh thú thật là mình may mắn. Luôn luôn may mắn. Cũng như sau này, thành công với nghề văn, được liệt vào hàng tác giả có sách bán chạy nhất, ông vẫn thường cho rằng mình may mắn. Thánh cho ăn lộc mà.

1962, Duyên Anh lấy vợ và tiếp tục làm công chức. Được biệt phái

trông coi tuần báo Chiến Đấu cùng với nhà văn lão thành Tam Lang.

1963, bị trả về nhiệm sở cũ. Cũng năm này tập truyện Hoa Thiên Lý ra đời. Những ngày Phật giáo phát động cuộc đấu tranh, Duyên Anh ngồi ở sở hoàn thành Thăng Vũ, cuốn truyện dài đầu tay cũng là tác phẩm mở đầu cho bộ trường thiên tiểu thuyết Về Buồn Tỉnh Ly. Thăng Vũ được nhà văn Nguyễn Mạnh Côn khen hay và viết cho một bài giới thiệu nồng nhiệt.

1964, Duyên Anh rời bỏ nghề công chức đi làm nhật báo. Ông viết cho Xây Dựng, rồi Sống, Công Luận. Ông viết đủ các mục: tiểu thuyết, phiếm luận, tường thuật... như ông đã từng kể lại khá tường tận trong hồi ký Làm Báo đăng tải trên Tuổi Ngọc. Ông làm chủ bút tuần báo Con Ong, viết “Article de Fond” (Chuyên mục) cho báo này và đặc biệt ông đã viết gần hết các trang cho báo này trong những số đầu. Ông làm chủ nhiệm các tờ Người, Búp Bê, Tuổi Ngọc (bộ cũ). Chính trong khoảng thời gian thật sự sống với nghề báo (bên cạnh nghề văn), Duyên Anh đã tạo cho mình một tên tuổi qua những truyện dài đăng báo được độc giả, nhất là giới trẻ, tiếp đón nồng hậu: Áo Vọng Tuổi Trẻ, Điệu Ru Nước Mắt, Nước Mắt Lưng Trồng (chưa xuất bản), Cầu Mơ,

Nhạc sĩ Phạm Duy và nhà văn Duyên Anh.

Trường Cũ, Nhà Tôi ... Và cũng chính trong khoảng thời gian này, với những thiên phóng sự đầy sống sượng, với những bài phiếm luận độc địa ký dưới rất nhiều bút hiệu khác nhau như Thương Sinh, Mỏ Báo, Thập Nguyên, Thập Thành, Nả Cầu ... Duyên Anh đã gây nhiều sóng gió, đã tạo nhiều tiếng tăm nhưng đồng thời tai tiếng cũng không kém. Độc giả cũng như những người quen biết ít nhiều với ông vẫn thắc mắc không hiểu tại sao ở ông có thể dung hòa được hai hình ảnh con người hoàn toàn đối nghịch nhau: con người nhà văn luôn ca ngợi tuổi thơ trong sáng, mơ mộng và tình người, và con người nhà báo ngổ ngáo, độc địa, bất chấp mọi sự. Về điểm này người đọc có thể tìm đến câu trả lời của chính Duyên Anh

trong phần “*Nói chuyện với Duyên Anh*”.

Có lẽ vì muốn chấm dứt những sóng gió cùng những ân oán giang hồ hoặc như ông đã thú thật để khỏi phải tiếp tục những “đổ vỡ” của mình trong sự nghiệp làm báo, Duyên Anh từ giã nghề báo sau 7 năm vùng vẫy thật lực.

Năm 1971, ông làm chủ nhiệm Tuổi Ngọc, “*tuần báo của tuổi vừa lớn*”, trông coi nhà xuất bản cùng mang tên Tuổi Ngọc và tiếp tục sự nghiệp nhà văn của mình, sự nghiệp đã mang đến cho ông một sự thành công không chối cãi, đã tạo cho ông một chỗ đứng biệt lập trong văn nghệ miền Nam của những năm 60.

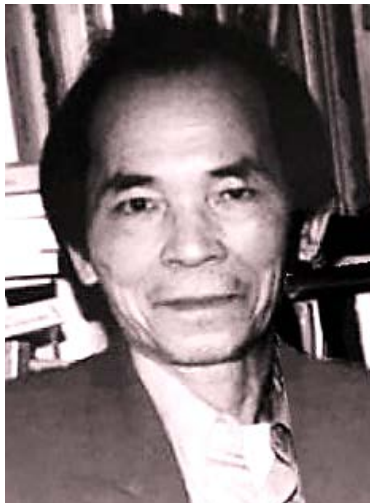
Trên đây là những nét phác họa về cuộc đời Duyên Anh, căn cứ trên chính những gì do Duyên

Anh kể lại trực tiếp hay gián tiếp, qua những bài viết của ông hay qua những câu chuyện của ông. Dĩ nhiên người ta không thể thu gọn một đoạn đời trên một số trang ngắn ngủi. Nhưng thiết tưởng bao nhiêu đó đủ để giới thiệu hình ảnh một đời người. Với nụ cười và nước mắt. Tất cả làm thành chất liệu quý báu cho Tác Phẩm. Đời sống hãy còn dang dở đối với Duyên Anh cũng như Tác phẩm của nhà văn 37 tuổi này vẫn còn tiếp tục. Vậy thì, đã không thể kết luận về Tác phẩm, người ta lại càng khó lòng đi tới một câu kết về chính cuộc đời nhà văn. Điều tôi muốn nói ở đây là Duyên Anh đã sống như một cách chuẩn bị cho tác phẩm của mình. Mặc dù như ông vẫn thường tuyên bố, ông coi chuyện viết văn

như một sự đùa chơi mà thành công và ông không áp ủ mộng văn chương từ thiếu thời. Duyên Anh không chối cãi là ông vẫn sống bằng kỷ niệm riêng. Sống như một cách chuẩn bị cho tác phẩm của mình. Tôi muốn nói: viết đối với Duyên Anh dường như là một cơ hội để được tiếp tục sống, hoàn tất cuộc đời mình hãy còn dang dở ở ngoài những trang sách, ở ngoài những dòng chữ. Trước khi thể hiện những tính cách mơ mộng và lý tưởng trong tác phẩm của ông, Duyên Anh đã từng thể hiện chúng vào cuộc đời của chính ông, một tâm hồn mang nặng căn bệnh của thời thơ ấu, của quá khứ, của kỷ niệm. Đọc Duyên Anh, tôi luôn có cảm tưởng bắt gặp một hình ảnh, một thứ tiếng nói quen thuộc không ngớt trở về dưới ngòi bút của ông. Phải chăng đó là hình ảnh, là tiếng nói của tâm hồn ông mà chính ông đã không ngừng đánh mất và tìm lại được. Nhà văn không ngớt đồng hóa mình vào chính những nhân vật mình tạo nên. Nhà văn không ngớt viết lại đời mình đồng thời tra hỏi mãi mãi không thôi về chính tâm hồn mình. Tôi không có ý khẳng định rằng cuộc đời Duyên Anh đã là một tác phẩm hoặc tác phẩm Duyên Anh là phản ảnh trung thực và trọn vẹn của con người ông. Cuộc đời và tác phẩm của Duyên Anh là hai thực thể không ngớt đến gần với nhau và có thể không bao giờ trùng hợp hay tan biến vào với nhau (vả chăng điều này có thể chỉ là một ảo tưởng). Trong ý nghĩa đó, cuộc đời không bao giờ là tác phẩm cũng như ngược lại. Nhưng nếu không thay thế cho nhau, chúng vẫn có thể là cơ hội của nhau. Tác phẩm Duyên Anh không ngớt tìm cách thu ngắn khoảng cách với tâm hồn của tác giả, với thế giới kỳ diệu của mộng mơ và kỷ niệm, với nguồn suối không cùng không tận đó.

HPA, SAIGON 1972

Trần Vũ đánh máy lại tháng 4-2024, từ khảo luận Duyên Anh, Tuổi Trẻ, Mộng và Thực của Huỳnh Phan Anh in tại Sài Gòn năm 1972, Nxb Vàng Son, Chương I. Vì số trang giới hạn, bản in trên tuần san Trẻ là bản cắt ngắn.

Huỳnh Phan Anh tên thật Huỳnh Thành Tâm, sinh ngày 3-3-1940 tại Thủ-Dầu-Một, Bình Dương. Tốt nghiệp ban Triết Đại học Sư phạm Đà-Lạt năm 1964. Trước đó, ông đã có truyện ngắn đầu tay Đứa Bé Đánh Giầy đăng báo năm 1956 và bài phê bình đầu tiên đăng tạp chí Mai khoảng năm 1960, nơi đồng gia môn Nguyễn Xuân Hoàng cùng gia nhập làng văn. Ông chủ trương nhà Đem Trắng xuất-bản sách của ông và bằng hữu với khuynh hướng sáng tác/triết lý như Nguyễn Xuân Hoàng, Đặng Phùng Quân. Năm 2002, ông định cư tại Hoa-Kỳ và mất ngày 30-8-2020 tại San Jose, CA.

TÁC PHẨM ĐÃ XUẤT BẢN

Về phê bình văn chương: **Văn Chương Và Kinh Nghiệm Hư Vô** (Hoàng Đông-Phương, 1968. 199 tr.), **Đi Tìm Tác Phẩm Văn Chương** (Đồng Tháp, 1972. 352 tr.) và khảo luận **Duyên Anh Tuổi Trẻ Mộng và Thực** (Vàng Son, 1972. 349 tr.).

Về sáng tác, các tập truyện **Người Đồng Hành** (Đêm Trắng, 1969), **Phía Ngoài** (chung với Nguyễn Đình Toàn; Hồng Đức, 1969), **Những Ngày Mưa** ('tân truyện', Đêm Trắng, 1971) và **Ngon Lửa Đồi Hiu** (Tân Văn 52, 1973).

Ông còn là dịch giả cuốn **Ca Ngợi Triết Học** (Eloge de la philosophie của M. Merleau-Ponty, Nguyễn Nhật Duật chú giải, Đặng Phùng Quân giới thiệu; NXB Mai Nguyễn, 1970) và các tác phẩm văn chương: **Tình Yêu và Lý Tưởng** (Tonio Kroger của Thomas Mann; Ngày Mới, 1974), **Chuyến Viễn Hành Trong Đêm** (Der Zug kommt punktlich của Heinrich Boll; Vàng Son, 1973), **Lạc lối về** (Und sagte kein einziges Wort của Heinrich Boll; Khai Hóa, 1972), **Tình Cuồng** (Raymond Radiguet, dịch chung với Nguyễn Nhật Duật; Ngày Mới, 1973),..

Sau 1975, ông xuất bản **Không Gian Và Khoảnh Khắc Văn Chương** ("tiểu luận-phê bình"; Hội Nhà Văn, 1999. 474 tr.) tuyển trích lại những bài từ hai tập phê bình trước 1975 và bài mới viết về các tác giả ngoại quốc và các tác phẩm dịch thuật về thơ: **Một Mùa Địa Ngục** (Arthur Rimbaud, NXB Văn học), **Tuyển thơ Tình yêu** (Paul Eluard, NXB Hội Nhà văn), **Thơ Yves Bonnefoy** (Hội Nhà Văn) cùng truyện, tiểu thuyết **Chuông Gọi Hồn Ai** (Ernest Hemingway, Văn Học), **Tình Yêu Bên Vực Thẳm** (Erich Maria Remarque, NXB Trẻ), **Sa Mạc** (J.M.G Le Clézio, Hội Nhà Văn), **Lạc Lối Về** (Heinrich Boll, Văn Hóa Văn nghệ), **Tình yêu và Tuổi trẻ** (Valery Larbaud, NXB Trẻ), **Ảo Ảnh** (Thomas Mann, Văn học), **Cỏ** (Claude Simon, Hội Nhà văn), **Thời Gian Của Một Tiếng Thở Dài** (Anne Philipe, Văn nghệ TpHCM) và tập **Những Cuộc Đời Tỏa Sáng** của André Maurois (NXB Trẻ).

[NGUYỄN VY KHANH biên soạn]

Thống kê sơ bộ, trung bình mỗi năm tại Việt Nam có khoảng 13 nghìn thanh thiếu niên vi phạm pháp luật. Tỷ lệ gây án ở tuổi vị thành niên là 5.2% (người dưới 14 tuổi), 24.5% (người từ 14 tuổi đến dưới 16 tuổi) và 70.3% (người từ 16 đến dưới 18 tuổi). Tội phạm tuổi teen không chỉ đang tăng nhanh về số lượng mà mức độ diễn biến cũng ngày càng phức tạp, hành vi ngày càng mạnh động.

Tuổi “teen” phạm tội

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SAIGON - VN

Giới trẻ trước vòng xoáy “văn hóa tốc độ”

Tình trạng giới trẻ sống buông thả, không coi trọng những giá trị đạo đức đang diễn ra nhiều nơi. Trước đây, trẻ vị thành niên chủ yếu vướng vào các tội như trộm cắp, đánh nhau ... Còn hiện thời, hành vi phạm tội có xu hướng nghiêm trọng với các tội danh như cướp tài sản, mua bán, sử dụng ma túy kể cả giết người. Đã xảy ra những trường hợp

phạm tội không hẳn xuất phát do sự bông bột, thiếu hiểu biết mà có tính toán, lên kế hoạch, mục đích rõ ràng, hành vi thâm độc.

Tháng 12/2023, một học sinh lớp 10 tại Bảo Lộc (Lâm Đồng) sau khi tranh cãi với cha đã dùng hung khí sát hại người sinh ra mình rồi mang đốt thi thể phi tang.

Trước đó, tháng 10/2023, cũng vì mâu thuẫn với cha ruột, một thiếu niên 14 tuổi tại Cái Bè (Tiền Giang) đã bỏ bã chó vào hộp sữa khiến cha và bà nội tử vong ...

Nguy hiểm hơn, một số em xem những hành vi phạm pháp này như “chiến tích”, còn dám ngang nhiên mang đăng tải lên các trang mạng để “khoe”. Đặc biệt hiện nay còn có sự nổi lên của các “giang hồ mạng” tác động mạnh đến lớp tuổi teen, trở thành yếu tố kích động những hành vi ngông cuồng. Không ít câu chuyện bạo lực mà giới tuổi teen tiếp cận từ các tay anh chị “giang hồ mạng” đã trở thành khuôn mẫu ứng xử, hội chứng bắt chước, học làm theo.

Cạnh đó, tình trạng tình dục sớm ở lứa tuổi teen cũng đang tăng cao. Vấn đề này không chỉ ảnh hưởng bởi văn hóa phương Tây mà còn do lối sống quá dễ dãi, chạy theo vòng xoáy của “văn hóa tốc độ”. Từ những tài liệu, sách báo thiếu lành mạnh đến những trang web, clipsex trao đổi cho nhau dễ dàng, từ những quán karaoke đến các vũ trường, quán bar. Ở một số trường cấp 2 - 3, không hiếm cảnh “cặp đôi” học sinh thoải mái thể hiện tình cảm nơi đông người, thậm chí đưa nhau vào khách sạn khi vẫn khoác đồng phục học trò. Hậu quả của lối sống này là học hành sa sút, mang thai ngoài ý muốn. Số liệu của Hội Kế hoạch hóa gia đình VN cho thấy mỗi năm có khoảng 300,000 phụ nữ và các em gái nạo phá thai, phần lớn ở độ

Nữ sinh đánh nhau trước sự điềm nhiên của bạn bè

tuổi 15-19. Riêng Sài Gòn với hơn 9.3 triệu dân, mỗi năm có khoảng 100,000 ca sinh nhưng số ca nạo phá thai cũng tương đương, trong đó 60-70% là học sinh, sinh viên. Đây là chưa kể các hậu quả tiêu cực từ kết giao thiếu lành mạnh đưa tới việc chửi bới, thách đố nhau ngoài đời, trên mạng xã hội, thậm

chí thuê côn đồ ăn miếng trả miếng. Không ít tình yêu học trò kết thúc bằng hận thù, với những nữ sinh bị lợi dụng, tuyệt vọng phải tìm đến cái chết ...

Nguyên nhân tha hoá đạo đức của giới trẻ

Nhìn từ góc độ tâm lý, tuổi teen là độ tuổi

phát triển nhanh về thể chất nhưng tâm sinh lý thường có những bất ổn, dễ nổi loạn, thiếu kỹ năng kiểm soát cảm xúc. Một số em phải đối mặt với nhiều áp lực từ việc học hành, thi cử đến tìm việc làm, thu nhập hay các mối quan hệ bạn bè, xã hội ... nhưng không phải ai cũng có thể vượt qua. Sự dịch chuyển

Đua xe bị bắt

lối sống từ môi trường thực sang môi trường ảo khiến nhiều người trẻ tò mò, ham khám phá nhưng cũng dễ lạc lối, mất phương hướng.

Cùng với môi trường xã hội, môi trường gia đình hiện nay cũng tồn tại nhiều vấn đề tác động tiêu cực đến sự hình thành nhân cách, đạo đức người trẻ. Theo một thống kê về người dưới 18 tuổi phạm tội ở VN cho thấy, phần lớn trẻ phạm tội thường sống trong những gia đình không hạnh phúc, thiếu sự quan tâm của phụ huynh, bị bạo hành, phải bỏ học sớm ... Những em thuộc nhóm này có xu hướng tìm những người cùng hoàn cảnh để tụ tập, quậy phá hoặc dễ bị

Tàng trữ ma túy

kẻ xấu lợi dụng lôi kéo vào đường phạm pháp. Ngược lại, một số em được cha mẹ quá nuông chiều, luôn đáp ứng đầy đủ điều kiện vật chất lại có nguy cơ dẫn đến lối sống đua đòi, hưởng thụ, lười biếng từ đó cũng dễ mắc sai lầm. Thế là sự

“quan tâm” của cha mẹ với con cái chỉ là cho tiền xài và thay vì khuyên bảo chỉ là chửi mắng. Dần dà con cái không biết tâm sự cùng ai. Một số sinh ra lối sống đơn độc, khó gần; số khác tụ tập với đám người “chung tâm trạng” để

sống bất cần đời, xưng hùng xưng bá. Để “lấy số má” với bạn bè, chúng sẵn sàng làm, chơi bất cứ thứ gì nhằm chứng tỏ “đẳng cấp”.

Tương tự, nhiều nhà trường hiện nay chỉ đề cao việc nhồi nhét kiến thức nhằm “đào tạo nguồn nhân lực đáp ứng nhu cầu nền kinh tế”. Việc giáo dục đạo đức, nhân cách, giáo dục công dân gần như bỏ quên hoặc thứ yếu. Chính vì quá quan tâm đến việc nhồi nhét kiến thức nên trường học chỉ có thể tạo ra những con người hiểu biết các kỹ năng mang tính công cụ nhưng không phải người trí thức thật sự.

Để góp phần ngăn chặn tình trạng này, trách nhiệm là của toàn xã hội, nhưng chắc chắn phải bắt đầu từ gia đình. Hơn ai hết, cha mẹ không nên xem nhẹ việc giáo dục, theo dõi con cái vì gia đình là điểm tựa vững chắc, là nơi cho con tình thương, dạy con những điều mẫu mực, giúp con hình thành và phát triển nhân cách tốt, cách ứng xử với mỗi tình huống trong cuộc sống và biết tự điều chỉnh hành vi, lối sống của bản thân để các em có cuộc sống không có áp lực và lành mạnh hơn...

NS

Học đòi theo thói giang hồ xài “hàng nóng”

Don làm tôm quanh năm nên ít viết thư từ, ngay cả email, phần lớn thông tin đăng lên đây chỉ là lời nhắn qua điện thoại hay các cuộc gọi với khách hàng mà Don xin phép được ghi lại. Do vậy chữ “lá thư” xin hiểu cho Don là như vậy. Xin cảm ơn quý khách nhiều lắm.

những lá thư mới nhận !

ALEX ANH VŨ: Em order anh Don lần này là lần thứ nhì, một lần trước Tết, tôm ngon bá cháy luôn. Ai ăn cũng thích, tại lúc đó thịt thà nhiều nên ai cũng “chiếu cố” nhiệt tình mấy món chế biến từ tôm khô. Lần này, em order cách đây 2 tuần, lần đầu tiên em thấy một loại tôm khô đẹp như vậy, màu sáng, tươi, em đem ra làm mỗi luôn, không cần chế biến. Mẹ em thì nói size này là size Large chứ đâu phải Medium mà sao anh chỉ tính M. Cho em hỏi là anh Don có nêm màu không vậy?.

DON: Cảm ơn Vũ đã chịu khó nhắn tin cho anh Don rất chi tiết. Anh rất vui khi mọi người yêu thích đặc sản này. Mỗi mùa, tôm có sự thay đổi về kích thước và màu sắc do lượng thức ăn, chủ yếu là vì sinh dục hay không. Năm nay, tôm đẹp màu, sáng láng là vậy, tôm anh Don đưa ra thị trường nguyên chất 100%. Em yên tâm!

DÌ PHƯƠNG: Dì Phương rất cảm động khi Don cho người mang tôm đến tận nhà cho Dì. Mấy hôm nay Dì bị đau chân, lên xuống apartment khó khăn, mấy hôm trước, có đồ gửi từ bưu điện thì Dì nhờ chú em lấu dưới mang lên dùm.

Lúc Dì nói chuyện với chú Don là chỉ tâm sự cho khuây khỏa vậy thôi, đâu ngờ chú cho người giao tận nhà, nhanh hơn cả Bưu Điện. Cảm ơn chú Don rất nhiều. Làm ăn có tâm, có lòng như chú Trời Phật sẽ đãi lại dư dật bội phần.

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm
trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

SỨC KHỎE LÀ VANG!

**KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN**

100%
NGUYÊN CHẤT

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

MADE IN USA

ORDER

XIN GỌI ANH : DON

235.4564

FREE SHIPPING
5 lbs trở lên

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

★ **WWW.TOMKHOUS.COM**

50

ngàn/năm là mức lương trung bình của nhân viên chính phủ tại Texas, theo số liệu tiểu bang. Một số hãng kỹ thuật lớn như Intel, Google, Salesforce... cho phép một số nhân viên chuyên môn làm từ xa, làm từ Texas với mức lương từ 150-250 ngàn.

47

tuổi, huấn luyện viên Nam Hàn Kim Sang Sik vừa ký hợp đồng 2 năm với liên đoàn túc cầu Việt Nam để huấn luyện đội tuyển Việt Nam. Túc cầu Việt Nam hiện nay đang rất sa sút và bị các đội banh từng yếu hơn trong khu vực qua mặt.

59%

là mức lạm phát đến từ mức lợi nhuận kỷ lục của các tập đoàn tư nhân, theo nghiên cứu từ Federal Reserve Bank. Nền kinh tế thị trường để các tập đoàn tự do quyết định giá cả và họ đã đẩy giá lên rất cao theo quy luật cung cầu của thị trường mà chính phủ không có quyền kiểm soát.

11,582

đô la là chi phí gửi trẻ trung bình, theo số liệu từ Child Care Aware of America. Chi phí gửi trẻ quá cao đã làm ảnh hưởng đến kinh tế và thị trường nhân công vì trong không ít gia đình, người mẹ phải ở nhà để chăm con cho đến khi đủ tuổi đi học.

4.5

triệu người Mỹ bị chó cắn hàng năm, trong đó có nhiều trẻ em bị thiệt mạng, theo World Health Organization. Các chuyên viên về thú vật cho biết dù chó là con vật rất khôn và gần gũi chủ nhân nhưng có những hành động hoang dại bất ngờ.

20

đến 30 ngàn người Việt đang sống tại thủ đô Warsaw, theo ước tính của Đại sứ quán Việt Nam tại Ba Lan. Trung tâm thương mại Marywilka 44, nơi tập trung rất đông người Việt buôn bán vừa bị cháy và gây thiệt hại nặng nề cho người Việt buôn bán tại đây.

205

phi cơ đang hoạt động, hãng hàng không giá rẻ Spirit Airlines đã gặp khó khăn từ hàng chục năm qua và rủi ro bị phá sản, sau khi việc sát nhập với Jet Blue bị chính phủ chặn.

75

tiếng một tuần là thời gian làm việc của các nhân công may mặc cho hãng thời trang Shein tại Trung Quốc, theo điều tra từ Public Eye của Thụy Sĩ. Shein là hãng bán lẻ hàng thời trang trên mạng, ra đời từ năm 2008 và phát triển rất nhanh và mạnh hiện nay.

9

năm sau khi phim Inside Out của hãng phim Pixar, nay thuộc Disney, Inside Out 2 sẽ được công chiếu trong mùa Hè này, cùng với hàng loạt phim mùa Hè khác trong đó có Despicable Me 4.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

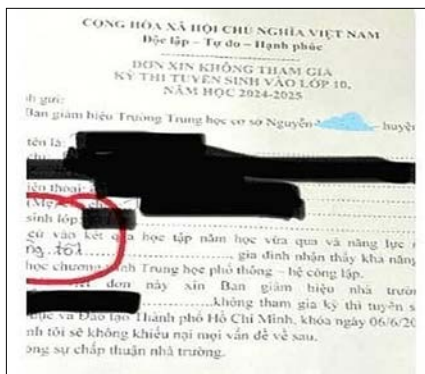

Tự nguyện

Riêng ở Sài Gòn, năm học mới 2024-2025, toàn thành phố tổng số học sinh học hết lớp 9 là 114,933 em, nhưng chỉ có 98,681 học sinh ghi danh dự thi vào lớp 10. Vậy là có 16,252 học sinh ở Sài Gòn bỏ học từ cấp 3.

Một trong những nguyên nhân các học sinh không tiếp tục học lớp 10 là do nhiều trường công lập vì điểm thi đua đã ép phụ huynh làm đơn "tự nguyện xin cho học sinh "không tham gia kỳ thi tuyển sinh vào lớp 10".

Một giáo viên chủ nhiệm lớp 9 trường Trung học cơ sở Nguyễn Văn Bứa đã bị phụ huynh đăng bài tố cáo vì đưa những tờ đơn mẫu ghi rõ "Cần cứ vào kết quả học tập năm học vừa qua và năng lực nhận thức của cháu... gia đình nhận thấy khả năng của cháu khó có thể theo học chương trình trung học phổ thông - hệ công lập. Nay tôi viết đơn này xin ban giám hiệu nhà trường cho phép cháu... không tham gia kỳ thi tuyển sinh vào lớp 10...". Cô giáo bắt phụ huynh ký vì "toàn thành phố đang chạy KPI thi đua nên trường nào cũng khai triển"

Lá đơn 'mẫu' ép học sinh không dự thi lớp 10 ở Sài Gòn (ẢNH: VIETNAMNET.VN)

Thích car money

Giữa hỗn mang các sư thích cúng dường, "thích car money"... Sư Minh Tuệ trở nên khác biệt vì chỉ đi chân trần trên đường nhựa, không nhận tiền từ bá tánh, không xài mạng xã hội, không nhận nơi ở, mỗi ngày nhận một lần đồ ăn từ bá tánh để sống qua bữa... Dầu ông đã đi từ hơn 4 năm nay, ông chưa bao giờ tự nhận mình là "sư" và không kêu gọi bất cứ ai đi theo mình, không vi phạm pháp luật Việt Nam... nhưng vì nhận được nhiều kính trọng từ người dân và các Phật tử, sư Minh Tuệ cũng bị Giáo hội Phật giáo CSVN ganh ghét, đưa vào tầm ngắm bắn.

Ngày 16-5, Thượng tọa Thích Đức Thiện (Phó chủ tịch - Tổng Thư ký Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo CSVN) đã ký công văn thông báo là "Sư Thích Minh Tuệ" không phải là tu sĩ Phật giáo. Quá khứ, lý lịch của sư Minh Tuệ cũng được thuyết minh trên mặt báo. GHPGVN yêu cầu "đông đảo Phật tử và nhân dân không ngộ nhận ông Lê Anh Tú (sư Minh Tuệ) là nhà sư; liên hệ với chính quyền địa phương có biện pháp ngăn chặn hành vi sử dụng mạng xã hội tạo làn sóng dư luận xúc phạm GHPGVN".

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
HỘI ĐỒNG TRỊ SỰ
Số: 151/HĐTS-VP1

Văn thông báo người được mạng xã hội gọi là "Sư Thích Minh Tuệ" không phải là tu sĩ Phật giáo

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 16 tháng 5 năm 2024

Kính gửi: Ban Trị sự GHPGVN các tỉnh, thành phố

Trong những ngày vừa qua, trên mạng xã hội TikTok, Facebook, Youtube, Instagram, Twitter xuất hiện nhiều hình ảnh, clip về người đàn ông mang hình dáng nhà sư đi bộ hình dọc tuyến đường từ Khánh Hòa ra Hà Giang và ngược lại. Người này được mạng xã hội gọi là "Sư Thích Minh Tuệ". Trong lộ trình đi bộ qua các địa phương đã có nhiều người dân và Phật tử tập trung với số lượng đông, cũng dùng vật phẩm, thức ăn và cả tiền tạo ra nhiều hình ảnh, clip gây ra nhiều dư luận trái chiều làm ảnh hưởng đến Giáo hội Phật giáo Việt Nam.

Qua tìm hiểu xác minh, Ban Thường trực Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam không đồng ý với hành vi đi bộ hình dọc tuyến đường từ Khánh Hòa ra Hà Giang và ngược lại của người đàn ông này không phải là tu sĩ Phật giáo, không tu tập và không là nhân sự của bất cứ ngôi chùa, cơ sở tu viện nào của Giáo hội Phật giáo Việt Nam. Điều này cũng đã được chính người đàn ông này khẳng định trong các clip trên mạng xã hội.

Người đàn ông này có tên là Lê Anh Tú, sinh năm 1981 tại huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh. Gia đình ông Lê Anh Tú sinh sống tại huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh. Ông Lê Anh Tú sau khi từ bỏ công việc do đặc địa chính tại tỉnh Phú Yên đã thực hiện một vài lần đi bộ hình dọc tuyến đường từ Khánh Hòa ra Hà Giang và ngược lại. Tuy nhiên, lần này một số người dùng mạng xã hội đã vô tình đăng hình ảnh đi bộ của ông Lê Anh Tú tạo sự hiểu lầm, thu hút nhiều người dân đi theo, tạo nên hiệu ứng của virus và có nhiều bình luận xuyên tạc đời sống tu hành của Tăng Ni, Phật tử Giáo hội Phật giáo Việt Nam.

Trong mấy ngày nay, ông Lê Anh Tú đang đi bộ trên địa bàn tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh hướng về Khánh Hòa. Ban Thường trực Hội đồng Trị sự đã gửi Ban Trị sự GHPGVN các tỉnh, thành phố có thông báo tới đồng bào Phật tử và Nhân dân được biết để không ngộ nhận ông Lê Anh Tú là nhà sư; liên hệ với chính quyền địa phương có biện pháp ngăn chặn hành vi sử dụng mạng xã hội tạo làn sóng dư luận xúc phạm Giáo hội Phật giáo Việt Nam.

Trân trọng!

(ẢNH: NLD.COM.VN)

Bí mật được bật mí

Sau khi ký văn bản chỉ trích sư Minh Tuệ, mình định ông Minh Tuệ không phải là tu sĩ Phật giáo, Thượng tọa Thích Đức Thiện (Phó Chủ tịch, Tổng Thư ký Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo CSVN) tục danh Nguyễn Tiến Thiện bị cư dân mạng truy ra một phần số tiền trong tài khoản ở vài ngân hàng, một chỗ có số dư 2 tỷ VND (thời điểm 2020). Ở một ngân hàng khác, ông Nguyễn Tiến Thiện gửi tiết kiệm 5 tỷ VND.

Nhiều người cho rằng số tiền trên vẫn khá ít so với chức vụ của ông Thiện trong Giáo hội Phật giáo CSVN (đây là một chỗ ngồi béo bở, dễ dàng kiếm tiền), nên cư dân mạng đang tích cực "tìm hiểu" thêm...

Thích Đức Thiện (ẢNH: GIACNGO.VN)

Nữ tướng ngã ngựa

Sự kiện Trưởng Ban Tổ chức Trung ương ĐCSVN, Thường trực Ban Bí thư CSVN Trương Thị Mai (sinh năm 1958) từ chức là một cơn địa chấn chính trị nữa tại Việt Nam, theo sau các vụ mất chức của Chủ tịch nước Võ Văn Thưởng và Chủ tịch Quốc hội Vương Đình Huệ. Người phụ nữ quê Quảng Bình này là một bóng hồng hiếm hoi trong một nền chính trị do nam giới thống trị. Bà được cho đã có "một số vi phạm, khuyết điểm trong việc

thực hiện Quy định về những điều đảng viên không được làm, Quy định về trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, trước hết là Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên Ban Bí thư, Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương Đảng; ảnh hưởng đến uy tín của Đảng và cá nhân". Giống y như "khuyết điểm" được công bố công khai và chính thức của ông Phúc, ông Thưởng, ông Huệ...

BỘ CHÍNH TRỊ

Bộ chính trị CSVN khóa 13
có 18 ủy viên, rút dài 6 mạng
(ẢNH: FACEBOOK)

Tự tử

Riêng trong một tháng, đã có ít nhất 12 vụ nhảy cầu trên địa bàn Quảng Nam, Đà Nẵng. Con số đau lòng này khiến đội cứu hộ SOS Đà Nẵng phải viết tâm thư mong mọi người đừng nghĩ đến cái chết dù trong hoàn cảnh nào.

Theo Đội SOS Đà Nẵng, con số đó chỉ là tượng trưng vì còn không ít người nhảy cầu may mắn được người dân cứu sống. Có những người có ý định tự tử được người qua cầu can ngăn. Nhiều người chọn cách tự tử khác ...

Không có thống kê cụ thể, nhưng tin tự tử dạo gần đây nhiều bất ngờ trên các báo trong nước, kinh tế khó khăn là một nguyên nhân hàng đầu.

Đội cứu nạn đang tìm kiếm một nạn nhân nhảy cầu Thuận Phước - Đà Nẵng mới đây (ẢNH: TUOITRE.VN)

Càng chống, càng tham nhũng

Ngày 17-5-2024, Reuters loan tin độc quyền dẫn nguồn từ văn thư của Liên Hiệp Quốc, Ngân hàng Thế giới và các nhà tài trợ nước ngoài gửi cho Thủ tướng CSVN - Phạm Minh Chính cho hay Việt Nam đã mất ít nhất 2.5 tỷ USD tiền tài trợ từ nước ngoài trong vòng 3 năm qua, và còn có thể mất thêm 1 tỷ USD do bộ máy hành chính bị tê liệt. Cuộc chiến chống tham nhũng đã tạo ra sự "tê liệt" đó, vì các quan chức chậm phê duyệt hoặc khai triển các sáng kiến - do họ sợ vô tình vi phạm vào các quy định phức tạp. Càng chống tham nhũng, họ càng tham nhũng tinh vi hơn ...

Thư do các đại diện của LHQ, WB tại Việt Nam ký và thêm 18 đại sứ các nước ở Hà Nội cùng tham gia; trong đó có đại sứ Hoa Kỳ, Liên minh Châu Âu, Nhật Bản...

Chưa yên tâm đi tù

Trong phiên tòa phúc thẩm vụ đại án kit-test dỏm Việt Á, tổng giám đốc Công ty Việt Á Phan Quốc Việt cho rằng "đến bây giờ cũng không được ai hướng dẫn phải chống dịch như thế nào để không phạm luật". Bị cáo xin tòa giải đáp thắc mắc, để "đi tù tâm lý cũng thoải mái". Phan Quốc Việt cho biết nếu có sai phạm thì ông chỉ là đồng phạm, chứ không phải chủ mưu, nếu có thiệt hại thì CDC các tỉnh cũng phải cùng bồi thường, chứ không thể quy cho riêng mình ông.

"Không thể nói việc Công ty Việt Á bán kit xét nghiệm giá cao là khổng giá, bởi đây là loại hàng hóa Nhà nước không được áp giá, mà giá theo cơ chế thị trường, thuận mua vừa bán", Việt phân trần.

Điều Việt tiếc nuối nhất khi nhận án tù 29 năm tù là số tiền hơn 412 tỷ VND đã bị kê biên, ông Việt nói đây là tiền trả nợ cho mẹ mình và đề nghị "hủy bỏ kê biên". Ngoài ra, ông Việt kháng cáo đòi nợ hơn 1,200 tỷ VND của 80 đơn vị. Doanh nghiệp này muốn tòa phúc thẩm tuyên buộc phía đối tác phải trả tiền cho mình.

Phan Quốc Việt (ẢNH: DANH TRỌNG/TUOITRE.VN)

Ông Vũ Minh Đức, Cục trưởng Nhà giáo và cán bộ quản lý giáo dục, Bộ Giáo dục và Đào tạo CSVN (ẢNH: VNEXPRESS.NET)

"Cò giáo dục"

Bộ Giáo dục và Đào tạo CSVN vừa thêm vào Dự thảo luật nhà giáo một hủ tục hành chính không cần thiết là cấp chứng chỉ hành nghề cho nhà giáo để phân biệt giữa nhà giáo do CSVN phong và các nhà giáo tự xưng. Chứng chỉ hành nghề sẽ bị thu hồi nếu giáo viên không hoàn thành nhiệm vụ từ lãnh đạo trong hai năm liên tục, bị buộc thôi việc hoặc sa thải hay hồ sơ đề nghị cấp chứng chỉ không đúng quy định.

Vậy thì tấm bằng từ Đại học sư phạm sẽ vô giá trị nếu giáo viên không "chạy" được chứng chỉ hành nghề cho nhà giáo, CSVN sắp tạo ra một nghề mới: "Cò giáo dục".

"Nhả" dư 1 tỷ VND

Chiều 17-5-2024, Tòa án cấp cao tại Hà Nội đã tuyên án phúc thẩm với 11 bị cáo trong vụ án Việt Á sau 2 ngày xét xử. Tòa tuyên bố: Trong quá trình thực hiện đại án kit-test Việt Á, Phan Quốc Việt (Tổng giám đốc Việt Á) đã đưa hối lộ tổng cộng hơn 106 tỷ VND cho các cựu quan chức CSVN.

Một trong những người nhận nhiều nhất là nguyên Bộ trưởng Y tế CSVN - Nguyễn Thanh Long - đã nhiều lần nhận hối lộ tổng cộng 2.25 triệu USD từ Việt Á. Ông Long đã nộp hết số tiền trên cho tòa để "khắc phục hậu quả", thậm chí còn nộp dư tới 1 tỷ VND để mong được giảm án tù. Ông Long được giảm 1 năm tù so với án sơ thẩm (án sơ thẩm 18 năm tù).

Nguyễn Thanh Long (ẢNH: GIANG LONG/TUOITRE.VN)

Ông trời nghiệm thu

Hệ thống thoát nước, chống ngập đường Võ Văn Ngân, Thủ Đức, Sài Gòn vừa khai trương ngày 27-4-2024 với tổng kinh phí 248 tỷ VND (cỡ 10 triệu đô la Mỹ) trong sự nghi ngờ của người dân, tuy nhiên cơn mưa đầu tiên vào chiều 15-5 đã khẳng định sự nghi ngờ của bà con là đúng.

Sau trận mưa, một mảng nhựa đường mới cũng đã bị bong tróc khỏi mặt đường, rác tràn vào nhà dân và hàng quán. Nguy hiểm hơn, nhiều vị trí vỉa hè, miệng cống bị sụp lún do nước mưa tạo thành những hố sâu có thể sụp rộng hơn bất cứ lúc nào, gây nguy hiểm cho người đi đường.

Nhiều người dân ở đây nói: Chỉ có ông trời nghiệm thu là đúng nhất! Còn quan chức nghiệm thu thì chỉ cần có bao thư bỏ túi là xong!

(ẢNH: VIETNAMNET.VN)

Tiền trong dân còn nhiều

Tăng giá điện theo bậc thang vốn được người dân coi là hành động gián tiếp xử phạt người dân dùng nhiều điện từ EVN - công ty độc quyền điện của CSVN. Tuy nhiên, mới đây, ông Hà Đăng Sơn (giám đốc Trung tâm Nghiên cứu năng lượng và tăng trưởng xanh CSVN) cho người dân biết là người dân còn chưa hiểu CSVN, lòng tham của họ là vô hạn. Cụ thể, ông này cho rằng cần chế tài người dân xài điện nhiều. Ông Hà Đăng Sơn đặt ra câu hỏi: "Phải chăng những chi phí tiết kiệm đang quá

thấp làm cho người dân không cảm thấy cần phải làm điều đó? Ai không tiết kiệm điện, cần xử mạnh như nghị định 100 về uống rượu bia (nồng độ cồn bằng 0 khi lái xe)."

Vậy là, Bộ Công an CSVN sẽ vào cuộc nếu người dân xài điện nhiều, nhưng không ai vào cuộc khi người dân bị tính lỗi, tính sai tiền điện.

Ông Hà Đăng Sơn (ẢNH: VGP/TUOITRE.VN)

Hoa hậu trí tuệ

Nguyễn Thị Nhuận là người đoạt danh hiệu Hoa hậu trí tuệ 2018, Top 10 Nữ doanh nhân Sắc Tâm Tài 2022, Giám khảo Miss Charm Universe 2022, CEO một công ty du lịch...

Người phụ nữ "tài sắc vẹn toàn" này vừa mắc một việc không mấy trí tuệ chỉ vì muốn tiết kiệm tiền nộp phạt đậu xe sai quy định đó là đòi cơ với cảnh sát giao thông bằng cách liên tục hù dọa: "Chồng chị đang họp tỉnh ủy" nhiều lần.

"Người chồng đang họp tỉnh ủy" không đủ uy hiếp, cô bị lập biên bản và xử phạt hành chính 900 ngàn VND.

Theo từ Tỉnh ủy Bình Thuận, ngày "hoa hậu trí tuệ" bị phạt, tỉnh ủy không hề có cuộc họp nào. Và chồng bà Nhuận càng không phải là cán bộ hay công chức, viên chức ở Bình Thuận.

Nguyễn Thị Nhuận cùng chồng (ẢNH: VANHOADOANHANHVIETNAM.VN)

Buồn

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Người Việt rất hay buồn. Họ buồn đủ chuyện, đủ thứ, đủ cách, và đủ kiểu: buồn chồng, buồn vợ, buồn con, buồn chuyện gia đình, buồn chuyện nước non, buồn chuyện tình duyên, buồn trong kỷ niệm, buồn tình đời, buồn nhân tình thế thái, buồn thế sự, buồn tàn thu, buồn tàn canh gió lạnh... Đó là chưa kể những nỗi buồn lãng xẹt: buồn trông con nhện giăng tơ, buồn trông cửa bể chiều hôm, buồn trông nội cỏ rầu rầu, buồn trông ngọn nước mới sa...

Lúc nào và ở đâu dân Việt cũng đều có thể buồn được cả (ngoại ô buồn, thành phố buồn, đô thị buồn) và họ luôn luôn buồn quá mạng, buồn da diết, buồn tê tái, buồn mệnh mông, buồn man mác, buồn rười rượi, buồn nẫu ruột, buồn muốn chết, buồn muốn khóc, buồn thấy mẹ, buồn tận mạng, buồn quá xá, buồn quá trời, buồn hết biết luôn, buồn như chưa bao giờ buồn thế, buồn thiu buồn thiu, buồn như không còn ai có thể buồn hơn được nữa, buồn từ ngã bảy ngã ba buồn về ...

Nói tóm lại là người Việt buồn muôn thuở, buồn quanh năm, buồn suốt tháng, bất kể ngày đêm: ngày buồn tênh, đêm buồn tỉnh lẻ, khuya phố thị buồn, chiều Chủ Nhật buồn... Toàn là những nỗi buồn ngang, buồn bất chợt, buồn vô cớ, buồn vào hồn không tên, buồn mà không hiểu vì sao mình buồn nhưng buồn thiệt và buồn lắm lặn.

Chỉ có nỗi buồn về mùa màng thời tiết thì dân Việt mới nêu rõ nguyên do và ghi khá rõ – từ lâu – qua những câu ca dao rất nhịp nhàng, và cũng điệu dàng:

Buồn về một nỗi tháng giêng

Con chim, cái cú, nằm nghiêng thở dài

Buồn về một nỗi tháng hai

Đêm ngắn, ngày dài, thua thiệt người ta

Buồn về một nỗi tháng ba

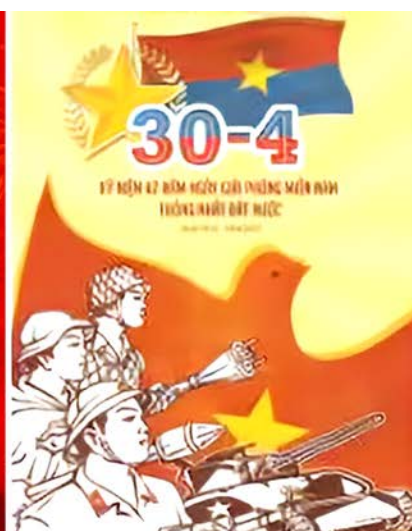
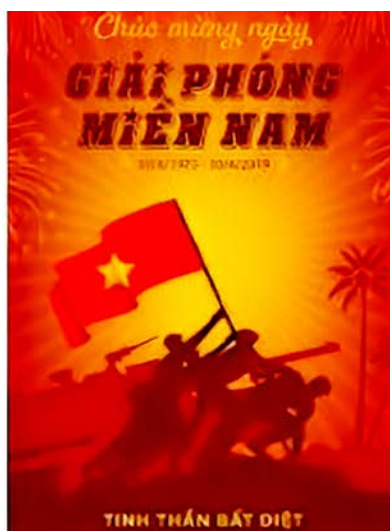
Mưa rầu, nắng lửa, người ta lừ đừ

Buồn về một nỗi tháng tư

Con mất lừ đừ cơm chẳng muốn ăn

“Anh em trong nhà, đánh nhau một trận, năm mươi năm sau’ còn ăn mừng chiến thắng. Đó là tiểu khí của người nhỏ nhen”. FB Thái Hạo - 29/04/2024

“Còn nỗi đau nào đau hơn khi phải chứng kiến cảnh triệu triệu đồng bào ăn mừng trên nỗi đau thương, bất hạnh của triệu triệu đồng bào khác cùng mang tên Việt Nam, vào mỗi dịp Tháng Tư về”. FB Phạm Thanh Nghiêm - 29/04/2024

Buồn về một nỗi tháng năm

Chứa đựng mình nằm gà gáy, chim kêu

Riêng tôi thì vì đã quá già (và có ngủ nghê gì được mấy đâu) nên đêm dài lắm. Nghe tiếng “gà gáy, chim kêu” còn mừng là đằng khác. Bởi thế, tôi chả hề phiền hà gì “về nỗi tháng năm”. Có buồn chẳng – chả qua – chỉ vì chút dư âm của tháng tư (thôi) nhưng cứ buồn hoài và buồn quá xá.

Ngoài chút phiền lòng vì “nắng lửa, lữ dư, cơm chẳng muốn ăn”, tôi còn buồn lòng không ít vì cả nước chột ồm ào và náo nhiệt một cách giả tạo và gượng gạo. Khắp nơi bỗng đều đỏ rực. Ngó mà chóng mặt:

- Rực rỡ cờ hoa chào mừng 49 năm Ngày Giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước

- Hóp mặt kỷ niệm 49 năm Ngày giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước

- Treo cờ và khẩu hiệu tuyên truyền kỷ niệm 49 năm Ngày Giải phóng miền Nam thống nhất đất nước

- Giao lưu văn nghệ chào mừng kỷ niệm 49 năm ngày Giải phóng miền Nam thống nhất đất nước

- Triển lãm ảnh kỷ niệm 49 năm ngày giải phóng miền Nam

- Sôi nổi hoạt động chào mừng Kỷ niệm 49 năm ngày Giải phóng hoàn toàn Miền Nam thống nhất đất nước

Thiên hạ, xem ra, không được “sôi nổi” gì cho lắm:

- THÁI HẠO: “Anh em trong nhà, đánh nhau một trận, năm mươi năm sau’ còn ăn mừng chiến thắng. Đó là tiểu khí của người nhỏ nhen”.

- NGUYỄN TỔNG: “Cùng là anh em nòi giống Việt, đánh nhau đến tan cửa nát nhà rồi ăn mừng mãi cái ngày đó thì làm sao mà hoà giải dân tộc được?!”

- NGUYỄN HỮU VINH: “Quan sát hiện tượng này, người ta có cảm giác rằng đảng giống như một con nghiện. Nhân tố gây nghiện ở đây là bạo lực, là hình ảnh của sự tàn bạo, sự giết chóc để thỏa mãn bản chất bạo lực của Đảng của Giai cấp vô sản chuyên nghề lật đổ và cướp từ chính quyền cho đến lợi ích, tài sản.”

- NGUYỄN THÔNG: “Kiểu kỷ niệm, diễu hành, phô trương như này, xưa chỉ thấy ở đám phát xít Đức, về sau rõ nhất ở Triều Tiên ... Hãy sống với thế giới văn minh chứ đừng mãi man rợ cò phurôn như thế.”

- FB PHẠM QUANG TRUNG: “Anh em đánh nhau một trận rồi thôi, cười khi...đàng này đã 50 năm rồi mà vẫn tiệc tùng ăn mừng chiến thắng! Vậy là sao ta!?”

Câu hỏi thượng dẫn khiến tôi nhớ đến chuyến viếng thăm tiểu bang Hawaii của TT Nhật Bản Shinzo Abe, và bài diễn văn ông đọc vào ngày hôm sau (26 tháng 12 năm 2016) tại Trân Châu Cảng. Xin trích dẫn đôi đoạn, theo bản văn của dịch giả Nguyễn Quốc Vương:

“Đây là nơi tôi đã cúi đầu mặc niệm. Nơi đang khắc tên những người lính đã mất... Mỗi người lính đều có bố có mẹ lo lắng cho mình. Họ cũng có người vợ yêu thương và người yêu. Và có lẽ họ cũng có cả những đứa con mà họ đang háo hức với sự lớn lên từng ngày của chúng.”

Tất cả những tâm tư ấy đã bị cắt đứt. Khi nghĩ đến sự thật nghiêm trọng ấy và cảm nhận sâu sắc nó, tôi đã không thể thoát nên lời. Hồi những linh hồn, xin hãy ngủ yên! Tôi, với tư cách là đại diện cho quốc dân Nhật Bản đã thả hoa xuống biển nơi những người lính đang an nghỉ với cả tấm lòng thành...

Tôi, với tư cách là thủ tướng Nhật Bản, xin được gửi lời chia buồn chân thành mãi mãi tới linh hồn của những người đã bỏ mạng ở mảnh đất này, tới tất cả những người dũng cảm đã bỏ mạng bởi cuộc chiến tranh bắt đầu từ đây và cả linh hồn của vô số người dân vô tội đã trở thành nạn nhân của cuộc chiến tranh.

Tấn thảm kịch của chiến tranh sẽ không bao giờ được lặp lại. Chúng tôi đã thề như thế. Và rồi sau chiến tranh, chúng

tôi đã xây dựng nên quốc gia tự do, dân chủ, tôn trọng pháp trị và duy trì lời thề bất chiến một cách chân thành.

Khi chiến tranh kết thúc, lúc Nhật Bản trở thành cánh đồng cháy trụi mênh mông và khổ sở trong tận cùng của nghèo đói, người đã không hề ngần ngại gửi đến thức ăn, quần áo là nước Mỹ và quốc dân Mỹ. Nhờ những tấm áo ấm và sữa mà quý vị gửi đến mà người Nhật đã giữ được sinh mệnh tới tương lai...

Và rồi nước Mỹ cũng đã mở cho Nhật Bản con đường trở lại cộng đồng quốc tế. Dưới sự lãnh đạo của nước Mỹ, chúng tôi, với tư cách là một thành viên của thế giới tự do đã được hưởng thụ hòa bình và sự phồn vinh.

Tấm lòng khoan dung rộng lớn, sự giúp đỡ và thành ý như thế của quý

vị đối với người Nhật chúng tôi, những người đã từng đối đầu quyết liệt như kẻ địch đã khắc sâu trong lòng ông bà, bố mẹ chúng tôi. Cả chúng tôi cũng sẽ ghi nhớ điều đó. Cả con cháu chúng tôi cũng sẽ kể mãi và không thể nào quên...

Đã 75 năm sau trận “Trận Châu cảng”. Nhật Bản và nước Mỹ, những nước đã tham dự cuộc chiến tranh tàn khốc trong lịch sử, đã trở thành hai nước đồng minh gắn bó với nhau mạnh mẽ và sâu sắc hiếm có trong lịch sử... Thứ gắn kết chúng ta chính là “sức mạnh của hòa giải”, the power of reconciliation, thứ do lòng khoan dung mang lại.”

Người Nhật và người Mỹ không đợi đến ngày nay mới quyết định “bỏ đi sự thù hận và nuôi dưỡng tình bạn”. Ngay sau khi Thế Chiến Thứ II vừa

chấm dứt, họ (kẻ thắng/người thua) đã nắm tay nhau để tạo nên “sức mạnh của tinh thần hòa giải” và sự “khoan dung” gần trăm năm nay.

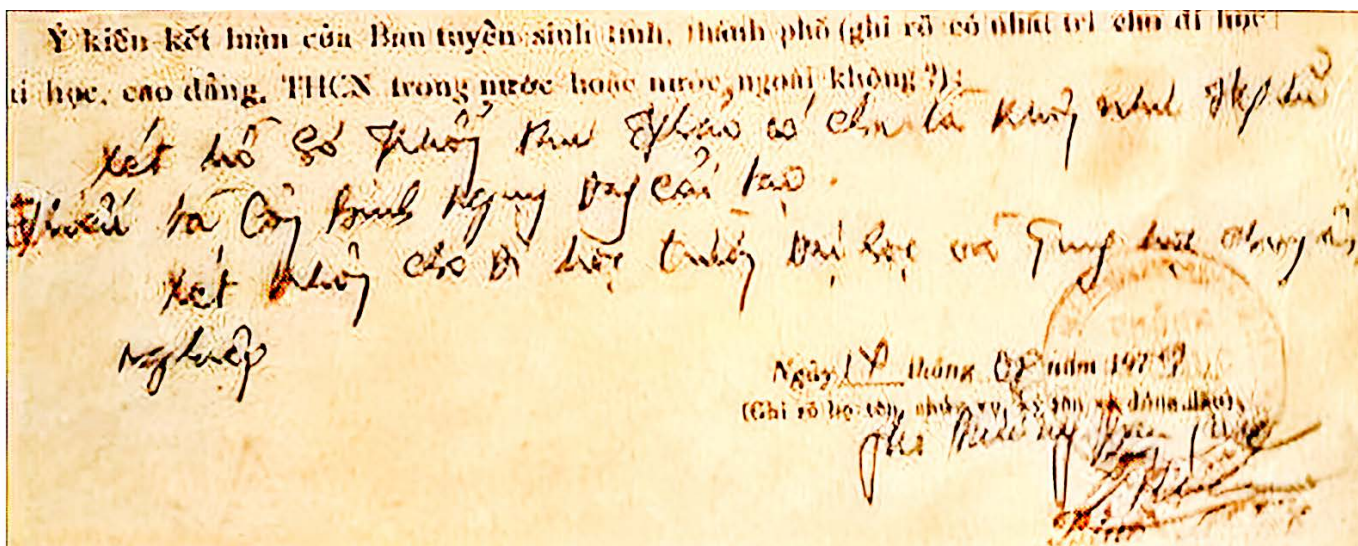
Chiến tranh VN cũng đã chấm dứt 49 năm (rồi) nhưng không biết đến bao giờ thì Bên Thắng Cuộc ở đất nước này mới thôi việc đình đám/cờ xí/tiệc tùng ăn mừng chiến thắng, thôi kỳ thị, và thôi kích động hận thù để hòa giải và hòa hợp với Bên Bại Cuộc?

Blogger Trương Nhân Tuấn trả lời: “Tôi có thể kết luận (mà không sợ sai lầm) rằng đảng và nhà nước CSVN chưa bao giờ có chủ trương về hòa giải (hay HG&HH DT). Hòa giải-réconciliation” là hành vi chỉ có ở những dân tộc văn minh”.

Nghe thế có buồn không?

Buồn chó và buồn lắm. Thiệt là vô vọng!

TNT

Xét hồ sơ Khổng Thu Thảo có cha là Khổng Như Hữu, thiếu tá công binh Ngụy đang cải tạo. Xét không cho đi học trường Đại học và Trung học chuyên nghiệp.

TPB LÊ PHƯỚC HẬU

Sinh năm 1947

Số quân 47/559.309. Hạ sĩ.

ĐƠN VỊ: Đại đội 268/ ĐPQ Biệt Lập thuộc, T/K Phong Dinh. Bị thương cụt chân trái, nửa bàn chân phải ngày 8/8/1970. Bị tai biến xuất huyết não, tiểu tiện không biết, nằm một chỗ từ năm 2020. Hoàn cảnh rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Lê Phước Hậu

ĐỊA CHỈ: Số 607 quốc lộ 61, ấp Tân Long A, xã Tân Bình, huyện Phụng Hiệp, tỉnh Hậu Giang.

ĐIỆN THOẠI: 0932 742 755 hoặc 0906 114 737

TPB NGUYỄN HỒNG LẠC

Sinh năm 1955

Số quân 55/871.443. Binh 2.

ĐƠN VỊ: Đại đội 4, Tiểu đoàn 339 Địa Phương Quân thuộc T/K Tây Ninh. Bị thương cụt chân phải ngày 23/11/1974.

Sống nghề bơm vá xe trước cửa nhà ngày có ngày không, do không có đất vườn để có thời gian chăm sóc vợ bị gãy cổ xương đùi trái và nhiều chứng bệnh khác nên bị bại liệt 2 chân từ năm 2014. Hoàn cảnh hiện tại rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông về ông Nguyễn Hồng Lạc

ĐỊA CHỈ: 234 tổ 17, ấp Thanh Hòa, xã Thanh Điền, huyện Châu Thành, tỉnh Tây Ninh.

ĐIỆN THOẠI: 0978 619 767

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreaoovat.com>

hở đuôi

Chồng đi làm xa, đột ngột trở về, thấy vợ đang đọc sách:

- Hôm nay em không đi đâu à?
- Không, anh. Cả ngày em ở nhà nghiền ngẫm William Shakespeare.
- Ủ. Tay tác giả này đăng trí số một đấy?
- Sao anh biết?
- Ông bỏ quên chiếc mũ kia!

ALATKA 2079 (Pensacola-FL)

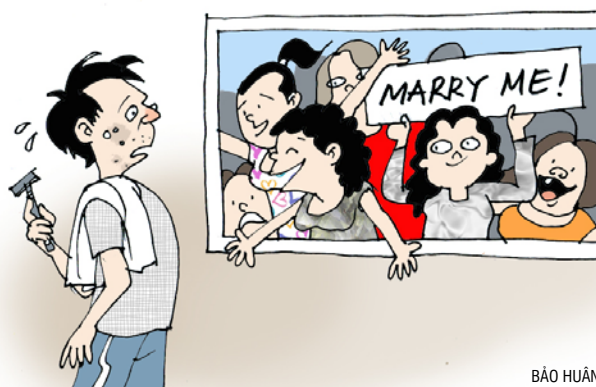
BẢO HUÂN

an ủi

Thấy bạn buồn, Jack hỏi:

- Chuyện gì vậy?
- Có người vừa nói tao là thằng xấu trai nhất thế giới!
- Giỡn hoài. Ít nhất mày đẹp trai hơn nửa dân số trái đất này!
- Thiệt không?
- Sao không. Một nửa thế giới là phụ nữ mà!

LÂN ÔNG (Houston-TX, lượm lật)

BẢO HUÂN

lời trẻ

Tí:

- Mẹ ơi! Cô Thư mới dọn đến là bác sĩ hả mẹ?
- Không! Cô ấy bán ở tiệm tạp hóa. Nhưng con thắc mắc làm gì?

Tí:

- Hôm qua, con nghe cổ nói với bố "Anh to gan thật đấy!"

TRƯƠNG NGỌC YẾN (email)

BẢO HUÂN